

LIBER

PRECUM

ECCLESIAE

CATHEDRALIS CHRISTI

OXON.

*Abbas & Prior Cantuariensis*

---

LITANIA,

ORDO

ADMINISTRANDÆ

COENÆ DOMINI,

CATECHISMUS, &c.

---

OXONIÆ,

E THEATRO SHELDONIANO,

MDCCXXVI.



LIBER  
P R E C U M  
E C C L E S I A  
CATHEDRALIS CHRISTI  
OXON  
~~Handwritten signature~~  
LITANIA  
ORDO  
ADMINISTRANDA  
COENAE DOMINI  
CATECHISMUS &c.  
40  
4 8  
211  
OXONIA  
E THEATRO SHELDONIANO  
MDCCLXXVI

limu  
C  
ftri,  
tia  
mon  
Gene  
ni  
O  
ravin  
mium  
Quæ  
ciend  
lus.  
miser  
confit  
juxta  
fu Do  
etiam  
Filium

## S E N T E N T I Æ.

**N**ON intres in iudicium cum seruo tuo, Domine, quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis vivens. *Psf. 143. 2.*

Si nos peccati expertes esse dicimus, fallimus nos ipsos, nec est in nobis veritas, *1 Ioan. 1. 8.*

**Q**Uapropter omnes vos, qui præsentes hîc adestis, per Dei nomen obtestor, ut intimi sensus vestri, cum meo conjuncti pariter, ad cœlestis clementiæ thronum subvolent, & in hunc qui sequitur sermonem succedatur.

*Generalis Confessio ab universâ congregatione dicenda, genibus flexis.*

**O**Mnipotens & clementissime Pater, tanquam oves perditæ peregrinati sumus, & à viis tuis aberravimus; Inventis & concupiscentiis cordis nostri nimium indulsumus; Sacrosanctas leges tuas violavimus; Quæ à nobis facienda fuerant omisimus, & quæ facienda non fuerant admisimus; & in nobis nulla est salus. Quapropter, ô Domine, propitius esto nobis miserrimis peccatoribus: parce, ô Deus, peccata sua confitentibus; misericordiam concede resipiscentibus, juxta promissiones tuas humano generi in Christo Jesu Domino nostro benignissimè revelatas. Amplius etiam concede nobis, ô clementissime Pater, propter Filium tuum, & Servatorem nostrum Jesum Christum,

ut posthac piè, justè, sobrièque vitam nostram instituat, ad sanctissimi tui nominis gloriam. *Amen.*

*Absolutio per Ministrum solum pronuncianda.*

**O**Mnipotens Deus, Pater Domini nostri Jesu Christi, qui non vult mortem peccatoris, sed potius ut recedat à malis suis moribus & vivat; deditque potestatem suis Ministris, imò præcipit, ut populo suo poenitenti absolutionem, remissionemque peccatorum suorum plane annuntiarent; Ipse singulis verè poenitentibus, & sacrosancto Evangelio haud fictè credentibus, condonat, eosque certissimè absolvit. Rogemus ergò, ut ille nobis veram poenitentiam largiatur, sanctumque suum spiritum impertiat, ut quod hoc tempore agimus, id illi totum placeat, & reliqua etiam nostra vita adèd pura sit in hoc mundo, & sancta, ut in futuro gaudium consequamur æternum, per Christum Dominum nostrum.

*Populus respondebit, Amen.*

*Tunc Minister ordietur, altâ voce, Orationem Dominicam.*

**P**Ater noster qui es in coelis, Sanctificetur nomen tuum. Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in coelo, & in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodiè. Et dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem; Sed libera nos à malo: Quia tuum est Regnum, Potentia & Gloria, in secula seculorum. *Amen.*

*Deinde*



*Deinde Minister dicet,*

**D**omine, labia nostra aperiās.

*Responsio.*

Et os nostrum annuntiabit laudem tuam.

*Minister.*

Deus, in adiutorium nostrum intende.

*Responsio.*

Domine, ad adjuvandum nos festina.

*Minister.*

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto.

*Responsio.*

Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in  
secula seculorum. *Amen.*

*Psalmi.*

*Post Psalmos dicatur, Ministro & Populo stantibus,*

**C**redo in Deum Patrem omnipotentem, Creato-  
rem cœli & terræ; & in Jesum Christum Fi-  
lium ejus unicum Dominum nostrum, qui conceptus  
est de Spiritu Sancto, natus ex Mariâ virgine, passus  
sub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus, & sepultus,  
descendit ad inferna; tertiâ die resurrexit à mortuis,  
ascendit ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris  
omnipotentis; inde venturus est judicare vivos &  
mortuos. Credo in Spiritum Sanctum, Sanctam Ec-  
clesiam

clesiam Catholicam, Sanctorum communionem, Remissionem peccatorum, Carnis resurrectionem, & vitam æternam. *Amen.*

*Post hæc sequuntur hæ preces, omnium genibus religiosè flexis.*

*Minister.*

Dominus vobiscum.

*Responsio.*

Et cum spiritu tuo.

*Minister.*

Oremus.

Kyrie eleyson,

*Christe eleyson,*

Kyrie eleyson.

*Deinde à Ministro & totâ Ecclesiâ dicatur altâ voce,*

**P**ater noster qui es in cœlis, Sanctificetur nomen tuum. Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in cœlo, & in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem; Sed libera nos à malo. *Amen.*

*Minister erigens se, dicet,*

Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam.

*Responsio.*

Et salutare tuum da nobis.

*Mini-*

( 5 )

*Minister.*

Domine saluum fac Regem.

*Responsio.*

Et exaudi nos cum inuocamus te.

*Minister.*

Sacerdotes tui induantur Iustitiâ.

*Responsio.*

Et Sancti tui exultent.

*Minister.*

Saluum fac Populum tuum, Domine.

*Responsio.*

Et benedic Hæreditati tuæ.

*Minister.*

Da pacem, Domine in diebus nostris.

*Responsio.*

Quia non est alius qui pugnet pro nobis, nisi tu  
ô Deus noster.

*Minister.*

Cor mundum crea in nobis, ô Deus.

*Responsio.*

Et Spiritum sanctum tuum ne auferas à nobis.

*Tum*



*Tum flexis omnium genibus dicatur*

*In precibus Matutinis,*

*Oremus.*

**D**Eus auctor pacis, & amator concordiae, quem nôsse, vivere; cui servire, regnare est: protege ab omni oppugnatione supplices tuos, ut qui in tuâ protectione confidimus, nullius hostilitatis arma timeamus, per Christum Dominum nostrum. *Amen.*

**D**omine sancte Pater omnipotens, æterne Deus, qui nos ad principium hujus diei pervenire fecisti, tuâ nos hodie serva virtute, ut in hac die ad nullum declinemus peccatum, nec ullum incurramus periculum, sed semper ad tuam justitiam faciendam omnis nostra actio tuo moderamine dirigatur, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

*Dein dicantur Orationes novem sequentes.*

*Infir-*

( 7 )

*Tum flexis omnium genibus dicatur*

*Ad Vesperas,*

*Oremus.*

**D**Eus, à quo sancta desideria, recta consilia, & justa sunt opera, da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, Pacem, ut corda nostra mandatis tuis dedita, & hostium sublatâ formidine, tempora sint tuâ protectione tranquilla, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

**I**llumina quæsumus, Domine Deus, tenebras nostras, & totius noctis insidias tu à nobis repelle propitius, per Dominum nostrum Jesum Christum. *Amen.*

*Dein dicantur Orationes novem sequentes.*

*Infir-*

**I**Nfirmities nostras quæsumus, Domine, benignè respice, & propter gloriam nominis tui, mala omnia, quæ justè pro peccatis nostris meremur, à nobis clementer averte: & præsta, ut in cunctis adversitatibus omnem nostram fiduciam collocemus in misericordiâ tuâ, & tibi semper in puritate vitæ serviamus, ad gloriam tui nominis, per unicum Mediatorem nostrum & Advocatum Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

**O** Domine Pater noster cœlestis, qui maximus potentissimûsque es Rex regum & Dominus dominantium, omnium principum solus & unicus moderator & gubernator, qui ab excelsò & summo throno tuo omnes mundi incolas intueris, suppliciter te rogamus, ut GEORGIUM Regem nostrum clementer & benigno vultu respicere digneris, & eum tui sancti Spiritus gratiâ ita adimplere, ut semper ad tuam voluntatem perficiendam deditus, in viis tuis ambulet. Accumula in eum cœlestia tua dona, vitam illi felicem & diuturnam largire, ut diu felicitérque regnet, hostes omnes superet suos, & post hanc vitam gloriâ perfruatur æternâ, per Christum Dominum nostrum. *Amen.*

**O**Mnipotens Deus, fons omnis bonitatis, humiliter rogamus, ut Regiæ Celsitudini GEORGII Principis Walliæ, Principissæ, & eorum soboli, unâ cum reliquâ gente Regiâ benedicas: Spiritu tuo Sancto illos imbuas, gratiis cœlestibus locupletes, omni felicitatum genere adornes, eósque tandem ad regnum immortale perducas, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Omni-



**O**mnipotens sempiterne Deus, qui facis mirabilia, magna solus, prætende super famulos t Pontifices & Ministros, & super cunctas congregationes illis commissas spiritum gratiæ salutaris; in veritate tibi complaceant, perpetuum eis tuæ benedictionis infunde, per Advocatum & Mediatorem nostrum Jesum Christum. *Amen.*

**O**mnipotens Deus bonorum omnium largitor, qui ex divinâ tuâ providentiâ varia in Ecclesiâ tuâ dona multiplici ordine instituisti, supplices rogamus ut gratiam tuam iis omnibus elargiaris qui inibi ad ministerium munusve aliquod aliquando vocabuntur: eosque doctrinæ tuæ veritate, & vitæ integritate exornes, ut in conspectu tuo procurationem susceptam sincerè & fideliter obeant, ad magni tui Nominis gloriam, & sanctæ tuæ Ecclesiæ commodum, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

**O** Deus creator ac conservator humani generis supplices te rogamus pro omnibus cujuscunque fortis ac ordinis hominibus, ut digneris illis vias tuas notas facere, & salutem tuam cunctis gentibus. Potissimum verò preces nostras tibi offerimus, pro felici statu Ecclesiæ Catholicæ, ut Sancti tui Spiritûs gratiâ & auspiciis ita dirigatur & administretur, ut omnes qui se Christianos dici volunt, in viam veritatis ducantur, & fidem retineant in unitate spiritûs, in vinculo pacis, & sanctitate vitæ. Denique paternæ tuæ curæ commendamus omnes quoquo modo afflictos, animo dejectos, & corpore vel re laborantes, ut iis, prout singulorum conditio postulat, solatium & auxilium præbere digneris, concedendo illis sub calamitatibus patientiam, & è miseriis felicem exitum.

Hæc omnia precamur propter merita Jesu Christi.  
*Amen.*

**O**mnipotens Deus Pater omnis misericordiæ, nos indignissimi servi tui humillimè & ex animo gratiamur pro bonitate tuâ erga nos, & universum humanum genus. Benedicimus tibi pro creatione nostra, & conservatione, & omnibus hujus vitæ bonis, præsertim verò pro amore tuo nunquam satis æstimando, quo mundum redimere dignatus es per Dominum nostrum Jesum Christum, insuper pro gratiæ præfidiis & spe gloriæ. Teque rogamus, ut debito beneficiorum tuorum sensu ita corda nostra afficias, ut exinde nos sincerè grati, laudes tuas non modò labiis nostris, verum & in vita celebremus, dum cultui tuo nos totos devovemus, & coram te in sanctitate vitæ, & justitiâ omnibus diebus vitæ nostræ jugiter ambulemus, per Jesum Christum Dominum nostrum, cui tecum & Spiritui sancto, sit omnis honor & gloria in æterna secula. *Amen.*

**O**mnipotens sempiterne Deus, qui nobis gratiam dedisti, ut hoc tempore unanimiter congregati, preces nostras ad te offerremus, quique polliceris ubi duo vel tres congregati fuerint in tuo nomine, te eorum supplicationes clementer exauditorum, petimus, ut vota & preces tuorum famulorum, prout tibi videbitur eorum saluti maximè expedire, perficias, & præsta nobis in hac vitâ tuæ veritatis cognitionem, & in futurâ vitam æternam. *Amen.*

2 Corinth. 13. 14.

**G**ratia Domini nostri Jesu Christi, charitas Dei, & communicatio sancti Spiritûs, sit semper cum omnibus nobis. *Amen.*

O R A-

## ORATIONES EXTRAORDINARIÆ.

*Pro pluvîâ petendâ, tempore necessitatis.*

**D**Eus Pater coelestis, qui per Filium tuum unigenitum promifisti universis tuum regnum & ejus justitiam quærentibus omnia huic vitæ necessaria, da nobis quæsumus in hac nostrâ necessitate, pluviam & imbres tempestivos, ut terræ fructus ad corporis nostri consolationem, & tui Nominis honorem, recipere possimus, per Jesum Christum Dominum nostrum.

*Amen.**Pro Aëris serenitate.*

**D**omine Deus, qui propter peccata hominis semel submersisti mundum universum, octo hominibus solum exceptis, & postea singulari ductus misericordiâ, promifisti illum nunquam penitus submergendum, supplices te rogamus, etsi ob iniquitates nostras has pluvîæ & aquarum inundationes sumus commeriti, digneris tamen nos ad veram poenitentiam convertere, & talem nobis tribuere cœli serenitatem, ut terræ fructus tempore opportuno recipiamus, tuoque hoc supplicio admoniti, vitam nostram emendare discamus, atque ob tuam in nos clementiam tuas laudes & honores perpetuò celebrare valeamus, per Jesum Christum Dominum nostrum.

*Amen.**Tempore caritatis & famis.*

**D**Eus Pater coelestis, cujus beneficio pluvia decedit, terra fit frugifera, animantia crescunt, & pisces multiplicantur, intueri quæsumus afflictiones



populi tui, & largire, ut hæc penuria caritasque annonæ, quam nunc iustissimè propter peccata nostra patimur, bonitate misericordiæ tuæ vertatur in copiam & abundantiam. Hæc nobis clementissime Pater concede, propter amorem Jesu Christi Domini nostri, cui tecum & Sancto Spiritui laus, honor, & gloria in omnem æternitatem. *Amen.*

*Tempore belli.*

**O**Mnipotens Deus, Rex regum, & omnium Gubernator, cujus potentiæ nulla creatura resistere potest, cui proprium est peccatores punire, & eorum misereri qui verè agunt poenitentiam, serva & libera nos, suppliciter te petimus, à manu inimicorum: reprime eorum superbiam, minue malitiam, dissipa illorum machinationes & astutias, ut nos tuis armis muniti, semper servemur ab omnibus periculis, ad glorificandum te, qui es unicus victoriæ largitor; propter merita unigeniti Filii tui Domini nostri Jesu Christi. *Amen.*

*Tempore pestis, mortalitatis, sive morbi.*

**O**Mnipotens Deus, qui tempore Regis David, in irâ tuâ, septuaginta millia hominum peste interfecisti, & tamen tuæ misericordiæ memor, conservâsti reliquos, miserere nostri miserorum, qui nunc variis morbis & gravi mortalitate affligimur, ut quemadmodum Angelum tuum à supplicio inferendo cessare iussisti, ita quoque nunc & hanc pestem à nobis amovere digneris, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

*Oratio*

*Oratio  
Ses*

“C  
“Sup  
“niff  
“om  
“gne  
“dun  
“rum  
“Que  
“& c  
“ut a  
“gio  
“quæ  
“ver  
“& p  
“ris

G

D  
matu  
profe  
tibi p  
temp  
arent

*Oratio pro Supremâ Curiâ Parliamenti recitanda tempore Sessionis.*

“**C**lementissime Deus, supplices te oramus, cum  
 “pro regno hoc universo, tum præsertim pro  
 “Supremâ Curiâ Parliamenti, sub Pientissimo & Sere-  
 “nissimo Rege nostro; hoc tempore congregatâ; ut  
 “omnia eorum consilia ita instruere & explicare di-  
 “gneris, ut in tuam gloriam, Ecclesiæ tuæ commo-  
 “dum, in Principis nostri, & regnorum ejus subdito-  
 “rum salutem, honorem, & incolumitatem cedant :  
 “Quo eorum operâ ita omnes res nostræ ordinentur  
 “& optimis atque firmissimis nitantur fundamentis,  
 “ut apud nos pax & felicitas, veritas & justitia, reli-  
 “gio & pietas, æternis legibus sanciantur. Hæc &  
 “quæcunque illis alia, aut nobis, aut Ecclesiæ tuæ uni-  
 “versæ sunt necessaria, humiliter rogamus in nomine  
 “& per intercessionem beatissimi Domini & Servato-  
 “ris nostri Jesu Christi. *Amen.*

---

GRATIARUM ACTIONES  
 Extraordinariæ.

*Pro pluviâ.*

**D**omine Deus coelestis Pater, qui gratiosâ tuâ  
 providentiâ descendere facis in terram imbrem  
 matutinum & serotinum, ut fructus in usum hominum  
 proferre possit; reverenter tibi gratias agimus, quod  
 tibi placuerit, in summâ nostrâ necessitate pluviam  
 tempestivam in tuam hæreditatem demittere; quâ  
 arentem eam jam & fatiscentem, ad summum fervo-  
 rum

rum tuorum solatium, & Nominis tui gloriam gratiosè refecisti, per miserationes Jesu Christi Domini nostri.  
*Amen.*

*Pro Aëris serenitate.*

**D**omine Deus noster, qui justissimè nos per nuperam hanc pluviarum & undarum plagam humiliasti; & tamen ex summâ tuâ misericordiâ animas nostras languentes tempestivâ serenitate & aëris mutatione recreasti; laudamus & glorificamus Nomen tuum pro hâc tuâ immensâ bonitate; tuamque misericordiam semper prædicabimus à generatione in generationem, per Jesum Christum Dominum nostrum.  
*Amen.*

*Pro rerum copiâ & abundantia.*

**P**ater misericordiarum, qui ex infinitâ tuâ bonitate, humiles & devotas supplicationes Ecclesiæ tuæ exaudisti, & caritatem & inopiam nostram in copiam & abundantiam clementer convertisti; pro tam singulari benignitate gratias tibi, quas mentes nostræ capere possunt, maximas agimus, simul obsecrantes, ut hanc nobis felicitatem velis esse diuturnam, ut terra nostra reddat proventum suum, ad tuam gloriam & nostram consolationem, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

*Pro pace & victoria.*

**O**mnipotens & æterne Deus, qui servis tuis pro fortissimo munimento esse soles adversus faciem inimicorum suorum, immensas tibi laudes & gratias agimus, quod nos ab ingentibus periculis, quibus hostes nos implicarant, potenter liberaveris: Tuæ soli bonitati ascribimus, quòd non objecti fuerimus

tan-



tanquam præda illorum dentibus ; humiliter supplicantes, ut misericordiam hanc tuam nobis perpetuò continuatam velis, quo totus orbis intelligat, te nobis salvatorem & potentem vindicem semper adesse, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

*Pro liberatione à peste, vel morbidâ aliquâ contagione.*

**O** Domine Deus, qui pro peccatis nostris nos vulnerâsti, & pro transgressionibus, nuperâ hac horrendâ tuâ, & tremendâ visitatione consumpsisti, & nunc tamen in medio judicii misericordiæ memor animas nostras è mortis faucibus eripuisti; Nosmetipsos paternæ tuæ bonitati totos offerimus, animas nempe nostras & corpora à te redempta in hostiam viventem, semper laudantes & magnificantes misericordias tuas in medio congregationis tuæ, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*



L I B E R  
P S A L M O R U M.

P S A L. I.

**B**EATUS vir ille, qui nec ambulavit in consilio impiorum, nec in viâ peccatorum stetit, nec in consessu irrisorum sedit:

2. Sed in lege Domini voluntas ejus; inque lege ejus meditabitur die ac nocte.

3. Erit hic veluti arbor plantata secùs rivos aquarum, quæ fructum suum suo reddit tempore, cujus folium non defluit; & quodcunque ediderit prosperè cadet.

4. Non sic impii, sed tanquam quisquilix, quas dispellit ventus.

5. Idcirco non surgent impii in judicio, neque peccatores in coetu justorum.

6. Quoniam novit Dominus viam justorum; via autem impiorum peribit.

P S A L. II.

**Q**Uarè cum tumultu Gentes concurrunt, & Populi inane meditantur?

2. Concurrant reges terræ, & principes unà consulant, adversùs Dominum, & adversùs Christum ejus:

3. Rumpamus vincula eorum, & lora eorum à nobis abjiciamus.

C

4. Qui



4. Qui sedet in coelis ridet, Dominus subsannabit eos.

5. Tum loquetur ad eos in irâ suâ, & in furore suo terreat eos :

6. Ego verò constitui regem meum super Sion montem meum sanctum.

7. Recensebo decretum, Dominus dixit ad me, Filius meus es tu, ego hodiè genui te.

8. Postula à me, daboque Gentes ut sint hæreditas tua, & terminos terræ ut sint possessio tua.

9. Sceptro ferreo confringes eos, veluti vasa figulina comminues eos.

10. Nunc ergo sapite, ô reges, erudimini, iudices terræ.

11. Servite Domino in timore, & exultate cum tremore.

12. Osculamini Filium, ne irascatur & pereatis à viâ, cum repente exarserit furor ejus : beati omnes qui sperant in eo.

PSAL. III.

*Oda seu carmen Davidis, quum fugeret metu Absalom filii sui.*

**Q**Uam multi sunt, ô Domine, hostes mei ? quàm multi qui adversus me insurgunt ?

2. Multi dicunt animæ meæ, Nulla est isti salus in Deo.

3. At tu Domine clypeus es pro me, gloria mea, quique caput meum extollis.

4. Voce meâ ad Dominum clamabo, & respondebit mihi de monte sancto suo.

5. Ego jacui & dormivi, atque evigilavi, quoniam Dominus me suffulcit.

6. Non metuo à decem millibus populi, qui circumquaque me obsident.

7. Exurge

PSALMORUM. 19

7. Exurge Domine, ferva me.

8. Deus meus, quoniam percussisti omnes hostes meos in maxillam, dentes impiorum contrivisti.

9. Domini est salus; super populum tuum benedictio tua.

PSAL. IV.

*Carmen Davidis, præfecto cantorum ad instrumenta musica.*

**O** Deus, justitia mea, qui me exaudis ad te clamantem, & in angustiis constitutum in latitudinem educis, miserere mei, & exaudi orationem meam.

2. O viri, quousque gloriam meam ad ignominiam? quousque diligetis vanitatem, & quæretis mendacium?

3. Et scitote, quod Dominus selegerit sibi bonum, Dominus exaudiet quum clamavero ad eum.

4. Contremiscite, & ne peccetis, cogitate in corde vestro, in cubili vestro, & filete.

5. Sacrificate sacrificia justitiæ, & sperate in Domino.

6. Multi dicunt, Quis det bona videre? leva signum super nos, nempe lucem vultus tui, ô Domine.

7. Dedisti lætitiâ in corde meo, à tempore quo frumentum eorum atque mustum eorum aucta sunt.

8. In pace simul jacebo & dormiam, quoniam tu Domine solus es, qui me in tuto collocas.

PSAL. V.

*Carmen Davidis lyricum, præfecto cantorum.*

**A**usculta verbis meis, ô Domine, murmur meum intellige.

2. Attende vocem clamoris mei, Rex meus & Deus meus, quoniam ad te orabo.

3. O

3. O Domine, manè audies vocem meam, quia manè accommodabo me tibi, & speculabor.

4. Quoniam tu non es Deus cui placeat impietas, non habitabit tecum malitia.

5. Non consistent coram oculis tuis infani; tu odisti omnes qui operantur iniquitatem.

6. Perdes eos, qui loquuntur mendacium, virum sanguinarium & fraudulentum averfatur Dominus.

7. Ego autem fretus multitudine bonitatis tuæ ingrediar domum tuam, adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

8. Domine, duc me in justitiâ tuâ propter adversarios meos, & muni coram me viam tuam.

9. Quoniam nihil recti est in ore ejus, intimum eorum corruptiones, guttur eorum sepulchrum apertum, linguâ suâ blandiuntur.

10. Perage eos reos, ô Deus, cadant à consiliis suis, propter multitudinem scelerum suorum propelle eos, nam rebelles in te fuerunt.

11. Et lætentur omnes qui te fidunt, perpetuò vobis lætis perstreptent, te eos protegente, exultabunt in te qui diligunt Nomen tuum.

12. Quoniam tu benedices justo, ô Domine, veluti lancea cinget eum bona voluntas tua.

PSAL. VI.

*Carmen Davidis, præfecto cantorum ad instrumenta musica in octava.*

**D**OMINE, ne in furore tuo me arguas, neque in æstu tuo me castiges.

2. Miserere mei, Domine, quoniam debilis sum: sana me, Domine, quoniam contremefacta sunt ossa mea.

3. Sed



# P S A L M O R U M. 21

3. Sed & anima mea territa est vehementer; & tu, Domine, quousque?

4. Redi Domine, eripe animam meam; propter bonitatem tuam serva me.

5. Quoniam non est memoria tui in morte: in sepulchro quis te celebret?

6. Defatigatus sum in gemitu meo, fluctuare facio totâ nocte lectum meum, lachrymâ meâ grabbatum meum liquefacio.

7. Corrofa est facies mea præ indignatione, atque vetusta facta est propter omnes hostes meos.

8. Discedite à me quotquot operamini iniquitatem; quoniam Dominus exaudivit vocem fletus mei.

9. Audivit Dominus supplicationem meam, Dominus orationem meam suscepit.

10. Pudefient igitur & consternabuntur valde cuncti hostes mei, vertentur & subito pudefient.

## P S A L. VII.

*Arcanum Dividis, quod cecinit Domino de negotiis Chus filii Femini.*

**D**omine Deus meus, in te confisus sum, serva me ab omnibus qui me persequuntur, & eripe me.

2. Ne corripiat iste tanquam leo animam meam, dilaceret nemine eripiente.

3. Domine Deus meus, si istud commisi, si est perveritas in manibus meis;

4. Si ei, qui mihi pacis foedere junctus fuit, malum rependi, immo si destitui infestantem me absque causâ;

5. Persequatur hostis animam meam, & assequatur, conculcet in terram vitam meam, & deducat gloriam meam in pulverem.

6. Exurge, Domine, in furore tuo, exaltare in com-

commotionibus hostium meorum, & excitare ad me iudicio quod præcepisti.

7. Et coetus populorum te circumstet, hujusque rei gratiâ in altum revertere.

8. Dominus judicet populos; me quoque judica, Domine, secundum justitiam meam, & integritatem meam quæ est in me.

9. Cesset quæso malitia impiorum, justumque dirige, explorator cordium & renum, ô Deus juste.

10. Clypeus meus in Deo est, servatore eorum qui candido sunt pectore.

11. Deus iudex justus est, & Deus commovetur indignatione per singulos dies.

12. Si non conversus fuerit, sed expolierit gladium suum, arcum suum tetenderit, instruxerit eum;

13. Et paraverit sibi jacula lethifera, sagittas suas ardentes fabricatus fuerit.

14. En parturiet vanitatem; nam concepit molestationem, & pariet mendacium.

15. Foveam excidit & effodit eam: & incidit in foveam quam fecit.

16. Ærumna quam mihi intendit, recidet in caput ejus, & violentia ejus in verticem ipsius recumbet.

17. Celebrabo Dominum secundum justitiam ejus, & canam Nomini Domini altissimi.

PSAL. VIII.

*Carmen Davidis de torcularibus, præfecto cantorum.*

**D**omine Dominus noster, quàm magnificum est nomen tuum in universâ terrâ, ut des laudem tuam supra coelos!

2. Ex ore infantium & lactentium fundasti robur propter inimicos tuos, ut retundas hostem, & sese vindicantem.

3. Equi

# PSALMORUM. 23

3. Equidem suspiciam coelos tuos, opus digitorum tuorum, lunam & stellas, quas tu præparasti.

4. Ecquid est homo mortalis, ut memoriam ejus habeas? & filius hominis, ut eum invisas?

5. Paululum siquidem est, quo Deo inferiorem illum fecisti; tantâ eum gloriâ & decore cinxisti.

6. Dominum eum operum, quæ manus tuæ paraverunt, constituisti, cuncta ejus pedibus subdidisti;

7. Greges & armenta universa, etiam feras silvestres:

8. Volucres quæ in aëre, & pisces qui in mari versantur, & quicquid per maris itinera transit.

9. Domine Dominus noster, quàm magnificum est Nomen tuum in universâ terrâ!

## PSAL. IX.

*Carmen Davidis ad erudiendum puellarum chorum, præfesto cantoribus.*

**C**ELEBRABO Dominum in toto corde meo, omnia admiranda opera tua narrabo.

2. Lætabor & exultabo in te; canam Nomini tuo, ô Supreme.

3. Dum agentur hostes mei retrorsum, impingent, & à facie tuâ peribunt.

4. Quoniam tu judicium meum & litem meam judicâsti, sedisti pro tribunali, Judex juste.

5. Increpuisti Gentes, perdidisti impium, nomen eorum abolevisti in sempiternum.

6. Vastitates, ô hostis, in universum finem habent: urbes excidisti, periit memoria eorum cum ipsis.

7. At Dominus perpetuò regnat, paravit tribunal suum ad judicium:

8. Et



8. Et is iudicabit orbem in iustitiâ, & populis ex æquitate jus dicet.

9. Asylum erit Dominus oppresso, asylum inquam temporibus afflictis.

10. Te nitentur qui noverunt nomen tuum: non enim deferis, ô Domine, eos qui te studiosè quærunt.

11. Canite Domino qui habitat in Sion, annuntiate in populis consilia ejus.

12. Quoniam requirens sanguines memor eorum erit, neque obliviscitur clamoris afflictorum.

13. Miserere mei, Domine, respice afflictionem meam, quam ab iis qui me odio habent perfero; attolle me de portis mortis:

14. Ut narrem omnes laudes tuas in portis filia Sion; exultabo in salute tuâ.

15. Defixæ sunt Gentes in foveâ quam parârunt, reti quod absconderunt irretitus est pes eorum.

16. Notus factus est Dominus iudicium faciens: in opere manuum suarum irretitus est impius.

17. Relabentur impii ad inferos, omnes gentes quæ obliviscuntur Dei.

18. Neque enim perpetuò oblivioni dabitur inops, neque vana semper erit expectatio afflictorum.

19. Exurge, Domine, ne prævaleat mortalis, iudicentur Gentes in conspectu tuo.

20. Præfice illis magistrum, ô Domine, discant Gentes se mortales esse.

# PSAL. X.

*Secundum Hebræos hic incipit decimus Psalmus.*

**C**UR tam procul absistis, ô Domine? cur abscondis te tempore quo affligimur?

2. In insolentiâ impii ardet afflictus: comprehendantur in sceleratis consiliis quæ cogitant.

3. Quo-

# PSALMORUM. 25

3. Quoniam laudat impium pro desiderio animi sui, avarum beatum dicit, blasphematur Dominum.

4. Impius in altitudine nasi sui nil pensi habet, in omnibus sceleratis cogitationibus suis non est Deus.

5. Instituta ejus cruciatum afferunt, idque omni tempore: altè sublata sunt è conspectu ejus judicia tua, in omnes adversarios suos efflat.

6. Dicit corde suo, Non nutabo; quia per secula ero absque incommodo.

7. Os ejus perjurio, dolis, & usurâ scatet, sub linguâ ejus afflictio & vanitas.

8. Sedet in atriis insidians, clam trucidat innocentem, oculi ejus ad inopum turbam intenti sunt.

9. Insidiatur in occulto, quemadmodum leo in lustra suo; insidias struit, ut corripiat afflictum, afflictum, inquam, corripiat, dum in rete suam pertraxerit.

10. Conteritur, opprimitur, ac cadit viribus ejus miserorum turba.

11. Dixit in corde suo, Deus oblitus est, avertit faciem suam, ne unquam videat.

12. Exurge, ô Domine Deus, attolle manum tuam, afflictorum ne obliviscaris.

13. Cur enim impius blasphemaret Deum, diceretque in corde suo, te non requisitum?

14. At vidisti, etenim tu afflictionem & indignationem intueris, ut des manibus tuis: tibi miserorum turba se committit, qui pupillo soles esse adjutor.

15. Contere brachium impii, malumque cum impietate ejus inquires, nec invenies.

16. Dominus rex in sempiternum & ultrâ, Gentes de terrâ ejus interierunt.

17. Vota pauperum audivisti, Domine; tu diriges cor eorum, auris tua illos attendet:

18. Ut vindices pupillum & attritum; ne ultrâ mortalis prognatus è terrâ grassetur.

## PSAL. XI.

*Davidis carmen, præfecto cantorum.*

**I**N Domino speravi: quomodo dicitis animæ meæ, devola è monte vestro, ceu volucris?

2. Nam ecce impii tetenderunt arcum, aptârunt sagittas suas ad nervum, ut integros corde in caligine jaculentur.

3. Quoniam retia fracta sunt, justus quid fecit?

4. Dominus in sacrosanctâ regiâ suâ, Domini solium in coelis est; oculi ejus inspiciunt, palpebræ ejus filios hominum explorant.

5. Dominus probat justum; impium autem & violentiæ amantem odit animus ejus.

6. Pluet super impios laqueos, ignem & sulphur, ventum tempestuosum ardentem; hæc fors calicis illorum.

7. Quoniam justus Dominus justitias diligit, rectum vultu suo intuetur.

## PSAL. XII.

*Carmen Davidis præfecto cantorum ad octavam.*

**S**ERVA, Domine, quoniam deest beneficus, quia veraces ac fideles inter morales defierunt.

2. Vana loquuntur quisque cum proximo suo, labio blando, & corde duplici ac diverso loquuntur.

3. Excindet Dominus omnia labia falso blandiloqua, linguam grandiloquam;

4. Qui dicunt, Linguis nostris perrumpemus: labia nostra nobiscum sunt; quis Dominus noster?

5. Propter vastitatem afflictorum, propter gemitum



# P S A L M O R U M. 27

tum inopum nunc exurgam, dicit Dominus, salutique restituum, & respirare eum faciam.

6. Eloquia Domini eloquia munda, ut argentum excoctum in catino terreo septies depuratum.

7. Tu, Domine, serva illos; custodi hunc à generatione istà in sempiternum.

8. Circumquaque enim oberrant impii, quum eveniuntur qui inter homines perditissimi sunt.

## P S A L. XIII.

*Præfeto cantorum carmen Davidis.*

**Q**UOUSQUE obliviscêris mei, ô Domine, num perpetuò? quousque faciem tuam à me abscondes?

2. Quousque volutabo consilia in animo meo, laborem quotidie in corde meo? quousque superior me erit hostis meus?

3. Respice, responde mihi, Domine Deus meus, illumina oculos meos, ne in morte obdormiam.

4. Ne dicat hostis meus, Prævalui ei: ne gestiant qui me infestant, si nutavero.

5. At ego tuâ bonitate nitor, hinc exultat cor meum tuâ salute: cantabo Domino, quoniam rependit mihi.

## P S A L. XIV.

*Carmen Davidis, præfeto cantorum.*

**D**ixit stolidus in corde suo, non est Deus: corrupta & abominanda studia sectantur; nemo est qui quod bonum sit faciat.

2. Dominus è cœlis super filios hominum prospexit, ut videret num esset qui aut saperet, aut studiosus Dei esset:

3. Sed cuncti defecerant, omnes pariter corrupti

D 2 erant,

erant; nullus erat qui quod bonum est faceret, ne unus quidem.

4. An non cognoverunt? omnes facinorosi devorant populum meum ac si panem vorarent, Dominum non invocant.

5. Illic pavore consternabuntur: nam Deus est in natione iustorum.

6. Consilium afflicti pudefacitis, quòd Dominus sit spes ejus.

7. O utinam è Sion salus contingat Israeli, ut Dominus reducat captivitatem populi sui; ut lætetur Jacob, gaudeatque Israel.

PSAL. XV.

*Carmen Davidis.*

**D**OMINE, quis habitabit in tabernaculo tuo? quis in monte tuo sancto requiescet?

2. Qui ambulat integer, & quod justum est operatur, quique in corde suo veritatem loquitur.

3. Non obtreçtat linguâ suâ, nec malefacit proximo suo, nec sustinet probro indignè affici vicinum suum.

4. Contemptus est in oculis ejus reprobis; eos autem qui Dominum timent, honorat: quòdque juraverit, etiamsi id damnosum sibi fuerit, non mutat.

5. Pecuniam suam non exponit ad fœnus, munus adversùs innocentem nullum accipit: qui his rebus studuerit, is in æternum nunquam nutabit.

## P S A L. XVI.

*Insigne aureolum Davidis.***S**erva me, Deus, quoniam in te speravi.

2. Dixisti, ô anima mea, Domino, Dominus meus es tu, bonum meum nihil ad te.

3. Sanctis qui in terrâ sunt, &amp; præclaris, iis toto animo delector.

4. Multiplicent sanè idola sua, cupidè sectentur alienum; ego tamen non libabo libamina eorum quæ sunt de sanguine, neque assumam nomina eorum in labia mea.

5. Dominus est portio partis meæ, &amp; calicis mei; tu sortem meam sustines.

6. Funiculi mensorii ceciderunt mihi in amœnis locis, quin insignis mihi hæreditas obvênit.

7. Laudabo Dominum qui mihi consuluit; sed &amp; renes mei me noctû erudiunt.

8. Propono mihi Dominum perpetuò, à dextris enim mihi est, ne nutem.

9. Propterea gaudebit cor meum, &amp; exultabit lingua mea; quin &amp; caro mea in tuto quiescet.

10. Neque enim deferes animam meam apud sepulchrum, neque permittes ut beneficus tuus videat foveam.

11. Ostendes mihi semitam vitæ; satietas gaudiorum in conspectu tuo est, jucunditates in dextrâ tuâ perpetuò.

## P S A L. XVII.

*Precatio Davidis.***A**udi, Domine, justitiam, attende clamorem meum, ausculta precationi meæ de labiis minimè dolosis prodeunti.

2. Pro-



2. Prodeat à conspectu tuo iudicium meum; oculi tui, quæ recta sunt, expendant.

3. Explorâsti cor meum, invisisti nocte, excoxisti me, nihil deprehendisti: cogitationes meæ os meum non sunt transgressæ.

4. Ego in humanis negotiis propter verbum labiorum tuorum cavi semitas grassatoris.

5. Firma gressus meos in orbitis tuis, ne pedes mei nutent.

6. Ego te invoco, nam soles mihi annuere, ô Deus: præbe aurem tuam mihi, exaudi sermonem meum.

7. Insigniter ostende mihi bonitatem tuam, tu qui servas dexterâ tuâ sperantes in te ab iis qui insurgunt.

8. Custodi me ut oculi pupillam, sub umbrâ alarum tuarum me absconde:

9. Ab impiis qui me devastare solent, ab hostibus meis qui animam meam circumvallant.

10. Pinguedine suâ concluderunt, ore suo fastuosa loquuntur.

11. Modo itinera nostra obsident, oculos suos intendunt, ut tendant in terrâ.

12. Ut leo est qui prædæ inhiat, & sicut leunculus qui in lustro latitat.

13. Surge, Domine, anteverte illum, dejice illum, libera animam meam ab impio, qui gladius tuus est:

14. A mortalibus istis, qui manus tua sunt, ô Domine, à mortalibus huic seculo addictis, qui partem suam in hac vitâ expetunt; & de tuo penu imple ventrem eorum, ut satis habeant filii eorum, sitque quod nepotibus suis relinquunt.

15. At ego in justitiâ contemplanor faciem tuam, satiabor quum evigilavero specie tuâ.

## P S A L. XVIII.

*Carmen præfecto cantorum, servi Domini, Davidis, qui lo-  
quutus est Domino verba carminis hujus, eo die quo libe-  
ravit eum Dominus de manu cunctorum inimicorum ejus,  
de manu Saulis; & dixit:*

**E**X intimis visceribus diligam te, Domine, robur  
meum.

2. Dominus petra mea, propugnaculum  
meum, & ereptor meus.

3. Deus meus, rupes mea, illo nitar; clypeus meus,  
& cornu salutis meæ, arx mea.

4. Dominum laude dignum invocabo, & ab ini-  
micis meis servabor.

5. Circumdederant me funes mortis, & torrentes  
quidam hominum perditorum terruerant me.

6. Circumcinxerant me funes inferorum, laquei  
mortis anteverterant me.

7. Dum itaque angebar invocabam Dominum, &  
ad Deum meum clamabam, & exaudivit de templo  
suo vocem meam, ut primum clamor meus ad aures  
ejus pervenit.

8. Commovebatur ac contremiscebat terra, fun-  
damenta montium concutiebantur & conquassabantur,  
quoniam ipse irascebatur.

9. Ascendebat fumus è naribus ipsius, & vorans  
ignis ex ore ejus, ita ut de eo carbones incenderentur.

10. Flectebat coelos atque descendebat, sub pedi-  
bus ejus caligo.

11. Vehebatur super Cherub, ac volabat, latus su-  
per alas venti.

12. Circumquaque juxta se tenebras posuerat lati-  
bulo

bulo suo instar tabernaculorum, aquas atratas, densissimas nubes.

13. De fulgore qui coram eo erat, nubes ejus pertransierant, grando & carbones igniti.

14. Tonabat è coelis Dominus, & Altissimus edebat vocem suam, grandinem atque carbones ignitos.

15. Sagittas suas ejaculabatur, disjiciebatque eos; & fulgura multa, quibus consternatos eos reddidit.

16. Tum apparebant profundissima aquarum receptacula, retegebantur orbis fundamenta ab increpatione tuâ, Domine, à respiratione flatûs nasi tui.

17. E sublimi demissâ manu arripiebat me, atque ex aquis vehementibus extrahebat.

18. Eripiebat me ab hostibus potentibus, de osoribus meis qui me superiores erant.

19. Qui me tempore calamitatis meæ prævertebant: at Dominus fuit mihi fulcrum.

20. Educebat me in locum spatiosum; eripiebat me, favebat enim mihi.

21. Rependebat mihi Dominus juxta justitiam meam, & juxta puritatem manuum mearum mihi retribuebat.

22. Observaveram enim vias Domini, neque impiè à Deo meo defeceram.

23. Coram me enim cuncta ejus instituta teneo, & mores ejus à me non abjicio.

24. Intègrè & candidè verfor coram illo, & servo me nequid pravi designem.

25. Rependit itaque mihi Dominus juxta justitiam meam, & juxta puritatem manuum mearum quæ fuit coram oculis ejus.

26. Qui bonitati studet, ei benignè facis; & erga virum simpliciter integrum, integrum te exhibes.

27. Cum candido candidè agis; cum eo verò qui pravus & incurvus incedit, tu quoque perversè incides.

28. Et-



28. Etenim populum afflictum tu servas, & oculos sublimes deprimis.

29. Quoniam tu illuminas lucernam meam, Dominus Deus meus tenebras meas illustrat.

30. Quoniam in te militares cuneos perrumpo, & in Deo meo murum transilio.

31. Via Dei integra est, eloquium Domini repurgatum: scutum est omnium in se sperantium.

32. Quis enim Deus præter Dominum? aut quis est petra præter Deum nostrum?

33. Deus est qui me instruit heroicâ virtute, & viam meam expeditam facit.

34. Pedes meos pares facit pedibus cervarum, & in editis meis me collocat.

35. Instruit manus meas ad pugnam: datque ut arcum chalybeum brachiis meis confringam.

36. Tu protendis mihi clypeum salutis tuæ, dextera tua suffulcit me, & ex mansuetudine tuâ augustum me reddis.

37. Dilatas passum meum subtus me, ne vertebræ meæ vacillent.

38. Persequebar inimicos meos, & assequebar eos: nec revertabar donec eos internecioni darem.

39. Concîdo eos quo minùs surgere possint, cadantque subtus pedes meos.

40. Instruis me ad bellum virtute heroicâ, proster-nis sub me quotquot contra me insurgunt.

41. Efficis tu terga vertant mihi hostes mei, & ut perdam osores meos.

42. Clamabant, nec erat servator: ad Dominum, nec respondit eis.

43. Contundo eos ut pulverem ante ventum, ut lutum platearum eos comminuo.

44. Tu eripis me de contentionibus populi, & constituis me caput Gentium: populus quem non novi servit mihi.

E

45. Mox

45. Mox ut auribus percipiebant, obsequebantur mihi, filii exteri mendaciter se mihi subiciebant.

46. Alienigenæ marcescebant, pavebantque in penetralibus suis.

47. Vivat Dominus, & laudetur qui est petra mea, altus vehatur Deus salutis meæ.

48. Deus est qui donat ut ulciscar me, & subjicit mihi populos.

49. Qui educit me ex hostibus meis: tu, ô Domine, in sublime ducis me ab his qui contra me insurgunt, ab eo viro qui mihi vim & injuriam intentat, eripis me.

50. Hanc ob causam celebrabo te in Gentibus, ô Domine, & Nomini tuo canam.

51. Propter magnitudinem salutis quâ regem tuum ditas, & beneficiis prosequeris christum tuum Davidem, & semen ejus in perpetuum.

PSAL. XIX.

*Carmen Davidis præfecto cantorum.*

**C**OELI enarrant gloriam Dei: & extensio operum manuum ejus annuntiat.

2. Dies diei succedens eloquitur sermonem, & nox nocti indicat scientiam.

3. Non est illis sermo, non verba, neque auditur vox eorum:

4. In omnem tamen terram exivit regula eorum, & in fines orbis terræ verba eorum: Soli posuit tentorium in eis.

5. Et is velut sponsus ex umbraculo suo prodit, lætus velut heros quispiam ad decurrendam viam.

6. Ab extremo coelorum egressus ejus, recursus ejus usque

# P S A L M O R U M. 35

usque ad extrema eorum, nec est qui se ab æstu illius abscondat.

7. Lex Domini integra est, convertens animam; testimonium Domini verum, imperitis sapientiam sup-  
peditans.

8. Decreta Domini recta sunt, cor exhilarantia: præceptum Domini repurgatum, illuminans oculos.

9. Timor Domini mundus, persistens perpetuò: judicia Domini vera, simulque justa:

10. Magis expetibilia, quàm sit aurum vel præstantissimum atque plurimum, & dulciora melle & favo stillantibus.

11. Etiam servus tuus perspicuè illis admonetur; in illorum observantiâ multa merces est.

12. Errores quis animadvertat? ab occultis meis repurga me.

13. Quin & flagitia averte à servo tuo, ne dominentur mihi: tum integer ero, & innocens à quovis grandiori scelere.

14. Sint verba oris mei, & meditatio cordis mei grata in conspectu tuo, ô Domine, petra mea & vindex meus.

## P S A L. XX.

*Carmen Davidis præfecto cantorum.*

**E**Xaudiat te Dominus, quum in angustia fueris, in tuto collocet te Nomen Dei Jacob.

2. E sanctuario suo auxilium tibi ferat, atque è Sion te suffulciat.

3. Memor sit omnium munerum tuorum, & holocaustum tuum pingue æstimet.

4. Det tibi juxta cor tuum, & omne consilium tuum perficiat.

5. Ovabimus in salute tuâ, & in Nomine Dei no-



stri signa triumphantes erigemus: perficiet enim Dominus omnes petitiones tuas.

6. Nunc agnosco quòd Dominus unctum suum servavit, quodque exaudierit eum de coelis ex sanctuario suo virtute salvificæ dexteræ suæ.

7. Hi in curribus, illi in equis fidant; nos autem Nominis Domini Dei nostri mentionem faciemus.

8. Illi succubuerunt & corruerunt: nos autem perstitimus & corroborati sumus.

9. Dominus servabit regem: quo die invocaverimus, nos exaudiet.

PSAL. XXI.

*Carmen Davidis præfecto cantorum.*

**D**omine, in virtute tuâ lætabitur Rex, & in salutari tuo quàm impendit gestiet.

2. Desiderium cordis sui dedisti ei, & quæ precatus est labiis suis, non negasti.

3. Nam benedictionibus optimis prævenisti eum, imposuisti capiti ejus coronam auream.

4. Vitam petiit abs te, & dedisti illi longitudinem dierum in seculum & ultrà.

5. Magna est gloria ejus propter salutem quam ei contulisti, honorem & splendorem posuisti super eum.

6. Quoniam posuisti eum ut omni genere bonorum perpetuò affluat, exhilarasti eum gaudio vultus tui.

7. Nam Rex fidit Domino, & in bonitate Altissimi non nutabit.

8. Offendit manus tua omnes hostes tuos, dextera tua offendit omnes qui te odio habuerunt.

9. Velut accensum fornacem reddidisti eos in tempore iræ tuæ, Dominus in irâ suâ devoravit eos, & ignis consumpsit eos.

# P S A L M O R U M. 37

10. Fructum eorum è terrâ perdidisti, & semen eorum de filiis hominum.

11. Quoniam moliti sunt adversùs te malum, cogitârunt scelus quod perficere non poterant.

12. Posuisti enim illos humerum, & nervo tuo in faciem eorum collimâsti.

13. Evehere, Domine, virtute tuâ, canemus & celebrabimus potentiam tuam.

## P S A L. XXII.

*Præfecto cantorum carmen Davidis de cervâ matutinâ.*

**D**EUS meus, Deus meus, cur deferuisti me, longè abes à salute meâ, à verbis rugitus mei?

2. Deus meus, invoco per diem, & non respondes, per noctem, nec est silentium mihi.

3. Et tu sanctus fessor laudum Israelis.

4. In te speraverunt patres nostri, speraverunt, & liberâsti eos.

5. Ad te clamaverunt, & liberati sunt, te fidebant, neque pudefacti sunt.

6. Ego autem vermis sum, & non vir, opprobrium hominum, & contemptus à populo.

7. Quicumque me aspiciunt subsannant me, distendunt labia, movent caput, dicentes,

8. Retulit omnia ad Dominum; cripiat eum, liberet eum quoniam deamat eum.

9. At tu is es qui me ex utero extraxisti, in te fîsus sum pendens adhuc ab uberibus matris meæ.

10. In te conjectus sum à partu, ab utero matris meæ Deus meus es tu.

11. Ne subducas te longiùs à me, quoniam afflictio adest, nec est qui adjuvet.

12. Tauri multi circumdederunt me, prævalidi ex Basan undique cinxerunt me.

13. Ape-

13. Aperuerunt contra me os suum, sicut leo rapiens & rugiens.

14. Effusus sum velut aqua, dissociantur omnia ossa mea, factumque est cor meum sicut cera, liquefactum intra viscera mea.

15. Exaruit ut testa virtus mea, lingua mea adhaerescit faucibus meis, & in pulverem mortis redeigisti me.

16. Nam circumdederunt me canes, coetus malorum cinxit me, ceu leo manus meas & pedes meos.

17. Numerarem ossa mea, hi verò cum voluptate intuentur & aspiciunt.

18. Partiti sunt sibi vestimenta mea, & de veste meâ fortiti sunt.

19. Sed tu, ô Domine, ne sis procul; ô virtus mea, ut me adjuves propera.

20. Eripe à gladio animam meam, de manu canis unicam meam.

21. Serva me ab ore leonis, & à cornibus unicornium eripe me.

22. Narrabo Nomen tuum fratribus meis, in mediâ congregatione laudabo te.

23. Qui timetis Dominum laudate eum, omne semen Jacob celebrate eum, metuite eum omne semen Israelis.

24. Quia non despexit nec averfatus est afflictionem pauperis, neque avertit ab eo faciem suam, sed quum clamaret ad eum, audivit.

25. De te est laus mea in concione magnâ, vota mea coram timentibus ipsum persolvam.

26. Comedent humiles, & satiabuntur, laudabunt Dominum qui quærunt eum, vivet cor vestrum in seculum.

27. Memores erunt & convertentur ad Dominum omnes fines terræ, prosternent se ante faciem tuam omnes familiæ Gentium.

28. Quia



# PSALMORUM. 39

28. Quia Domini est regnum, & ipse Gentibus dominatur.

29. Comedent & adorabunt omnes pingues terræ, coram eo genua flectent omnes qui in pulverem descendunt, quia animam suam non in vitâ servavit.

30. Posteritas serviet ei, ac censebitur Domino ad glorificationem.

31. Venient & annuntiabunt populo nascituro justitiam ejus quam præstitit.

## PSAL. XXIII.

*Carmen Davidis.*

**D**ominus pastor meus est, non egebo.

2. In pascuis herbidis accubare me facit, & ad aquas tranquillas me minat.

3. Animam meam revocat, ducit me in orbitis justitiæ proper Nomen suum.

4. Etiam si eundem mihi sit per vallem umbræ mortalis, nihil mali timebo; nam tu mecum es: virga tua & pedum tuum ipsa me consolantur.

5. Instrues coram me mensam è regione hostium meorum, unguento caput meum delibutum reddes, & calix meus erit exuberans.

6. Sed & bonitas & benignitas tua prosequetur me cunctis diebus vitæ meæ, & habitabo in domo Domini longissimis diebus.

## PSAL. XXIV.

*Carmen Davidis.*

**D**OMINI est terra ipsa, & quicquid ea continet: orbis & qui eum inhabitant.

2. Ipse enim super maria fundavit eam, & super flumina præparavit eam.

3. Quis

3. Quis conscendet montem Domini? aut quis in loco sanctuarii ejus consistet?

4. Qui innocentes habet manus, & cor repurgatum, qui animum suum ad vanitatem non extulit, inque fraudem non jurat.

5. Is accipiet benedictionem à Domino, & justitiam à Deo servatore suo.

6. Hæc natio est eorum qui eum inquirunt, Jacob sunt qui quærunt faciem tuam.

7. Tollite, ô portæ, capita vestra, attollimini fores sempiternæ & ingredietur Rex ille gloriosus.

8. Quis est ille Rex, ille gloriosus? Dominus fortis & heros, Dominus virtute bellicâ insignis.

9. Tollite, ô portæ, capita vestra, attollimini fores sempiternæ, & ingredietur Rex ille gloriosus.

10. Quis est ille Rex, ille gloriosus? Dominus exercituum, is Rex est ille gloriosus.

PSAL. XXV.

*Carmen Davidis.*

**A**D te, ô Domine, animum meum attollo.

2. Deus meus, in te spero, ne pudeam, ne lætentur de me inimici mei.

3. Quin & non pudebunt quicumque te expectant, pudebunt autem hi qui prævaricantur abs te.

4. Vias tuas notas mihi fac, ô Domine, & assuefacito me semitis tuis.

5. Duc me in veritate tuâ, & assuefac me: quoniam tu Deus servator meus es, te expecto totâ die.

6. Memor sis miserationum tuarum, ô Domine, & bonitatis tuæ, quoniam à seculo sunt.

7. Peccatorum adolescentiæ meæ ac scelerum meorum ne sis memor, memor autem mei sis juxta benignitatem tuam, propter bonitatem tuam, ô Domine.

8. Bo-

# P S A L M O R U M. 41

8. Bonus & rectus est Dominus, propterea doce-  
bit peccatores in viâ.

9. Diriget mansuetos in iudicio, & assuefaciet man-  
suetos viæ suæ.

10. Cunctæ viæ Domini benignitas sunt & veritas  
eius, qui foedus & testimonia eius observant.

11. Propter nomen tuum, ô Domine, propitius sis  
iniquitati meæ, multa enim est.

12. Quicumque timet Dominum, hunc diriget in  
viâ quam eliget.

13. Animus ejus in bonis morabitur, & semen ejus  
hereditariò possidebit terram.

14. Secretum Domini timentibus ipsum, & foedus  
eius illis notum faciet.

15. Oculi mei perpetuò ad Dominum; ille enim  
explicat è reti pedes meos.

16. Respice in me, & miserere mei, nam unicus,  
& afflictus sum.

17. Angustiae cordis mei latissimæ factæ sunt; ex  
angustiis meis educito me.

18. Aspice afflictionem & molestiam meam, & au-  
fer omnia peccata mea.

19. Confidera hostes meos: nam multi sunt, &  
violento odio odiunt me.

20. Custodi animam meam & libera me: ne pude-  
am, quandoquidem spem in te colloco.

21. Integritas & æquitas custodiant me, quia te  
expecto.

22. Redime, ô Deus, Israelem ex omnibus afflictio-  
bus suis.

P S A L. XXVI.

*Davidis.*

Judica me, Domine, quoniam innocenter ambula-  
vi: & Domino confusus non nutabo.

F

2. Ex-



2. Explora me, Domine, & tenta me, excoque re-  
nes meos & cor meum.

3. Nam bonitas tua mihi ob oculos est, & ambulo  
in veritate tuâ.

4. Non sedeo cum hominibus vanis, & ad fucatos  
non ingredior.

5. Coetum malorum odi, & cum impiis non se-  
debo.

6. Lavabo in innocentia manus meas, & circum-  
dabo altare tuum, Domine;

7. Ut edam vocem laudis, & enarrem omnia mira-  
bilia tua.

8. Domine, dilexi habitationem domus tuæ, & lo-  
cum tabernaculi gloriæ tuæ.

9. Ne colligas cum peccatoribus animam meam, &  
vitam meam cum sanguinariis:

10. In quorum manibus scelus præmeditatum est  
& dextera eorum plena est corruptorio munere.

11. At ego innocenter ambulo; redime me & be-  
neficus mihi esto.

12. Pes meus in recto constat: in coetibus laudabo  
Dominum.

## PSAL. XXVII.

*Davidis.*

**D**OMINUS lux mea, & salus mea, à quonam ti-  
merem?

2. Dominus robur vitæ meæ, à quo expa-  
vescerem?

3. Dum aciem instruerent adversum me mali, &  
devorarent carnem meam hostes mei atque inimici  
mei, ipsi impegerunt & corruerunt.

4. Si obsideant me castra, non timebit cor meum :  
si ingruerit adversum me praelium, hanc re nitar.

5. Unum quiddam postulavi à Domino, idque requiram, nempe ut habitem in ædē Domini cunctis diebus vitæ meæ, ut videam amoenitatem Domini, & lustrem templum ejus.

6. Quoniam abscondet me in tabernaculo suo, in die adversitatis : occulet me in abdito tentorii sui, in rupem extollet me.

7. Et nunc extollet caput meum super hostes meos qui circum me sunt, & sacrificabo in tentorio ejus sacrificia cum júbilo, canam, & hymnum dicam Domino.

8. Audi, ô Domine, vocem meam quā te invoco :  
beneficus esto mihi & exaudi me.

9. Tibi dixit cor meum,

10. O vultus mei, quærite Dominum : faciem tuam, Domine, placare conabor.

11. Ne abscondas ergo faciem tuam à me, neque averferis in irā servum tuum : tu es auxilium meum, ne derelinquas me, neque deferas me, Deus servator meus.

12. Nam ubi pater meus & mater mea destituunt me, Dominus colligit me.

13. Doce me, Domine, viam tuam, & ducito me in semitā rectā, propter eos qui mihi insidiantur.

14. Ne permittas me libidini eorum qui mihi infesti sunt : constiterunt enim contra me testes mendaces, & qui efflant injuriam.

15. Si non credidissem me visurum cum voluptate bonum Domini in terrā viventium.

16. Expecta Dominum : forte sit & roboretur cor tuum, & expecta Dominum.

## PSAL. XXVIII.

*Davidis.*

**A**D te, Domine, ô petra mea clamo, ne obsurdescas: ne si fortè obmutescas, similis reddar his qui in foveam descendunt.

2. Exaudi vocem deprecationum mearum dum clamô ad te, dum attollo manus meas ad adytum sanctuarii tui.

3. Ne me reputes inter impios, & inter eos qui patrant iniquitatem: qui cum proximis suis pacificè quidem loquuntur, sed malum meditantur cordibus suis.

4. Da illis juxta opus suum, & secundùm malitiam studiorum suorum, secundùm opus manuum eorum redde illis talionem dignam illis.

5. Quoniam non adverterunt animum operationibus Domini, neque ad facturam manuum ejus, diruet eos, & non extruet eos.

6. Laudandus Dominus, quoniam exaudivit deprecationem meam.

7. Dominus robur meum, & clypeus meus, in ipso speravit cor meum, & adjutus sum: hinc gestit cor meum, & cantico meo eum celebroy.

8. Dominus robur est illorum, & robur salutum uncti sui ipse est.

9. Serva populum tuum, & benedic hæreditati tuæ: pascere eos & evehe illos in sempiternum.

## PSAL. XXIX.

*Carmen Davidis.*

**T**Ribuite Domino qui virtute præstatis, tribuite Domino gloriam & robur.

2. Tri-



# P S A L M O R U M. 45

2. Tribuite Nomini Domini gloriam, adorate Dominum in decore sancto.

3. Vox Domini super aquas, Deus gloriosus tonat, Dominus super aquas multas.

4. Vox Domini in virtute, vox Domini in magnificentiâ.

5. Vox Domini confringit cedros, confringit, inquam, Dominus cedros Libani.

6. Et subfilire facit eas sicut vitulum, Libanum quoque & Sirion sicut filium unicornium.

7. Vox Domini dissectas flammâ ignis ejaculatur.

8. Vox Domini parturire facit desertum, parturire facit Dominus desertum Cades.

9. Vox Domini parturire facit cervas, renudat filvas: at in templo ejus cuncti gloriam dicunt.

10. Dominus sedet in diluvio, sedetque Dominus Rex in æternum.

11. Dominus dat fortitudinem populo suo, Dominus populum suum bonitate & pace prosequitur.

## P S A L. XXX.

*Carmen dedicationis ædis, oda Davidis.*

**E**XALTABO te, ô Domine, quòd me attrivisti, at non passus es ut de me hostes mei gauderent.

2. Domine Deus meus, clamavi ad te, & sanasti me.

3. O Domine, revocasti ab inferis animam meam, restituiisti me quò minùs in foveam descenderem.

4. Canite Domino hymnum, qui experti estis bonitatem ejus: celebrem reddite memoriam sanctitatis ejus.

5. Nam

5. Nam momentanea est ira ejus, vita verò in beneplacito ejus, ad vesperam accedat fletus licet, sub auroram tamen redit lætitia.

6. Equidem ego dicebam quum essem in felicitate meâ, in sempiternum numquam nutabo.

7. Tu enim, Domine, in benevolentia tuâ collocaveras robur monti meo: protinùs ut abscondisti faciem tuam, conturbabar.

8. Hic ad te Dominum clamabam, & ad Dominum meum deprecabar;

9. Quis usus est sanguinis mei si in foveam descenderim? num celebrabit te, aut veritatem tuam annuntiabit pulvis?

10. Exaudi me, Domine, & beneficus esto mihi; ô Domine, sis mihi auxilio.

11. Convertisti mihi planctum meum in chorum, solvisti mihi faccum, & amicivisti me gaudio.

12. Propterea canet tibi quisque gloriam, & non filebit: Dominus Deus meus, in æternum celebrabo te.

PSAL. XXXI.

*Præfeto cantorum carmen Davidis.*

**I**N te, ô Domine, spero, ne unquam finas me perdesieri; eripe me in tuâ justitiâ.

2. Inclina ad me aurem tuam, illicò libera me: sis mihi rupes firma, domus munita, ut me serves.

3. Nam petra mea & arx mea tu es: ideò propter Nomen tuum ducito, & minato me.

4. Educ me è reti quod absconderunt mihi: quoniam tu es robur meum.

5. In manum tuam committo spiritum meum, redemisti enim me, ô Domine Deus verax.

6. Odio habui observantes funes vanitatis: ego autem in Domino speravi.

7. Exul-

# PSALMORUM. 47

7. Exultabo & gaudebo de bonitate tuâ, qui respexisti afflictionem meam, & in angustiis animam meam agnovisti;

8. Nec in manu hostis me inclusisti, sed statuisti pedem meum in loco spatioſo.

9. Beneficus eſto mihi, Domine, nam anguſtia mihi eſt: corroſus eſt præ indignatione oculus meus, anima, atque venter meus.

10. Detrita eſt præ dolore vita mea, & anni mei præ gemitibus: corrui præ iniquitate robur meum, & oſſa mea contabuerunt.

11. A cunctis hoſtibus meis probrum factus ſum, maximè etiam vicinis meis, familiaribus meis fui horro-  
ri, & qui me viderunt foris, à me fugerunt.

12. Oblivioni datus ſum ex corde ſicut mortuus: factus ſum veluti vas quod perit.

13. Audivi enim crimina mihi à multis intendi: formido undique me circumſtetit, dum illi unà contra me conſultarent, & ut caperent animam meam callidè cogitarent.

14. Ego verò in te ſperavi, ô Domine, dixi, Deus meus es tu.

15. In manu tuâ ſunt tempora mea, libera me de manu inimicorum meorum, & à perſecutoribus meis.

16. Illumina vultum tuum ſuper ſervum tuum, ſalvum me fac per bonitatem tuam.

17. Domine, ne patiaris me pudeſieri, quoniam te invoco: pudeſiant potiùs impii, & compeſcantur apud inferos.

18. Obmuteſcant labia mendacia, quæ loquuntur veteratoriè, ſuperbè, & contemptim adverſus juſtum.

19. Quàm ampla ſunt, quæ metuentibus te, bona poſuiſti, & quæ jam effeciſti coram filiis hominum qui in te ſperant!

20. Abſcondes illos in latibulo faciei tuæ à conſpirationibus

rationibus



rationibus cujuscunque, abscondes eos in tabernaculo à contentione linguarum.

21. Laudandus Dominus, nam insigniter bonitatem suam mihi in urbe munità ostendit.

22. Ego cùm præceps fugerem, cogitabam, projectus sum abs te: at tu exaudisti vocem deprecationis meæ, quum ad te clamarem.

23. Diligite Dominum omnes boni ejus: fideles tuetur Dominus, & rependit cumulatè superbè agenti.

24. Estote fortes, roborabit ille cor vestrum, quicunque speratis in Domino.

PSAL. XXXII.

*Erudiens carmen Davidis.*

**B**EATUS is est qui exoneratus est transgressione, & cujus peccatum tectum est.

2. Beatus homo cui Dominus iniquitatem non imputat, nec est in spiritu ejus dolus.

3. Dum quotidie nunc tacitus mecum cogito, nunc voce infremo, contabuerunt ossa mea.

4. Nam dies noctesque ingravescebat super me manus tua, versus est succus meus in siccitates æstivas.

5. At postquam peccatum meum tibi notum feci, & iniquitatem meam non celavi, posteaquam cogitaram, Fatebor contra me transgressionem meam Domino, tu protinus remisisti iniquitatem peccati mei.

6. Idcirco orabit ad te quisquis est bonus, in tempore dum invenire licet: equidem inundatio aquarum immanium ad eum non pertinet.

7. Tu latibulum es mihi, idcirco ab afflictione custodies me: jubilis quibus ovare solent elapsi, circumcinges me.

8. Eru-

# P S A L M O R U M. 49

8. Erudiam te & docebo te viam quâ gradiaris, oculo meo tibi consulam.

9. Ne sitis velut equus & mulus, quibus non est intellectus, quorum maxillas lupato ac fræno nisi constringas, tibi non appropinquant.

10. Multi dolores impium, nitentem autem Domino beneficentia circumdabit.

11. Gaudete in Domino, & exultate iusti: jubilate quotquot estis recto corde.

## P S A L. XXXIII.

**O**Vate iusti in Domino, laus decet rectos.

2. Celebrate Dominum citharâ, nablo, de cithardo psallite ei.

3. Canite ei carmen novum, suaviter ludite instrumentis musicis, cum clangore tubæ.

4. Quoniam rectum est verbum Domini, & omne opus ejus firmum.

5. Amat justitiam & judicium; terra bonitate ejus repleta est.

6. Nam verbo Domini coeli facti sunt, & spiritu oris ejus omnis exercitus eorum.

7. Congregat aquas maris ut cumulum, reponit in penetralia abyssos.

8. Timeat igitur Dominum omnis terra, metuant inquam ab eo universi qui habitant orbem.

9. Quia quum ipse dicit, fit; & quum præcipit, extat.

10. Dominus irritum facit consilium Gentium, & cogitationes Populorum dissipat.

11. Consilium autem Domini in sempiternum perstat, cogitata cordis ejus per omnia secula.

12. Felix ea gens quæ Dominum pro Deo habet, & populus quem ille sibi loco possessionis hæreditariæ elegerit.

13. E coelis despicit Dominus, intuetur omnes filios hominum.

14. De firmo domicilio habitationis suæ cunctos habitatores terræ speculatur.

15. Ipse omnium corda pariter finxit; propterea intelligit omnia opera eorum.

16. Haud servatur rex, eò quòd multum habeat exercitum; heros nequaquam per multam virtutem suum pericula evadit.

17. Res fallax est equus ad præstandam salutem; quamlibet multo præditus robore, neutiquam eripiet.

18. Ecce oculus Domini intendit in eos qui se reverentur, & ad eos qui bonitatem ejus expectant;

19. Ut liberet à morte animas eorum, & alat eos in fame.

20. Animæ igitur nostræ expectent Dominum: ipse enim est auxilium nostrum, & clypeus noster.

21. Nam in ipso gaudebit cor nostrum, eò quòd sancto ipsius Nomine nitimur.

22. Sit bonitas tua, ô Domine, super nos, quem admodum abs te pendemus.

#### PSAL. XXXIV.

*Davidis, cum mutaret habitum suum ante Abimelech, quumque eum expelleret, atque is abiret.*

**L**audabo Dominum omni tempore, semper laus ejus in ore meo.

2. In Domino gloriabitur anima mea, audient afflicti, & lætabuntur.

3. Magnificate Dominum mecum, & extollamus unà Nomen ejus.

4. Anxiè quærebam Dominum, & exaudivit me; ex omnibus pavoribus meis eripuit me.

5. Respicient ad illum, & confluent; nec suffundentur pudore facies eorum.

6. Affli-



# P S A L M O R U M. 51

6. Afflictus iste invocavit, & Dominus exaudivit eum, & ex omnibus angustiis ejus servavit eum.

7. Castra figit angelus Domini circum eos qui ipsum timent, & eripit eos.

8. Gustate, videte quòd bonus sit Dominus: felix ille vir qui sperat in eum.

9. Reveremini Dominum sancti ejus, quoniam nihil deest his qui eum timent.

10. Leunculi penuriâ & fame laborant; qui autem Dominum inquirunt nullo bono destituuntur.

11. Adeste filii, me audite, timorem Domini docebo vos.

12. Quicumque vitæ cupidus es, & videre dies bonos optas,

13. Observa linguam tuam à malo, & labia tua ne dolum loquantur.

14. Recede à malo, & fac bonum: inquire pacem, & eam confectare.

15. Oculi Domini intenti sunt ad justos, & aures ejus ad eorum preces.

16. Vultus Domini contra eos qui malum faciunt, ut de terra memoriam eorum excindat.

17. Clamant justi, & Dominus exaudit, & ex omnibus angustiis eorum liberat eos.

18. Propè adest Dominus his qui sunt confrecto corde, & servat spiritu contritos.

19. Multa mala accidunt justo, ex omnibus tamen liberat illum Dominus.

20. Custodit omnia ossa ejus, ut ne unum ex eis confringatur.

21. At impium perdet malum: & qui justos odio habent, devastabuntur.

22. Redimet Dominus animam fervorum suorum, nec devastabuntur omnes qui in eo sperant.

## PSAL. XXXV.

*Davidis.*

**S**USCIPE, Domine, litem meam, oppugna oppugnantes me.

2. Arripe scutum & lanceam, & confurge ad auxilium meum.

3. Expedi hastam, & prodi obviam persecutoribus meis: dic animæ meæ, Salus tua ego sum.

4. Pudore afficiantur & ignominiâ qui quærent animam meam: agantur retrorsum & pudefiant qui mihi malum cogitant.

5. Fiant sicut pulvis ante ventum, & angelus Domini impellat eos.

6. Sit via illorum tenebris & lubriciate obsita, & angelus Domini persequatur eos.

7. Nam immeritò mihi absconderunt foveam retis sui, præter causam foderunt animæ meæ.

8. Eveniat ei calamitas quam non prævidit; & re te ei quod abscondit, capiat eum, cadat in calamitatem.

9. Anima autem mea exultabit in Domino, in salute ejus lætabitur.

10. Omnia ossa mea dicent, Domine, quis est similis tibi, qui eripis afflictum ab eo qui prævalet ei, afflictum & inopem ab eo qui eum diripit?

11. Surgebant testes violenti, quæ nunquam cogitâram rogabant me.

12. Malum pro bono mihi rependebant, orbitatem animæ meæ.

13. At ego quum ipsi ægrotarent, sacco vestiebar, jejunioque affligebam animam meam, & oratio mea in sinum meum vertebatur.

14. Per-

# P S A L M O R U M. 53

14. Perinde ac si amicus atque frater meus fuisset, sic incesſi; uti qui luget matrem, pullatus incurvabar.

15. At in claudicatione meâ gaudebant & congregabantur; congregabantur, inquam, contra me claudi, quod minimè putâram: proſcindebant me, nec filebant.

16. Cum hypocritis illuſionum placentæ, qui frendebant contra me dentibus ſuis.

17. Domine, quouſque aſpicias? reduc animam meam à calamitatibus eorum, à leunculis unicam meam.

18. Celebrabo te in cœtu magno, in populo valido laudabo te.

19. Ne gaudeant de me qui immeritò mihi hoſtes ſunt: ne annuant oculis qui me abſque cauſâ odiunt.

20. Nam nihil pacificum loquuntur; quin contra eos qui quieti ſunt in terrâ, verba dolofa excogitant.

21. Diſtendunt contra me os ſuum, dicunt, Hæ hæ, vidit oculus noſter.

22. Vidifti & tu, Domine, ne diſſimules, ne velis abeſſe procul.

23. Exurge, evigila, ut jus mihi dicas, Deus meus & Dominus meus, ut cauſam meam aſſeras.

24. Jus mihi redde pro juſtitiâ, ô Domine Deus, & ne patiaris ut de me gaudeant.

25. Ne dicant in corde ſuo, Hæ hæ, pro animi noſtri ſententiâ nobis ſucceſſit, ne dicant, voravimus eum.

26. Erubeſcant, & ſimul probro afficiantur, qui de malo meo gaudent: pudore & ignominiâ amiciantur, qui magnifica contra me jaçtitant.

27. Ovent & gaudeant qui volunt juſtitiam meum, & dicant, Semper magnificetur Dominus, qui vult pacem ſervi ſui.

28. Et lingua mea ſedulò reſonabit juſtitiam tuam, quotidie laudem tuam.

P S A L.



## PSAL. XXXVI.

*Præfæcto cantorum Davidis servi Dei carmen.*

**T**Estatur in corde meo scelus impii, nullum esse illi timorem Dei.

2. Nam sibi ipsi blanditur, donec summo odio digna iniquitas ejus evadat.

3. Verba oris ejus iniqua sunt & dolosa: docere renuit ut benè agat.

4. In lecto suo pravitatem excogitat, statuit inde se in viam non bonam, malum non averfatur.

5. Domine in coelis bonitas tua, & veritas tua ac æthera usque.

6. Justitia tua sicut montes Dei: judicia tua abyssi magna, quòd hominem & jumentum serves Domine.

7. Quàm præclara est, ô Deus, bonitas tua! & filii hominum qui tuæ se fidei, velut umbræ alarum committunt,

8. Inebriabuntur ab ubertate domus tuæ, & de torrente deliciarum tuarum potum dabis eis.

9. Penes te enim vitæ vena est, in luce tuâ videbimus lucem.

10. Obtende bonitatem tuam his qui te cognoscunt & justitiam tuam his qui recto sunt corde.

11. Ne veniat mihi pes superbiæ, & manus impiorum ne commoveat me.

12. Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem, impulsæ sunt nec potuerunt stare.

## P S A L. XXXVII.

*Davidis.*

**N**E succenseas ob malos, neque urat te æmulatio ob facientes iniquitatem.

2. Nam veluti fœnum subitò deciduntur, ac veluti virens herba marcescent.

3. Tu spera in Dominum, & quod bonum est factito: inhabita terram, & pasce fidem.

4. Tunc oblectaberis te in Domino, & is dabit tibi petitiones cordis tui.

5. Devolve super Dominum viam tuam, & eo nitere ut ipse faciat.

6. Et justitiam tuam seu lumen in apertum producet, & judicia tua ceu meridiem.

7. Sile Domino, & præstolare eum; ne succenseas ei viro cui institutum suum feliciter succedit, dum scelus designat.

8. Remitte iram, missum fac furorem: ne succenseas ut malefacias.

9. Quoniam malefacientes excidentur: qui verò Dominum præstolati fuerint, illi terram hæreditariò possidebunt.

10. Paululùm adhuc, & nusquam erit impius, quàmque adverteris locum ejus, nullus supererit.

11. Mansueti interim hæreditariò terram possidebunt, & oblectabuntur plurimo rerum successu.

12. Molitur impius contra justum, frendet contra eum dentibus suis.

13. At Dominus ridet illum, quoniam prospicit advenire diem ejus.

14. Gladium stringunt impii, intendunt arcum suum, ut afflictum & inopem dejiciant, ut rectè gradientes jugulent.

15. At

15. At gladius eorum cor ipsorum transverberabit,  
& arcus eorum confringentur.

16. Præstat pauxillum quod justus habet opibus  
multis impiorum insignium.

17. Nam brachia impiorum confringentur: justos  
autem fulcit Dominus.

18. Novit Dominus innocentium quoque tempus,  
& hæreditas eorum perpetua erit.

19. In adverso tempore haudquaquam pudefient,  
& fame invalescente satiabuntur:

20. Quum impii peribunt, & hostes Domini, ut  
pretiosi agni absumentur, in fumo absumentur.

21. Impius æs alienum conflat, nec dissolvit: ju-  
stus verò beneficus est & dat.

22. Nam benedicti ipsius hæreditariò possidebunt  
terram, & execrati ejus excidentur.

23. A Domino diriguntur gressus viri, & via ejus  
grata est ei.

24. Cum ruit, non corrui; Dominus enim sufful-  
cit manum ejus.

25. Juvenis fui, & nunc senui, nec tamen vidi ju-  
stum desertum, aut posteros ejus mendicantes panem.

26. Quotidiè beneficus est, & mutuum dat, & po-  
steri ejus optimè habent.

27. Recede à malo, & facito quod bonum est, &  
habita perpetuò.

28. Quia Dominus amat judicium, nec deseret be-  
neficos suos, in sempiternum custodientur; posteri  
autem impiorum excidentur.

29. Justi hæreditariò possidebunt terram, & habi-  
tabunt super eam in seculum.

30. Os justi de sapientiâ differit, & lingua ejus ju-  
diciū loquitur.

31. Lex Dei ejus in corde ipsius, idcirco non nu-  
tabunt gressus ejus.

32. Im-



32. Impius justum observat, & quærit ut eum occidat.

33. At Dominus non permittet eum manui illius, nec permittet eum impietatis convinci quum judicabitur.

34. Expecta Dominum, & viam ejus observa, & exaltabit te, ut hæreditariò terram possideas: quum impii excidentur, tu videbis cum gaudio.

35. Vidi impium violentum, & sese diffundentem instar lauri frondosæ.

36. Et transivi, & ecce non erat: quæsi eum, & non est inventus.

37. Observa integritatem, & specta id quod rectum est: nam ei viro tandem pax erit.

38. Scelerati autem pariter vastabuntur: & impii tandem excidentur.

39. Salus justorum à Domino, qui & fortitudo eorum est in tempore afflictionis.

40. Adjuvabit illos Dominus, & liberabit eos, liberabit eos ab impiis, & servabit eos, nam speraverunt in eum.

PSAL. XXXVIII.

*Carmen Davidis ad commemorandum.*

**D**OMINE, ne in irâ tuâ me arguas, neve castiges me in fervore tuo.

2. Quoniam sagittæ tuæ in me defixæ sunt, & depressa est super me manus tua.

3. Nihil integrum est in carne meâ propter indignationem tuam, non est pax ossibus meis propter peccatum meum.

4. Nam iniquitates meæ transcendunt caput meum, ceu grave onus graviores sunt quam fim ferendo.

H

5. Com-

5. Computruerunt & sanie diffluunt ulcera mea, propter stultitiam meam.

6. Incurvus incedo & depressus admodum, quotidie atratus obambulo.

7. Quoniam coxendicem meum penitus occupavit foedum ulcus, nec integri quidquam in carne meâ.

8. Jactatus sum, & nimium attritus, præ fremitu cordis mei rugio.

9. Domine coram te est omne desiderium meum, & suspiria mea te minimè latent.

10. Cor meum palpitât, destituit me robur meum, & ipsum oculorum meorum lumen non est mecum.

11. Amici mei & sodales mei stant è regione plagæ meæ, & propinqui mei procul consistunt.

12. Laqueos interim tendunt, qui quærunt animam meam, & qui malum mihi inquirunt, loquuntur pravitates, & assiduè dolos meditantur.

13. Et ego velut surdus nihil audio, ac ceu mutus qui os suum non aperit.

14. Similis sum inquam viro nihil audienti, & non habenti in ore suo quod pro se respondeat.

15. Te enim expecto, Domine, tu respondebis, Domine Deus meus.

16. Nam cogitabam, ne de me lætentur, qui simul atque nutat pes meus, magnifica jactitant contra me.

17. Quia jam ita comparatus sum, ut claudus vivam, & dolor meus à me nunquam recedat.

18. Quia iniquitatem meam fateor, & ob peccatum meum sollicitor.

19. At interim hostes mei vivunt, & robusti sunt, & crescunt qui me injuriâ odio habent.

20. Et qui maleficio rependunt pro beneficio, adversantur mihi, propterea quòd bonum fector.

21. Ne deferas me, Domine, Deus meus ne procul à me absistas.

22. Pro-

# PSALMORUM. 59

22. Propera ut me adjuves, ô Domine falus mea.

## PSAL. XXXIX.

*Præfæto cantorum ipfi Jeduthun carmen Davidis.*

**D**Icebam, obfervabo vias meas ne peccem linguâ meâ : cohibebo os meum capiftro, dum coràm fuerit impius.

2. Factus fum diutino fílentio mutus, ut ne de bonis quidem rebus loquerer : at interim dolor meus in-  
crudeſcebat.

3. Incaleſcebat cor meum intra me, ignis quidam, dum mecum immurmurarem, exardeſcebat ; tandem linguâ meâ loquutus fum :

4. Indica mihi, Domine, finem meum, & quiſnam fit modus dierum meorum, ut ſciam quanto tempore mihi in miſeriis vivendum fit.

5. Ecce tu conſtituiſti dies meos palmi minoris longitudine ; quin ævum meum ſic eſt quaſi non fit, præfertim tibi collatum : reverà prorfus nihili eſt homo quivis, quamlibet firmus conſiſtere videatur.

6. Quin in imagine vadit homo, temerè tumultuat, congerit, & nescit cui ea congreget.

7. Et nunc quid expecto, Domine ? In te certè ſpes mea recumbit.

8. Ab omnibus ſcleribus meis libera me : ne exponas me ludibrio ſtolidis hominibus.

9. Obmutui, nec aperui os meum ; tu enim iſtud feciſti.

10. Aufer ergo à me flagellum tuum : ab exagitatione manûs tuæ ego exanimatus fum.

11. Etenim dum tu hominem ob iniquitatem ob-  
jurgans caſtigas, illicò tabeſcere facis, velut tineam, quidquid eſt in eo deſiderabile : quin vanitas eſt omnis homo.



12. Audi precationem meam, ô Domine, auribus accipe clamorem meum, ad lachrymam meam ne obfurdescas: peregrinus enim sum apud te, inquilinus, quales fuerunt omnes progenitores mei.

13. Deflecte à me, ut me recipiam, priusquam obeam, & nusquam sim.

PSAL. XL.

*Præfecto cantorum carmen Davidis.*

**Q**Uum diu sollicitè expectâssem Dominum, tandem attendit me, exaudivitque clamorem meum.

2. Subduxit me è puteo illo calamitoso, & denso luto, in petrâ erectum me in pedes meos collocavit, gressus meos corroboravit.

3. Et inseruit ori meo carmen novum, laudem Deo nostro.

4. Videbunt id multi, & timebunt, atque sperabunt in Dominum.

5. Felix ille vir, qui Dominum tutelam suam posuerit, nec respexit ad fastuosos, & ad eos qui ad mendacium deflectunt.

6. Plurima patrâsti tu, Domine Deus meus: admirandorum facinorum, & consiliorum tuorum erga nos non potest iniri ratio; quæ si enarrare & eloqui coner, plura sunt quàm numerari queant.

7. Victimam & sacrificium cibarium non amas, aures autem perfodisti mihi: holocaustum & hostiam pro peccato non postulâsti.

8. Tum dixi, en ipse adsum: in paginâ libri scriptum est de me:

9. Ut faciam quæ tu probas, ô Deus meus: collibuit, & lex tua in medio viscerum meorum.

10. Deprædicavi justitiam tuam in coetu magno,  
en

# P S A L M O R U M. 61

en labia mea haudquaquam cohibui, nōsti tu ipse, ô Domine.

11. Justitiam tuam non ocului in medio cordis mei, sed constantiam tuam in promissis & salutem tuam annuntiavi: bonitatem tuam & veritatem tuam ebuccinare concioni frequenti minimè cessavi.

12. Neque tu, ô Domine, continuisti à me miserationes tuas: benignitas tua & veritas tua perpetuò me custodiunt.

13. Quoniam adobruerant me tot mala, ut ea nequirent numerari: occupaverant me iniquitates meæ, ut non potuerim ea videre; plura fuerunt quàm pili capitis mei: inde destituit me cor meum.

14. Libeat tibi, ô Domine, ut liberes me: ô Domine, propera ut me adjuves.

15. Pudefiant & afficiantur opprobrio pariter qui quærunt animam meam ut extinguant eam: retrò agantur & pateant ignominia, quicunque malo meo delectantur.

16. Vastentur pro eo quodd me pudefacere conabantur, qui dicunt mihi Hehæ, hehæ.

17. Lætentur & gaudeant in te quicunque te quærunt, & dicant perpetuò, Magnificetur Dominus, qui amat salutem tuam.

18. Ego autem afflictus sum & inops, Dominus cogitat pro me; auxilium meum & liberator meus tu es, Deus meus ne moram faceris.

---

## P S A L. XLI.

*Præfeto cantorum oda Davidis.*

**B**EATUS est qui prudenter agit cum ægro: dum tempus fuerit adversum, eripiat eum Dominus.

2. Do-

2. Dominus custodiat eum, valetudinem restituat ei, ut secundis adhuc rebus fruatur in terrâ: nec enim permittes eum libidini inimicorum ejus.

3. Dominus fulciat eum in lecto ægritudinis decumbentem; totum stratum ejus commutabis in infirmitate ejus.

4. Hinc ego quoque dico, beneficus esto mihi, ô Domine: sana animam meam, nam adversum te peccavi.

5. Inimici mei malè precabantur mihi dicentes, Quando tandem morietur, & interibit nomen ejus?

6. Cumque quispiam ex eis veniret me invisurus, vanum loquebatur, corde sibi prava colligebat, egressus foras ea eloquebatur.

7. Inter se osiores mei contra me pariter mussabant, adversum me malum cogitabant, nempe,

8. Perfudit istum grave aliquod scelus: & iste decumbens haudquaquam posthac surget.

9. Quin & is quocum mihi arctissima fuit familiaritas, cui fidebam, quique cibo meo victitabat, sublato pede, velut calce, me petebat.

10. Tu ergo, Domine, beneficus sis mihi, & erige me, ut illis rependam.

11. In hoc cognovi favere te mihi, quòd hostis meus de me non jubilat;

12. Quòdque sum incolumis: suffulcies porrò me, atque statues coram te in sempiternum.

13. Collaudetur Dominus Deus Israelis, à seculo usque in seculum. Amen, & Amen.

PSAL. XLII.

*Præfesto cantorum, erudiens carmen filiorum Corah.*

**U**T cerva mugit ad torrentes aquarum, sic anima mea mugit ad te, ô Deus.

2. Sitis



# P S A L M O R U M. 63

2. Sitit anima mea Deum, Deum vivum: quando demùm veniam, ut appaream in conspectu Dei?

3. Fuit mihi lachryma mea pro cibo dies noctesque, dum mihi dicerent quotidie, Ubinam est Deus tuus?

4. Animam meam effundo, simul atque recordor qualiter in summâ illos ovantes & collaudantes, festivantem scilicet ac celebrem coetum, ad domum Dei deducebam.

5. Quid dejecta es, ô anima mea, & intrâ me tumultuaris? spera tantùm in Deum, quia adhuc pro salute redditâ, coram conspectu ejus gratias agam.

6. Deus meus, dejecit se anima mea intrâ me, propterea quòd tui recordor in terrâ trans Jordanem, atque ab Hermonim monte pusillo.

7. Abyssus abyssum advocat, ad vocem cataractarum tuarum, cuncti fluctus tui, & procellæ tuæ super me transiêrunt.

8. Interdiù præcepit Dominus benignitati suæ, & nocte canticum ejus mecum, oratio ad Deum vivum.

9. Dicam Deo petrae meæ, quare oblivisceris mei? cur hoste opprimente atratus ingredior?

10. Perinde est ac si adigerent gladium in ossa mea, dum hostes mei contumeliis me afficiunt, dicuntque ad me quotidie, Ubi est Deus tuus?

11. Quid dejecta es, ô anima mea, & cur sic intrâ me tumultuaris? spera tantùm in Deum, quia adhuc celebrabo eum pro salutē ante conspectum meum redditâ, & quod Deum meum se esse ostendit.

## P S A L. XLIII.

**J**Udica me, Deus, & suscipe causam meam à gente parùm piâ, à viro doloso & pravo eripe me.

2. Nam tu, Deus meus, es robur meum; quare depu-

depulisti me? quare pullatus ingredior, inimico obterente?

3. Mitte lucem tuam, & veritatem tuam, hæc deducant me, ad montem sanctum tuum me introducant, atque ad habitacula tua.

4. Ut ingrediar ad aram Dei, ad Deum, qui est gaudium, & exultatio mea, & celebrem te citharâ, Deus, Deus meus.

5. Quid dejecta es, ô anima mea, & cur tumultuaris intrâ me? spera in Deum, quoniam adhuc celebrabo eum de salute quâ faciem meam exhilarabit, Deumque se meum declarabit.

P S A L. XLIV.

*Carmen erudiens filiorum Corah præfecto Cantorum.*

**A**URIBUS nostris audivimus, ô Deus, patres nostri commemoraverunt nobis opera illa, quæ temporibus illorum operatus es, retróque temporibus.

2. Tu manu tuâ Gentes expulisti, & eos plantâsti: affixisti Populos, nos autem germinare fecisti.

3. Nec enim gladio suo terram occupârunt, nec ipsorum brachio salus eorum parta est, sed dexterâ tuâ, & brachio tuo, & luce vultûs tui, quia illos amabas.

4. Tu ipse Rex meus es, ô Deus, tu dispone salutes ipsi Jacob.

5. Per te infestos nobis excutiemus, per Nomen tuum conculcabimus eos qui in nos insurgunt.

6. Non enim sperabo in arcu meo; & gladius meus minimè me fervabit.

7. Sed tu servas nos ab adversariis nostris, & pudefacis eos qui nos odio prosequuntur.

8. In

# PSALMORUM. 65

8. In Deo gloriamur quotidie, & Nomen tuum in sempiternum celebramus.

9. At tu depulisti nos, & ignominiâ affecisti, nec inter copias nostras unâ egrederis.

10. Vertis nos in fugam coram hoste: & qui odio nos prosequuntur, auferunt sibi prædam.

11. Posuisti nos velut oves cibo selectos, & inter Gentes illas nos dispersisti.

12. Vendidisti populum tuum nullis opibus, nec auxisti pretia eorum in licitando.

13. Exponis nos probro vicinis nostris, illusioni & ludibrio his qui circum nos habitant.

14. Facis ut fabula simus Gentibus, & fanna Populis.

15. Quotidiè ignominia mea coram me est, & pudor obtegit faciem meam,

16. Propter vocem exprobrantis, & convitiantis, & propter inimicum, & ulciscendi avidum.

17. Hæc omnia eveniunt nobis, attamen nequaquam tui obliviscimur, nec perfidi sumus in foedere tuo.

18. Non deflexit retrò cor nostrum, nec declinaverunt à semitis tuis gressus nostri;

19. Quum attereres nos in loco draconum, atque umbrâ mortali nos obtegeres.

20. Si oblivisceremur Nominis Dei nostri, & expanderemus animas nostras ad Deum alienum:

21. Annon Deus hoc inquireret? ipse enim novit abscondita cordis.

22. Sed propter te occidimur quotidie, æstimamur seu grex mactationi destinatus.

23. Evigila, quare obdormis, Domine? evigila inquam, ne depellas perpetuò.

24. Quare abscondis faciem tuam? cur afflictionis nostræ, & oppressionis nostræ oblivisceris?



25. Quoniam dejecta est ad pulverem anima nostra, terræ adhæret venter noster.

26. Confurge, adjuva nos, & redime nos propter bonitatem tuam.

PSAL. XLV.

*Carmen amatorium erudiens, filiorum Corah, præfecto cantorum, de liliis.*

**E**RUCTAT cor meum boni quippiam, dedico ego opera mea Regi: lingua mea ceu stylus est scribae expediti.

2. Perelegans es præ cunctis mortalibus, effusa est gratia in labia tua, eò quòd Deus te sempiternis ornavit beneficiis.

3. Cinge, ô heros, gladio tuo femur tuum, decore tuo & magnificentiâ tuâ.

4. Et in magnificentiâ tuâ prosperè inequitas super verbum veritatis, mansuetudinis & justitiæ, docebit que te tunc dextera tua admiranda.

5. Sagittæ tuæ præacutæ; cor hostium Regis pertrabunt, populi sub te cadent.

6. Solium tuum in sempiternum & perpetuò stabit. ô Deus: sceptrum regni tui est sceptrum æquitatis.

7. Amas justitiam, impietatem odis, propterea quòd te Deus, Deus tuus unxit oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

8. Myrrham, aloën, & cassiam redolent omnia vestimenta tua, è palatiis eburneis deprompta, ut te exhilarent.

9. Filiæ regum inter nobiles tuas: astat Conjux ad dexteram tuam ornata auro ex Ophir optimo.

10. Audi filia, & vide, inclina aurem tuam, oblat viscere populi tui, & domûs patris tui.

11. Et concupiscet Rex formam tuam: quia ipse est Dominus tuus, ipsum adorabis.

# P S A L M O R U M. 67

12. Filia quoque Tyri cum munere, & quique opulentiores populi faciem tuam precabuntur.

13. Omnis gloria filiæ Regis intus est, indumentum ejus ex auro intexto.

14. In vestibus acu pictis adducetur Regi, virgines pedisequæ ejus, sodales ejus unâ tibi adducuntur.

15. Adducentur, inquam, cum gaudio & lætitiâ, & venient in palatium Regis.

16. In locum patrum tuorum succedent tibi filii, quos principes in omni terrâ constitues.

17. Memorabo Nomen tuum per omnia secula, propterea celebrabunt te populi in sempiternum & perpetuò.

## P S A L. XLVI.

*Præfecto cantorum, carmen filiorum Corah ad Almoth.*

**D**eus nobis suffugium & robur est, premente adversitate auxilium præsentissimum.

2. Propterea nihil timebimus, etiamsi loco moveatur terra, & nutent montes siti in medio mari.

3. Infremant & limum egerant undæ ejus, contremiscant montes in elevatione ejus.

4. Rivi tamen fluminis exhilarabunt civitatem Dei, sacrarium tabernaculorum Altissimi.

5. Deus est in medio ejus, ideo minimè nutabit, opem illi feret Deus ante auroram.

6. Tumultuentur Gentes, motus concitent regna, & tellus dato fragore defluat.

7. Dominus tamen exercituum à nobis stat, arx sublimis est nobis Deus Jacob.

8. Huc agite, & contemplamini opera Domini, quasnam solitudines fecerit in terrâ.

9. Facit cessare bella ad fines usque terræ, confringit arcus, detruncat hastas, igni currus exurit.

10. Remittite, & agnoscite quòd ego sum Deus excelsus in Gentibus, excelsus in terrâ.

11. Dominus exercituum nobiscum, arx sublimis nobis Deus Jacob.

PSAL. XLVII.

*Carmen filiorum Corah, præfecto cantorum.*

**O**MNES populi plaudite manibus, jubilate Deo voce ovante.

2. Excelsus enim est Dominus, tremendus, rex magnus super omnem terram.

3. Subjicit populos nobis, & nationem sub pedes nostros.

4. Selegit nobis hæreditatem nostram, præstantiam Jacob quem diligit.

5. Ascendit Deus cum jubilo, Dominus cum sonitu buccinarum.

6. Psallite Deo, psallite: psallite Regi nostro, psallite.

7. Quoniam rex universæ terræ Deus, psallite eruditè.

8. Regnat Deus super Gentes, Deus fedet in folio suo sancto.

9. Munifici populorum adjunguntur populo Dei Abrahæ: quoniam diis protectoribus terræ longè superior est.

PSAL. XLVIII.

*Canticum, Psalmus filiorum Corah.*

**M**agnus Dominus, & laudatus plurimùm, in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

2. Mons Sion, in cujus Aquilonari latere urbs magni



# PSALMORUM. 69

gni Regis est, elegans est regio, & gaudium universæ terræ.

3. Deus in palatiis ejus agnitus est, quod sit suis arx sublimis.

4. Nam ecce reges convenerant, transferant unâ.

5. Quum vidissent, sic obstupuerunt, perterriti sunt, & in præceptis acti sunt.

6. Sic corripuit eos illic trepidatio & dolor, ut parturientem.

7. Quomodo ventus Orientalis confringere solet marinas naves.

8. Quemadmodum audivimus, ita vidimus, in civitate Domini exercituum, in civitate Dei nostri, Deus illam formavit in seculum.

9. Animo concipiebamus, ô Deus, bonitatem tuam in medio templi tui.

10. Uti Nomen tuum, ô Deus, ita & laus tua pertingit usque ad fines terræ, nam justitiâ dextera tua abundat.

11. Gaudet mons Sion, & exultant filiæ Juda propter judicia tua.

12. Circumite Sion, cingite eam, numerate turre ejus.

13. Adhibete animum ad propugnaculum ejus, videte ut sint celsa palatia ejus, ut enarretis generationi posteræ.

14. Nam hic est Deus, Deus noster est in sempiternum, & perpetuò, ipse diriget nos ad mortem usque.

## PSAL. XLIX.

*Carmen filiorum Corah præfecto cantorum.*

**A**Udite hoc omnes populi, auscultate his omnes qui orbem inhabitatis.

2. Tam plebei quàm dignitate aliquâ pollentes, unâ dives cum paupere.

3. Os

3. Os meum sapientiam loquetur: & meditatio cordis mei prudentiam.

4. Accommodabo ad parabolam aurem meam, exponam adhibitâ citharâ ænigma meum.

5. Cur timeam in adverso tempore, cur iniquitas calcaneorum meorum circundaret me?

6. Ex illis qui nituntur opulentiâ suâ, & in multitudine divitiarum suarum gloriantur,

7. Nemo fratrem suum ullâ ratione redimere potest, neque Deo pretium redemptionis ejus persolvere.

8. Nimii siquidem pretii est redimi à morte animas illorum, ut ævo vivant perpetuo,

9. Et vitam in sempiternum proferant sepulchrum nunquam visuri.

10. Equidem videre est ut sapientes æquè moriantur ac stulti, & stupidi intereant, & opes suas aliis relinquunt.

11. Sepulchrum domûs eorum in perpetuum, & habitacula eorum per secula, nomina sua vocârunt in terris.

12. At homo in pretio non diu permanet, similis erit pecudibus quæ prorsus intereunt.

13. Hoc illorum institutum planè stultitia illorum est: & tamen posterî eorum quod illi dictant, approbant.

14. Ut greges apud inferos collocabuntur, mors pascet eos, manè recti in eos dominabuntur: forma eorum inveterascet, fovea est eorum domicilium.

15. At Deus animam meam de potestate inferorum liberabit; nam suscepit me.

16. Nihil metuas quum ditatus fuerit quispiam, aut quum gloriam domûs suæ auxerit.

17. Haud enim sumet omnia secum quum morietur, neque gloria ejus eum comitabitur.

18. Quo-

PSALMORUM. 71

18. Quoniam animam suam in vita suâ beatam dicet; & quum benefeceris ei celebrabunt te.

19. Concedent isti ad nationem patrum suorum, & nunquam luce fruentur.

20. At homo quum sit pretiosus & nobilis, non expendit: similis ergo erit jumentis quæ prorsus intereunt.

---

PSAL. L.

*Carmen ipsi Asaph.*

**D**EUS judicum Dominus loquutus est, & convocavit terram ab ortu solis usque ad occasum ejus.

2. De Sion consummata pulchritudinis Deus illustris emicabit.

3. Veniet Deus noster, neque dissimulabit, ignis vorax ante ipsum præcedet, circa eum undique turbo vehemens.

4. Advocabit coelum desuper & terram, ut judicio contendat cum populo suo.

5. Congregate mihi bonos meos, & qui mecum iniêrunt fœdus de sacrificandi ratione.

6. Et annuntiabunt coeli justitiam ejus: nam Deus ipse judex erit.

7. Audi popule mi, nam loquar; ô Israel, nam te contestabor: ego sum Deus, Deus tuus.

8. Non reprehendam te sacrificiorum tuorum causâ: holocausta enim tua jugiter sunt coram me.

9. Non est ut accipiam de domo tuâ juvenicum, nec de caulibus tuis hircos.

10. Meæ siquidem sunt omnes feræ silvarum, pecudes in mille montibus.

11. Novi cunctas in montibus volucres, penes me sunt animantes agrestes.

12. Si



12. Si esuriero, non est ut tibi indicem : quum meus sit orbis, & quidquid ille continet.

13. Num comesturus sum carnem taurorum, & sanguinem hircorum bibiturus?

14. Sacrifica Deo laudem, & persolve Altissimo vota tua.

15. Premente adversitate, invoca me : & quum te eripio, gloriam meam celebra.

16. Impio autem dicit Deus, Quid tibi vis quod commemoras ceremonias meas? cur ore tuo foedus meum jactas?

17. Quum odio habeas disciplinam, & verba mea post te abjicias.

18. Si furem usquam videris, eo oblectaris, & cum adulteris est pars tua.

19. Os tuum addixisti malo, & lingua tua dolum concinnat.

20. Sedes, & contra fratrem tuum loqueris, filium matris tuæ probro afficis.

21. Hæc fecisti, quumque ego dissimulo, fingis me planè tui similem esse : disceptabo itaque tecum, & ordine proponam ante oculos tuos.

22. Istuc quæso intelligite, qui obliti estis Dei, ne quum rapiam, non sit qui eripiat.

23. Qui laudem sacrificat, is me glorificat : & hæc est via per quam ostendam ei salutem Dei.

P S A L. LI.

*Carmen Davidis præfecto cantorum quum ad eum venisset Nathan propheta, posteaquam ingressus fuerat ad Bathsebam.*

**M**iserere mei, Deus, pro bonitate tuâ, pro ingenti misericordiâ tuâ dele scelera mea.

2. Lava

# PSALMORUM. 73

2. Lava me plurimum ab iniquitate meâ, & à peccato meo munda me.

3. Nam transgressionem meas agnosco, & peccatum meum assidue mihi obversatur.

4. In te, in solum te peccavi, & malum hoc in oculis tuis admisi: propterea verè justus agnoscêris in verbis tuis, & purus quum judicaveris.

5. En ego in iniquitate formatus sum, & in peccato concepit me mater mea.

6. Ecce veritatem diligis in intimis, & in abstruso sapientiam mihi manifestam facis.

7. Expia me hyssopo, & mundus ero: lava me, & nive ero candidior.

8. Fac ut audiam lætitiâ & gaudium, exultent ossa quæ tu contrivisti.

9. Absconde faciem tuam à peccatis meis, & omnes iniquitates meas dele.

10. Cor mundum crea mihi, Deus, & spiritum firmum intra me innova.

11. Ne abjicias me à facie tuâ, nec Spiritum tuum sanctum à me auferas.

12. Restitue mihi lætitiâ salutaris tui: & spiritu principali fulci me.

13. Docebo transgressores vias tuas, & peccatores ad te convertentur.

14. Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meæ, tunc lingua mea resonabit cum ovatione justitiam tuam.

15. Aperi, Domine, labia mea, ut os meum laudem tuam prædicet.

16. Nam hostiis non delectaris, alioqui eas obtulissim: holocaustum non vis.

17. Sacrificia Deo spiritus confractus: cor confractum & contritum, Deus, non despicies.

18. Benignè fac ex benevolentia tuâ Sioni, ædifica muros Jerusalem.

K

19. Tunc

19. Tunc delectaberis hostiis, sacrificio & holocausto iustitiæ: tunc aræ tuæ vitulos imponent.

## PSAL. LII.

*Præfeto cantorum erudiens carmen Davidis, quum venisset Doeg Idumæus ad Saulem, eique nuntiasset atque dixisset, Venit David ad domum Abimelech.*

**Q**uid gloriaris in malitiâ potens? bonitas Dei extat quotidie.

2. Corruptelas cogitat lingua tua, perindè ut novacula exacuata aberrans.

3. Amas nocere potius quàm benefacere, mentiri potius quàm quod iustum est loqui.

4. Amas loqui quæcunque perniciem afferunt, lingua dolosa.

5. Etiam te Deus dissipabit in æternum, tollet te, & abradet te de tabernaculo tuo, ac radicem tuam è terrâ viventium.

6. Quod quum videbunt iusti, timebunt, deque illo ridebunt.

7. En, dicent, virum qui non posuit Deum robur suum, sed in multitudine divitiarum suarum spem posuit, & roboravit se pravitatibus suis!

8. At ego ero similis oleæ frondosæ in domo Dei, quia spem posui in bonitate Dei in sempiternum & perpetuò.

9. Celebrabo te in seculum, quoniam fecisti: & præstolabor Nomen tuum, quoniam ante bonos tuos bonum est.



## P S A L. LIII.

*Præfeto cantorum carmen erudiens Davidis de miseriâ.*

**D**IXIT stolidus in corde suo, non est Deus: ob id confcleratam & abominandam designârunt iniquitatem: non est, qui, quod bonum est, faciat.

2. At Deus è cœlo prospexit super filios hominum, ut videret num esset prudens aliquis, & qui Deum quæreret.

3. Cuncti pariter deflexerunt, corrupti sunt: nemo est, qui, quod bonum est, faciat, ne unus quidem.

4. An non cognoverunt operarii iniquitatis, qui populum meum vorant, ut qui panem devorant, & Deum non invocant?

5. Illic pavore consternantur, ubi pavor non est, quia Deus dissipat ossa obsidentis te: pudefecisti eos, quoniam Deus averfatus est illos.

6. O utinam è Sion salus Israel contingat, ut Deus captivitatem populi sui finiat, ut lætetur Jacob, gaudeat Israel!

## P S A L. LIV.

*Erudiens cårmen Davidis, præfeto cantorum ad instrumenta musica, quum Ziphæi venirent & dicerent Sauli, Annon David apud nos latitat?*

**D**EUS per Nomen tuum saluum me fac, & virtute tuâ vindica me.

2. Deus audi precem meam, sermoni oris mei ausculta.

3. Nam alieni contra me insurrexerunt, & tyranni quærun animam meam, non habentes ob oculos Deum.

4. En Deus adjuvat me, Dominus cum iis adest qui me suffulciunt.

5. Rependet malum istud adversariis meis; in veritate tuâ extermina eos.

6. Voluntarium sacrificium faciam tibi, & celebra-  
bo Nomen tuum, Domine, quoniam bonum est.

7. Nam ex omni afflictione eripuit me, & in hosti-  
bus meis optata videbit oculus meus.

PSAL. LV.

*Erudiens carmen Davidis, præfecto cantorum ad instru-  
menta musica.*

**A**Usculta, Deus, precationi meâ, à deprecatione  
meâ ne te subducas.

2. Attende, & responde mihi, querulor in prece  
meâ, & infremo;

3. Propter vociferationem hostium, propter dive-  
xationem impiorum, qui mihi iniquitatem obtrudunt,  
& in irâ mihi adversantur.

4. Propterea cor meum intra me afficitur, & ter-  
rores mortis irruerunt in me.

5. Timor & tremor inciderunt in me, & horror me  
adobruit.

6. Et dixi, utinam essent mihi alæ tam celeres quàm  
sunt columbæ: avolarem enim, & quiescerem.

7. En longè profugerem, commorarer in ipso de-  
serto.

8. Properarem ut à vento turbinoso & tempestate  
evaderem.

9. Degluti eos, ô Domine, & finde linguas eorum:  
quoniam vidi violentiam, & lites in ipsâ civitate.

10. Hæc illam dies noctesque in muris ejus circum-  
eunt, intra eam iniquitas & molestia.

11. Corruptelæ intra eam, à plateis ejus impostura  
& dolus nunquam declinant.

12. Ne-

# PSALMORUM. 77

12. Neque enim hostis erat qui me probro afficiebat, alióqui tulissem: neque extulit se contra me, qui præ se ferebat odium mihi, abscondissem enim me ab illo:

13. Sed tu eras homo æqualis mihi, dux meus, & notus meus.

14. Mutuò enim & suaviter secreta communicabamus: in domum Dei in coetu unà ibamus.

15. Derepentè mors super illos irruat, descendant vivi ad inferos: nam mala sunt in habitaculis eorum, in intimis eorum.

16. Ego ad Deum clamabo, & Dominus servabit me.

17. Vespere & manè & meridie precor, importunus sum, & ipse vocem meam exaudivit.

18. Redemit animam meam à prælio quod mihi intentatur, pacemque donavit; nam plurimi fuerunt mecum.

19. Audiet Deus, & affliget eos, qui sedet ab initio.

20. Nam non est spes quòd illi mutantur, nec Deum timeant.

21. Injecit ille manum suam in eos quibuscum pacem simulaverat, & profanavit foedus suum.

22. Os habet butyro mollius, sed corde bellum gerit: verba ejus oleo magis lenia, quum sint stricti gladii.

23. Rejice in Dominum sarcinam tuam, & ipse te suffulciet: non permittet ut justus perpetuò labascat.

24. Tu interim, ô Deus, detrudes sanguinarios istos, & fraudulentos in puteum interitûs: non perducant ad dimidium dies suos, ego autem spem meam in te collocabo.



## PSAL. LVI.

*Præfeto cantorum de vexatione manipuli alienigenarum:  
insigne aureolum Davidis, quum eum Philisthini compre-  
hendissent in Gath.*

**M**ISERERE mei, Deus, nam me homo ferè ab-  
sorpsit, quotidie oppugnans me obtrivit.

2. Absorbent me hostes mei omni tem-  
pore, multi namque pugnant contra me, ô Excelsè.

3. Quocunque tempore timor me invadit, ego spem  
meam in te colloco.

4. In Deo laudabo verbum ejus; in Deum speravi,  
nihil metuo quid mihi caro faciat.

5. Perpetuò verba mea calumniabantur: omnes  
cogitationes eorum in hoc erant, ut malum mihi pa-  
rarent.

6. Concurrunt, speculantur ipsi, & vestigia mea ob-  
servant, quandoquidem animæ meæ inhiant.

7. Vanitate sperant sese evasuros: at, Deus est qui  
in irâ populos dejicit.

8. Fugas meas tu numeratas habes, lachrymas meas  
reponè in lagunculam tuam, annon in rationario tuo?

9. Quoties te invoco, hostes mei retrocedunt: in  
hoc certus fio quòd tu es Deus meus.

10. In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo  
sermonem.

11. In Deum spero, non metuam quid faciat mihi  
homo.

12. Vota nuncupabo tibi, ô Deus, reddam laudes  
tibi:

13. Quoniam eripuisti animam meam à morte, an-  
non & pedes meos à lapsu? ut incedam in conspectu  
Dei in luce viventium.

## P S A L. LVII.

*Præfeto cantorum, Ne perdas, insigne aureolum Davidis, quum à Saule fugisset in specum.*

**M**iserere mei, Deus, miserere mei, quoniam in te confisa est anima mea & in umbrâ alarum tuarum spero donec transeat corruptela.

2. Invocabo Deum excelsum, Deum qui me perficit.

3. Is è cœlo mittet, & liberabit me opprobrio me absorbente perpetuò, mittet Deus suam bonitatem & fidem suam.

4. Anima mea est in medio leonum, jaceo inter homines qui flammis exurunt, quorum dentes velut lanceæ & sagittæ sunt, & lingua gladius acutus.

5. Extolle te, ô Deus, super cœlos, super omnem terram gloriam tuam.

6. Rete parârunt gressibus meis, incurvata est anima mea: foderunt ante me foveam, & inciderunt in eam.

7. Paratum est cor meum, ô Deus, paratum est cor meum: cantabo & psallam.

8. Expergiscere, ô gloria mea, expergiscere nablum & cithara, maturè surgam.

9. Celebrabo te in populis, ô Domine, canam te in nationibus.

10. Quoniam bonitas tua ingens est, ad cœlos usque pertingit, & fides tua ad æthera usque.

11. Extolle te, ô Deus, super cœlos, & super omnem terram gloriam tuam.

## PSAL. LVIII.

*Præfeto cantorum, Ne perdas, insigne aureolum Davidis.*

**N**UM verè, ô manipule, quod justum est pronuntiatis, rectè judicatis mortalibus?

2. Quin potiùs iniquitates in corde concinnatis in terrâ: violentiam manus vestræ appendunt.

3. Abalienati sunt impii isti ab eo tempore quo vulvâ egressi sunt: errant jam inde ex quo è ventre prodierunt, loquentes mendacium.

4. Virus est illis ut virus serpentis, ut aspidis surdæ, auremque suam obturantis;

5. Ne cogatur audire vocem incantantium, incantatoris, inquam, artibus magicis præstantis.

6. Contere, ô Deus, dentes oris istorum, maxillares dentes juvenum istorum leonum contunde, ô Domine.

7. Liqueant ceu aquæ quæ dilabuntur, ut cui tenso arcu sagittæ diffringuntur.

8. Instar limacis colliquefcentis diffuant, velut abortivum mulieris, quod solem nunquam aspexit.

9. Priusquam spinæ vestræ in rhamnum adolefcant, repente vivos sicut acerrimo furore tollat eos turbo.

10. Lætabitur justus quùm viderit ultionem, pedes suos in sanguine impii lavabit.

11. Et dicet homo, Certè justum manet suus fructus, certè est Deus judicans in terrâ.

## PSAL. LIX.

*Præfeto cantorum, Ne perdas, insigne aureolum Davidis quum misisset Saul ad observandum domum ejus, ut eum occideret.*

**E**RIP E me ab inimicis meis, Deus meus, ab iis qui contra me insurgunt protege me.

2. Eripe me ab his qui sceleratè agunt, & à viris sanguinariis serva me.

3. Nam



# P S A L M O R U M. 81

3. Nam ecce animæ meæ insidiantur, conspirant adversum me feroces : non ob iniquitatem meam, nec ob peccatum meum, ô Domine.

4. Nullâ iniquitate meâ adducti accurrunt, instruxerunt sese : exurge ergo ut mihi succurras, & respice.

5. Et tu, ô Domine Deus exercituum, Deus Israel, evigila, ut visites omnes Gentes, neque misericordem te exhibeas omnibus sceleratè prævaricantibus.

6. Revertuntur ad vesperam, fremunt ut canes, & urbem circumcursant.

7. Ecce loquuntur ore suo, & gladii sunt in labiis eorum : nam quis audiat ?

8. At tu, ô Domine, ridebis eos, cum sannâ cunctas Gentes excipies.

9. Robur illi, at te observabo ; nam Deus vice arcis sublimis est mihi.

10. Bonitas tua, ô Deus meus, antevertat me : fac Deus optata in hostibus meis videam.

11. Ne subitò interimas illos, ne fortè obliviscatur populus meus : redde eos vagos in populo tuo, & dejice eos, protector noster Domine.

12. Propter peccatum oris eorum, & ob sermonem labiorum ipsorum, in superbiâ suâ capiantur, ob perjurium, & mendacium quod loquuntur.

13. Consume in furore, consume ut non sint, ut sciant omnes, quod Deus in Jacob, & usque ad fines terræ dominetur.

14. Et ad vesperam revertuntur, fremunt ut canes, & urbem circumcursant.

15. Hi ipsi pro cibo vagabuntur, nec satiati cubabunt.

16. Ego autem cantabo fortitudinem tuam, manè orabo de bonitate tuâ, quod arx sublimis mihi  
L
fueris,

fueris, & dum premeret me adversitas, perfugium.

17. O robur meum, tibi canam, quoniam Deus arx sublimis mihi es, & Deus bonitatis meæ.

PSAL. LX.

*Præfeto cantorum super rosâ testimonii, insigne aureum Davidis ad docendum, dum bellum gereret contra eam partem Syriæ, quæ Mesopotamia vocatur, & contra Syriæ partem quæ vocata est Zoba: & quum Joab reversus percussisset Edomitaram in Valle salis duodecim millia.*

**D**Eus repuleras nos, disjeceras nos, iratus eras, ac redhibebas rursus te nobis placatum.

2. Concusseras terram, & diruperas eam: cura fracturas ejus, vacillat enim.

3. Dura fecisti experiri populum tuum: potum dedisti nobis vinum lethale.

4. At sustulisti rursus timentibus te signum, ut triumpharent, idque propter veritatem.

5. Ut eripiantur dilecti tui, ferva dexterâ tuâ, & exaudi me.

6. Deus loquutus est in sanctuario suo quòd lætabor, & quòd dividam Sichem, & vallem Succoth dimetiar.

7. Meus est Gilead, & meus est Manasses; Ephraim robur capitis mei, Juda legislator meus.

8. Moab lebes ablutionis meæ: super Edom projiciam calceamentum meum, ambi, ô Palestina amicitiam meam.

9. Quis ducet me in civitatem munitam? quis me usque in Edom deducet?

10. Annon tu, ô Deus, qui nos repuleras, & tu Deus qui non egrediebaris cum exercitibus nostris?

11. Fer nobis auxilium in angustia, nam hominum auxilium inane est.

# PSALMORUM. 83

12. In Deo fortiter faciemus, & ipse conculcabit hostes nostros.

## PSAL. LXI.

*Præfetto cantorum ad instrumenta musica, carmen Davidis.*

**A**Udi, Deus, clamorem meum, orationi meæ ausculta.

2. Ab extremo terræ ad te clamabo, dum cor meum ferè exanimatum est; in rupem altiore, quàm ut in eam possim conscendere, subduc me.

3. Tu enim es asylum meum, turris prævalida, quâ ab hoste fervor.

4. Fac habitem in tentorio tuo perpetuò, tutus agam in latibulo alarum tuarum.

5. Tu enim Deus exaudisti vota mea, dedisti hæreditatem timentibus nomen tuum.

6. Dies diebus regis adjicies, annos ejus in multa secula produces.

7. Sedebit coram Deo in seculum; bonitatem & veritatem para, quæ eum custodiant.

8. Sic psallam Nomini tuo in perpetuum, ut persolvam vota mea per singulos dies.

## PSAL. LXII.

*Præfetto cantorum pro Jeduthun oda Davidis.*

**U**TIQUE ad Deum filens respicit anima mea, quia ab ipso salus mea.

2. Utique ipse est petra mea, & salus mea, ipse arx sublimis mea: ideo non labascam admodum graviter.

3. Quousque insidias struitis quibusvis? tandem



vos omnes interficiemini, perinde ut paries inclinatus, & maceria impulsa.

4. Utique ne ipse exaltetur consultant ut impellatur: diligunt mendacium, ore suo benè precantur, corde devovent.

5. Veruntamen respice ad Deum filens, ô anima mea: nam ab ipso pendet spes mea.

6. Utique ipse est petra mea, & salus mea, arx mea, non nutabo.

7. A Deo pendent salus mea & gloria mea; petra fortitudinis meæ, refugium meum in Deo est.

8. Collocate spem in eum omni tempore, ô populi, effundite ante conspectum ejus cor vestrum, Deus refugium nobis.

9. Veruntamen filii hominum vani sunt, mendaces filii viri: si simul ponantur in bilance, ipsâ vanitate leviores erunt.

10. Ne collocetis spem in injuriâ & rapinâ; nolite vos dedere vanitati: opes si affluunt, ne cor apponatis.

11. Semel atque iterum loquutus est Deus, idque audiui, Deo esse robur;

12. Quod & tibi Domine bonitas adest: quodque tu rependis cuique juxta opus suum.

PSAL. LXIII.

*Psalmus Davidis quum esset in deserto Juda.*

**D**Eus, Deus meus tu, summo diluculo te quæro: te sitit anima mea, te concupiscit caro mea, in hac terrâ torridâ & siticulosâ, cui defunt aquæ.

2. Sic ut te contempler in sanctuario tuo, ut videam virtutem tuam & gloriam tuam.

3. Nam bonitas tua ipsâ vitâ optabilior est, ideò labiis meis te laudabo.

4. Sic

# P S A L M O R U M. 85

4. Sic benedicam te in vitâ meâ, in Nomine tuo attollo manus meas.

5. Tanquam adipe & pinguedine satiabitur anima mea, unde ovabunt labia mea, laudabit os meum.

6. Simul atque tui memor fuero in lecto meo, de te meditatus fuero in vigiliis nocturnis.

7. Tu etenim es qui mihi fers auxilium, & in umbrâ alarum tuarum ovabo.

8. Tibi adhæsit anima mea; quia dextera tua me suffulcit.

9. Isti verò qui animam meam devastare quærunt, subibunt infima terræ.

10. Adigent eos in aciem gladii, fors vulpibus erunt.

11. Rex autem in Deo lætabitur, gloriabitur quisque per ipsum juraverit: nam os illorum qui mendacium loquuntur obstruetur.

## P S A L. LXIV.

*Præfeto cantorum oda Davidis.*

**A** Udi Deus vocem meam in querimoniâ meâ, serva vitam meam ab hostis formidine.

2. Absconde me à consilio malorum, & à tumultu operantium iniquitatem.

3. Qui linguam suam instar gladii exacuunt, & ceu tenso arcu amara verba pro sagittis ejaculantur;

4. Ut in absconditis innocentem feriant, subito feriant eum, nec quicquam metuunt.

5. Corroborant se in re malâ, commentantur inter se de abscondendis laqueis: dicunt enim, Quis videbit eos?

6. Vestigant malitias, pervestigatam vestigationem absconderunt quisque in intimo, cordeque profundo,

7. At

7. At Deus sagittâ illos subito feriet, quâ plagis afficientur.

8. Prosterneantque super se linguam suam: quicunque aspexerint eos stupefacti faceffent.

9. Videbunt id cuncti mortales, & narrabunt opus Dei, & opera ejus prudenter expendent.

10. Lætabitur justus in Domino, & se fidei illius committet: & omnes recti corde gloriabuntur.

PSAL. LXV.

*Præfeto cantorum Psalmus Davidis & canticum.*

**T**IBI, ô Deus, silentium laus, in Sion tibi persolvetur votum.

2. Tu exaudis precem: hinc omnis caro ad te venit.

3. Ratio iniquitatum superârat nos, tu verò transgressionem nostras expiasti.

4. Beatus quem tu elegeris, quem tibi adhibueris: habitabit enim ille in atriis tuis: satiabitur bonis domus tuæ, & sacris templi tui.

5. Terribilia in justitiâ respondebas nobis, ô Deus salus nostra, ô asylum omnium finium terræ, quique remoti in mari degunt.

6. Qui montes virtute suâ firmat accinctus potentia.

7. Qui compescit strepitum marium, & strepitum undarum eorum, & fremitum populorum.

8. Et timebunt à signis tuis, quicunque extremos fines inhabitant: facis ovare exitus matutini & vespertini temporis.

9. Visitasti terram, & irrigasti eam, ditasti eam ampliter, rivus Dei aquis exuberat, tu paras eis frumentum, quandoquidem sic illam instruis.

10. Irri-



# PSALMORUM. 87

10. Irrigas liras ejus, & quiescere facis fulcos ejus: facis eam guttis colliquefcere, & germen ejus feliciter provenire facis.

11. Coronas annum tuis bonis, & vehicula tua stillant pinguedinem.

12. Stillant pinguedine speciofa pascua deferti, collesque exultatione accinguntur.

13. Vestientur campi gregibus, & valles amicientur frumento, jubilabunt atque canent.

## PSAL. LXVI.

*Præfeto cantorum canticum Psalmi.*

**J**ubilate Deo omnis terra, canite gloriam nomini ejus, reddite gloriam laudi ejus.

2. Dicite Deo, quàm suspiciendus es in operibus tuis! ob amplitudinem virtutis tuæ supplices tibi erunt licet falsò hostes tui.

3. Te adorabunt omnes habitatores terræ, & psallent tibi, psallent nomini tuo.

4. Huc agite, contemplantini opera Dei, quàm stupenda sint ejus consilia super filios hominum.

5. Mutavit mare in aridam, fecit ut pedibus flumen transierint, ibi in eo lætabamur.

6. Virtute suâ ab æterno imperat: oculi ejus Gentes contemplantur, defectores haudquaquam sese exaltabunt.

7. Prædicate, ô populi, Deum nostrum, & effcite ut audiat vox laudis ejus.

8. Hic est qui animam nostram servavit in vitâ, nec permisit vacillare pedes nostros.

9. Etiamfi explores nos, ô Deus, & excoquas nos ut argentum excoquitur,

10. Inducas nos in laqueum, catenam ponas in lumbis nostris,

11. Patia-

11. Patiaris ut homines super capita nostra inequent, veniamus in ignem & aquam; educis tamen nos in refrigerium.

12. Ingrediar ergo domum tuam cum holocaustis, vota mea tibi persolvam.

13. Quæ effecerunt ut aperirem labia mea, & ut loqueretur os meum, quum essem in angustiis.

14. Holocausta pingua offeram tibi cum incenso arietum, faciam bobus & hircis.

15. Venite, audite quotquot Deum timetis, narabo quænam animæ meæ fecerit.

16. Ad ipsum ore meo clamavi, & linguâ meâ exaltatus est.

17. Si iniquitatem respexissem in corde meo, non exaudivisset me Dominus.

18. Jam autem exaudivit Deus, & vocem precationis meæ attendit.

19. Laudandus Deus, qui nec precem meam repulit, nec bonitatem suam à me subduxit.

PSAL. LXVII.

*Præfeto cantorum Psalmus, & carmen ad instrumenta musica.*

**D**Eus misereatur nostri, & benedicat nobis, atque illustret inter nos lumen vultûs sui.

2. Ut cognoscatur in terrâ via tua, & in omnibus gentibus salus tua.

3. Celebrent te populi, ô Deus, celebrent te populi universi.

4. Gaudeant nationes, & ovent, quod jus reddas ex æquitate populis, & nationes in terrâ deducas.

5. Celebrent te, ô Deus, populi, celebrent te populi universi.

6. Terra verò reddat proventum suum, & benedicat nobis Deus, Deus inquam noster.

7. Be-

# P S A L M O R U M. 89

7. Benedicat nobis Deus, & metuant eum quicunque ad fines orbis usque habitant.

## P S A L. LXVIII.

*Præfeto cantorum Psalmus, & Canticum Davidis.*

**S**IMUL atque exurgit Deus, inimici ejus disperguntur, & fugiunt à conspectu ejus qui ipsum odio habent.

2. Quemadmodum dispellitur fumus, tu dispellis eos: & sicut cera colliquescit ab igne, sic dispereunt impii à conspectu Dei.

3. Justi autem coram Deo gaudent & lætantur, & præ gaudio gestiunt.

4. Cantate Deo, psallite nomini ejus: munite viam ejus, qui supremo coelo inequitat in-Ja nomine ejus, exultate coram illo.

5. Pater est pupillorum, & causam agit viduarum Deus, quamvis habitet in habitaculo sanctitatis suæ.

6. Deus qui orbis restituit familiam, educit qui vincti tenentur catenis: desertores autem terram torridam inhabitabunt.

7. Deus quum tu ante populum tuum progredere-  
ris, quum incederes per desertum,

8. Terra movebatur, & cœli destillabant coram Deo, quemadmodum tremuit iste Sinai coram Deo, Deo inquam Israelis.

9. Ex munificentia, ô Deus, pluviam destillabas hæreditatis tuæ, & laborantem confirmabas.

10. Ut in eâ habitaret grex tuus, præparaisti pro bonitate tuâ pauperi, ô Deus.

11. Dominus dabat verbum annuntiatricibus magni exercitûs.

12. Reges ingentibus copiis instructi fugerunt,  
M fuge-



fugerunt, inquam; qui domi desidebant diviserunt spolia.

13. Etiam si haecenus habitastis inter ollas, eritis posthac ut pennae columbae argento obductae, cujus alae fulvae sunt auro purissimo.

14. Quum dissiparet Omnipotens in eam reges, canescebas veluti nix in Salmon.

15. Mons Dei est sicut Basan: mons qui caseis abundat, mons Basan.

16. Quare invidetis vos montes quantumvis clivosi monti huic, quum Deo volupe sit habitare in eo? quin hunc perpetuo inhabitabit Dominus.

17. Equitatus Dei habet bis dena millia, imò multa millia angelorum: Dominus inter eos sicut in Sinai, in sanctuario.

18. Ascendisti in altum, cepisti captivitatem, accepisti dona in hominibus, etiam defectores, ut habitet Dominus Deus.

19. Laudandus Dominus, qui nos quotidie cumulat beneficiis, Deus salutis nostrae.

20. Deus noster Deus ad salutes, Domino Deo exitus mortis:

21. Veruntamen vulnerat Deus caput hostium suorum, verticem capillatum eorum qui in delictis suis ambulant.

22. Dixerat Dominus, Restituam meos, velut olim ex Basan, restituam ut olim ex profundis maris.

23. Propterea pes tuus, & lingua canum tuorum sanguine rubet ab inimicis, ab ipso.

24. Viderunt incessus tuos, o Deus, incessus Dei mei, Regisque mei, qui est in sanctuario.

25. Praecedebant cantores, post hos ludentes musicis instrumentis: in medio puellae tympana pulsantes.

26. Vos qui estis de venâ Israelis, in coetibus laudate Dominum Deum.

27. Ibi

27. fungel  
Zebu

28.

Deus,

29.

mune

30.

cum v

ut cu

quibu

31.

Æthi

32.

33.

edit v

34.

tia e

35.

Deu

danc

S

in c

aqu

3

gut

De

4

# P S A L M O R U M. 91

27. Ibi Benjamin parvulus, qui potestate inter eos fungebatur: principes Juda lapis illorum, principes Zebulon, principes Naphtali.

28. Mandabit Deus tuus robur tuum; robor, ô Deus, quod fecisti nobis.

29. A templo tuo Jerosolymis, tibi offerant reges munera.

30. Increpa coetum hastatorum, coetum validorum cum vitulis populorum, qui sese contumaces præbent ut cum fragmentis argenti veniant: dissipa gentes, quibus bella cordi sunt.

31. Venient propter hoc optimates ex Ægypto, Æthiopia celeriter manus suas Deo protendet.

32. Regna terræ cantate Deo, psallite Domino,

33. Equitanti super coelos coelorum: ab initio en edit vocem suam, vocem prævalidam.

34. Tribuite Deo fortitudinem, cujus magnificentia est super Israelem, cujus fortitudo est in æthere.

35. Tremendus es, ô Deus, de sanctuariis tuis, Deus Israelis ipse dat robur populo, propterea laudandus Deus.

## P S A L. LXIX.

*Præfeto cantorum super liliis, carmen Davidis.*

**S**ERVATO me, Deus, quoniam penetrârunt aquæ ad animam usque.

2. Demersus sum in limum profundissimum, in quo non est fundum: decidi in profundissimas aquas, & undæ obruunt me.

3. Delassatus sum vociferando, aridum factum est guttur meum: defecerunt oculi mei, suspiciendo ad Deum meum.

4. Qui me immerito odio prosequuntur, plures sunt  
quàm

quàm capilli capitis mei: prævaluerunt qui absque causâ me obterunt inimici mei, ut quæ non rapui, rependere cogar.

5. Tu nôsti, ô Deus, quæ per ignorantiam admisi, & delicta mea te haudquaquam latent.

6. Ne pudefiant in me, ô Domine, Deus exercituum, qui te expectat, ne ignominiâ afficiantur in me, ô Deus Israelis, qui te studiosè quærunt.

7. Nam tui causâ hoc opprobrium fero, faciem meam ignominia obtexit.

8. Alienus factus sum fratribus meis, extraneus filiis matris meæ.

9. Æmulatio enim pro domo tuâ exêdit me, & probra eorum qui te probro afficiunt in me reciderunt.

10. Si quando fletu & jejunio affigebam me, id ipsum quoque probro mihi vertebatur.

11. Sacco me pro veste involvebam: sic quoque fabula illis fiebam.

12. De me fabulantur qui desident in portâ, & carmina canunt qui siceram bibunt.

13. At ego precem meam ad te, ô Domine, si quando tempus sit, ô Deus, quo ob multam bonitatem tuam propitium te exhibeas, annue mihi pro fide tuâ quâ opem ferre soles.

14. Eripe me è luto ne demergar, fac eripiar ab his qui me odio prosequuntur, & ab aquis profundis.

15. Ne me adobruant undæ aquarum, neve deglutiat vorago, neque super me os suum puteus claudat.

16. Annue mihi, ô Domine, quandoquidem benigna est bonitas tua: respice ad me juxta multitudinem miserationum tuarum.

17. Et ne faciem tuam à servo tuo abscondas, nam affligor: propera, annue mihi.

18. Ac-



# PSALMORUM. 93

18. Accedito propius ad animam meam ut eam adferas: libera me propter inimicos meos.

19. Tu nosti quid feram opprobrii, quid pudoris, quid ignominiae: coram te sunt qui me infestant.

20. Opprobrium frangit cor meum, afflictor; & expecto si quis mei causam circumcurset, sed nemo est: consolatores expecto, nec invenio.

21. Et dederunt in cibo meo fel: & quum sitirem, potarunt me aceto.

22. Sit illis mensa sua laqueus: & ubi pacem sperant, illic impingant.

23. Obtenebrentur oculi eorum ne videant, & lumbos eorum fac semper labascere.

24. Effunde super eos furorem tuum, & aestus irae tuae apprehendat illos.

25. Palatium eorum desolatum reddatur, nec sit qui tabernacula eorum inhabitet.

26. Nam eum quem tu percussisti, persequuntur, & ad dolorem vulneratorum tuorum admetiuntur.

27. Fac ut illis iniquitas iniquitati accumuletur, nec unquam veniant in iustitiam tuam.

28. Deleantur de libro viventium, & inter justos non scribantur.

29. Me vero, quandoquidem afflictus sum & dolens, salus tua protegat, o Deus.

30. Laudabo Nomen Dei cum cantico, & extollam illud celebri laude.

31. Gratus id erit Domino, quam si bovem offeram, aut vitulum cornua producentem & ungulas.

32. Videbunt haec mansueti, & gaudebunt: & qui sedulo quaeritis Deum, vivet cor vestrum.

33. Nam audit inopes Dominus: & victos suos minime spernit.

34. Laudent eum coeli & terra, maria, & quicquid reptat in illis.

35. Nam

35. Nam servabit Deus Sionem, & urbes Juda instaurabit: ibi habitabunt, terramque istam jure hæreditario possidebunt.

36. Posteriores servorum ejus in hæreditatem illam accipient: quicunque diligunt Nomen ejus, in illâ habebunt sedem suam.

## PSAL. LXX.

*Præfæcto cantorum Davidis ad commemorandum.*

**D**Eus ut me liberes, accelera: Domine, ut me adjuves, propera.

2. Pudore & probro afficiantur qui vitæ meæ infidantur: agantur retrò, & ignominia pateant, qui malis meis delectantur.

3. Repellantur eò quòd me pudefacere conantur, qui dicunt, Hæhæ, hæhæ.

4. Exultent & lætentur in te quicunque te sedulo quærunt: & qui amant salutem tuam, dicant jugiter, Magnificetur Deus.

5. Ego autem, ô Deus, afflictus sum, & inops, propera ad me, nam adjutor, & ereptor meus tu es, Domine ne morêris.

## PSAL. LXXI.

**I**N te, Domine, speravi, ne finas ut unquam pudeam.

2. Pro tuâ justitiâ erue me, & libera me; inclina ad me aurem tuam, & me servato.

3. Sis mihi vice robustissimæ rupis, ad quam jugiter confugiam: constituisti ut me servares, nam petra mea, & arx mea tu es.

4. Eripe me, ô Deus meus, de manu impii, de volâ perversi & violenti.

5. Quo-

# P S A L M O R U M. 95

5. Quoniam tu es à quo pendeo, Domine Deus tu is es, quo à puero nitor.

6. Te nitor ab utero, ex visceribus matris meæ tu es extractor meus, de te laus mea jugiter.

7. Factus sum ceu portentum multis, at tu asylum meum es prævalidum.

8. Replebitur os meum laude tuâ, quotidie magnificentiâ tuâ.

9. Ne abjicies me tempore senectutis, quum defecerit robur meum, ne me deferas.

10. Quoniam hostes mei de me loquuti sunt: quique observant animam meam, unâ consultârunt.

11. Dicunt, Deus deferuit eum, persequimini, apprehendetis eum: nec enim erit qui eripiat.

12. Deus, ne sis procul à me: Deus mi, ut me adjuves propera.

13. Afficiantur pudore, pereant, qui vitæ meæ adversantur: obtegantur probro, & ignominiâ quotquot student me malo afficere.

14. At ego jugiter expectabo, & omnibus laudibus tuis adjiciam.

15. Os meum enumerabit justitiam tuam, quotidie salutem tuam: neque enim numerum novi.

16. Veniam in fortitudinibus Domini Dei, memor ero justitiæ tuæ solius.

17. Deus tu docuisti me à puero, & usque in præsens admiranda facinora tua deprædicabo.

18. Quin & in senectam usque & canos haudquam deferes me, ô Deus, donec prædicem brachium tuum generationi præsentis, fortitudinem tuam omni posteritati.

19. Et justitiam tuam, ô Deus, in altum efferam, qui tam ingentia patrâsti: quis tibi, ô Deus, conferendus?

20. Qui fecisti experiri me afflictiones multas & malas,



malas, rursus conversus vitæ me restitues, & ex abyssis terræ rursus subduces me.

21. Augebis dignitatem meam, & rursus me consolaberis.

22. Et ego quoque celebrabo tibi instrumento natio fidem tuam, Deus meus, psallam tibi citharâ, ô Sancte Israelis.

23. Ovabunt labia mea quum canam tibi, & anima mea quam redemisti.

24. Quin & lingua mea quotidie de tuâ justitiâ loquetur, quum pudore & probro affecti fuerint, quicunque malo me afficere student.

PSAL. LXXII.

*Solomoni, vel Solomonis.*

**D**A, Deus, Regi judicia tua, & justitiam tuam filio Regis.

2. Ut jus dicat populo tuo ex justitiâ, & afflictis tuis in iudicio.

3. Ferant montes pacem populo, & colles justitiam.

4. Vindicabit afflictos in populo, servabit pauperes, & violentum calumniatorem contundet.

5. Timebunt te dum sol & luna lucebunt, in omne ævum.

6. Descendat ceu pluvia super defectum pratum, ut guttæ imbris sensim irrigantis terram.

7. Floreant ipso regnante iusti, multaque pax sit, donec luna desierit.

8. Imperitet à mari ad mare usque, & à flumine usque ad terminos terræ.

9. Coram illo procumbant accolæ deserti, & inimici ejus pulverem lingant.

10. Reges mediterranei maris & insularum munera

# P S A L M O R U M. 97

nera afferant, reges Scheba, & Seba honoraria adducant.

11. Et adorent eum omnes reges, omnes gentes ferviant ei.

12. Nam liberabit pauperem clamantem, & afflictum cui deest adjutor.

13. Beneficus erit in attritos & inopes: & animas pauperum fervabit.

14. Redimet animas eorum à fœnore & violentiâ, & pretiosus erit sanguis eorum in oculis ejus.

15. Et vivet, & dabitur ei de auro Scheba: orabunt pro eo jugiter, & quotidie eum laudabunt.

16. Et erit pugillus frumenti in terram in verticibus montium projectus, ita ut fructus ex eo prognatus agitetur ut Libanus: progerminabuntque è civitate instar herbæ terræ.

17. Nomen ejus perpetuò celebre erit, dum sol luxerit, propagabitur Nomen ejus: beatosque se censebunt in eo cunctæ gentes, & beatum eum prædicabunt.

18. Laudandus Dominus Deus, Deus Israelis, qui solus mira edit facinora.

19. Et Nomen gloriæ ejus perpetuò laudetur, & impleatur gloriâ ejus univèrsa terra. Amen & Amen.

## P S A L. LXXIII.

*Oda Asaph.*

**A**T tamen bonus est Deus Israeli, his nempe qui mundo sunt corde.

2. Parum abfuit quin nutârint pedes mei, ferè effusi sint gressus mei.

3. Nam urebat me æmulatio propter stultos, quum prosperitatem impiorum viderem.

N

4. Ne-

4. Neque enim sunt eis nexus ad mortem: quin pingues sunt & prævalidi.

5. Nulla eos, ut reliquos mortales, premit molestia: malorum, quibus alii homines afficiuntur, immunes sunt.

6. Hinc fit ut superbia eos totos possideat, & cen veste involvantur violentiâ.

7. Præ pinguedine oculi eorum exeunt, in imaginationibus cordis pergunt.

8. Contabuerunt, loquuntur violentiam & injuriam, è sublimi loquuntur.

9. Protendunt os suum in coelum, & lingua eorum orbem pervagatur.

10. Propterea revertitur populus ejus huc, & aquæ fecundi calicis exprimuntur eis.

11. Quin & dicere audent, quomodo hæc cognosceret Deus? estne cognitio apud Altissimum?

12. En isti, impii sunt, & tamen felices sunt in hoc seculo, assequuti divitias.

13. Profectò purum servavi cor meum, & frustra manus meas innocentiam abluo.

14. Plagasque quotidie pertuli, singulisque diebus manè reprehensus.

15. Quum ad hunc inquam modum mecum reputarem, parum absuit quin à natione filiorum tuorum defecerim.

16. Instituebam cogitationem, si possem hæc cognoscere, sed idipsum molesta res erat in oculis meis.

17. Donec in secretiora Dei adyta penetravi, & donec intellexi ut postremò essent quique habituri.

18. Certè veluti in lubrico constituisti eos, dejicies illos præcipites, ut planè vastentur.

19. Quàm subitâ calamitate oppressi sunt, perierunt, & terroribus consumpti sunt!

20. Non aliter quàm somnium, quod avolat posteaquam

quam  
civitat

21.

& ren

22.

eram

23.

dexter

24.

me re

25.

lector

26.

tem p

27.

perd

28.

gere

rem

E

2.

ravi

Sior

3.

stes

4.

tua

arb

era



# P S A L M O R U M. 99

quam quis evigilaverit, Domine, despicias reddes in civitate imagines illorum.

21. Quum effervesceret fermenti instar cor meum, & renes mei acuebantur.

22. Bardus eram, nec quicquam intelligebam, & eram apud te velut pecus.

23. Semper tamen tecum eram, manum autem dexteram meam tu apprehendisti.

24. Consilio tuo me deduxisti, & postea in gloriam me recipies.

25. Quis mihi in coelis? & in terrâ tecum nullo oblector.

26. Consumitur caro mea & cor meum, Deus autem petra est cordis mei, & portio mea in æternum.

27. Nam ecce, qui à te procul recedunt, peribunt: perdes omnem illum qui à te deficit.

28. Ego itaque bonum mihi duxi Deo meo adjungere, posui Dominum Deum asylum meum, ut enarrem omnia opera ejus.

## P S A L. LXXIV.

*Erudiens carmen Asaphi.*

**E**Cquare Deus perpetuò nos repellis? cur inquam fumat nasus tuus in gregem pascuæ tuæ?

2. Memor sis coetûs tui, quem jam pridem comparavisti; & fortis hæreditariæ, quam venditâsti, montis Sionis, in quo habitare es solitus.

3. Leva gressus tuos, ut funditûs vastes omnes hostes, qui malum inferunt sanctuario.

4. Rugierunt adversarii tui in medio synagogarum tuarum: signa sua posuerunt pro signis.

5. Ut olim eorum qui securibus cædebant densa arborum ad structuram templi, insigne & nobile opus erat:

6. Ita habetur modò, si quis sculpturas ejus pariter bipenni & malleis comminuit.

7. Sanctuaria tua igni incenderunt : ad terram affligentes tabernaculum Nominis tui profanârunt.

8. Dixerunt in cordibus suis, Sæviemus in eos pariter, exusserunt cunctas synagogas Dei in terrâ.

9. Signa nostra non videmus, nullus superest propheta : nemoque nobiscum qui sciat quousque tandem.

10. Quamdiu, ô Deus, probra in nos jacet hostis, blasphemabit hostis Nomen tuum perpetuò?

11. Quare manum tuam & dexteram tuam retraxisti ? è sinu plenè profer eam.

12. Equidem Deus rex meus ab initio, qui salutes in medio terræ operatur.

13. Tu virtute tuâ mare dissipâsti, capita draconum in aquis confregisti.

14. Tu confregisti capita ceti grandis, & in cibum tribuisti eum populo desertum incolenti.

15. Tu excidisti fontem & fluvium, tu fluvios prævalidos exsiccâsti.

16. Tuus est dies, tua etiam nox, tu lucem & solem præparâsti.

17. Tu cunctos fines orbis constituisti, æstatem & hyemem tu finxisti.

18. Sis memor hujus, nempe quòd hostis probris afficit Dominum, & populus stolidus Nomen tuum execratur.

19. Ne objicias animam turturis tuæ coetui hostium, coetus afflictorum tuorum ne perpetuò obliviscaris.

20. Respice ad foedus, quoniam tenebricosæ habitationes terræ violentiâ & injuriâ repletæ sunt.

21. Ne pateant ignominia, qui contriti sunt repulsam à te passi, afflicti & inopes potiùs laudent Nomen tuum.

22. Exurge

# PSALMORUM. 101

22. Exurge Deus, defende causam tuam, memor sis opprobrii, quo te quotidie stolidi homines afficiunt.

23. Ne oblivioni tradas vocem infestorum tuorum: tumultus eorum qui contra te insurgunt jugiter crescit.

## PSAL. LXXV.

*Præfecto cantorum oda carminis Asaphi, Ne perdas.*

**C**ELEBRABIMUS te, Deus, celebrabimus, etenim propè est Nomen tuum illis qui miranda facinora tua enumerant.

2. Quum statutum tempus nactus fuero, ego quod æquum & rectum est judicabo.

3. Difflexerat terra, & quicunque eam inhabitabant: ego columnas ejus suffulsi.

4. Dixi stolidis, Nolite infanire: & impiis, nolite attollere cornu.

5. Nolite in sublime attollere cornu vestrum, Nolite collo præfracto loqui.

6. Nam nec ab oriente, nec ab occidente, neque à meridie exaltatio contingit.

7. Deus siquidem judex est: is hunc dejicit, illum extollit.

8. Nam calix in manu Domini est vino meraco plenè adornatus, è quo fundet: attamen fæces ejus exurgent, ac epotabunt omnes impii in terrâ.

9. Ego autem in perpetuum annuntiabo psallamque Deo Jacob.

10. Confringam quoque omne cornu impiorum, cornua verò justorum erigentur.



## P S A L. LXXVI.

*Oda carminis Asaphi ad instrumenta musica, præfecto cantorum.*

**N**otus in Judâ Deus, præclarum Nomen ejus in Israele.

2. In Salem est tabernaculum ejus, & mansio ejus in Sione.

3. Illic confregit ignita jacula arcûs, clypeum, gladium & bellum.

4. Illustrior es & magnificentior quàm montes in quibus laceratur.

5. Prædæ se exposuerunt magnanimi, consopiti sunt somno suo, nihil virium invenientes in manibus suis omnes viri fortes.

6. Ab increpatione tuâ, Deus Jacob, consopitus est currus & equus.

7. Tu terribilis es, tu inquam, & quis confidet coram facie tuâ, simul atque ira tua exarserit?

8. E cœlo fecisti audire judicium: terra timuit, & filuit;

9. Quum exurgeret ad judicandum Deus, ad servandum omnes afflictos terræ.

10. Etenim furor hominis cedit in laudem tuam, quôdque reliquum est irarum constringes.

11. Nuncupate vota, & persolvite ea Domino Deo vestro: quotquot estis in circuitu ejus, offerte munera terribili.

12. Qui intercipit spiritum principum, & est terribilis regibus terræ.

## P S A L. LXXVII.

*Psalmus Asaphi pro Jeduthun præfecto cantorum.*

**V**oce meâ quum clamarem ad Deum, ad Deum quum clamarem voce meâ, aurem præbebat mihi.

2. Quo

# PSALMORUM. 103

2. Quo tempore angustum mihi erat, Dominum quærebam, manus mea noctu sparsa erat sine cessatione, renuebat consolari anima mea.

3. Dei memoriam quum repeterem infremebam, querulabar, & deficiebat spiritus meus.

4. Tu tenebas vigilias oculorum meorum; attonitus eram, ut loqui non possem.

5. Tunc repetebam retrò tempora, & annos priorum seculorum.

6. In memoriam revocabam carmina mea, noctu cum corde meo colloquebar, spiritus meus rimatus est.

7. Num perpetuò repudiabit Dominus? num unquam placitus fiet ultra?

8. Periitne in perpetuum bonitas ejus? finemne habet in omnes ætates oraculum?

9. Oblitus estne misereri Deus? continebitne in irâ misericordias suas?

10. Tandem cogitabam, Hæc mea est infirmitas, dextera Excelsi vices mutat.

11. Recordabar operam Domini, memoriâ repetebam mirabilia facinora tua quæ olim edidisti.

12. Meditabar quoque in omnibus operibus tuis, & de consiliis tuis loquebar.

13. O Deus, viæ tuæ sunt in sanctitate: ob id dico, quis Deus magnus ut Deus?

14. Tu Deus es qui admiranda facis, claram reddidisti in populis virtutem tuam.

15. Vindicasti in brachio populum tuum, filios scilicet Jacob & Joseph.

16. Viderunt te aquæ, ô Deus, viderunt te aquæ, & viribus destitutæ sunt, conterritæ etiam sunt abyssi.

17. Densæ nubes nimbos depluerunt, nubes ediderunt tonitru, quin & sagittæ tuæ discurrerunt.

18. Vox tonitrûs tui in rotâ, fulgura in orbem emicuerunt, tremuit ac mota est tellus.

19. In

19. In mari viæ tuæ, & semitæ tuæ in aquis prævalidis, & vestigia tua non deprehensa sunt.

20. Ducebas velut gregem populum tuum per manum Moſis & Aaronis.

PSAL. LXXVIII.

*Erudiens carmen Aſaphi.*

**A**USCULTA popule mi institutionem meam, inclinate aures vestras ad sermones oris mei.

2. Aperiam ad insignia quædam facta os meum, eloquar abstrusa quædam temporis præſci.

3. Quæ audivimus, quæque cognovimus, & quæ patres nostri narraverunt nobis.

4. Neque nos celabimus ea filios eorum, ætatibus posteris narrabimus laudes Domini, robur ejus, stupendaque opera ejus quæ gessit.

5. Constituit enim contestatione quâdam in Jacob, & legem tulit in Israele, quâ præcepit patribus nostris, ut ea nota facerent filiis suis:

6. Ut cognoscat ætas postera, filii qui nascituri sunt, quum adoleverint, narrent eadem filiis suis:

7. Indèque in Deo fiduciam suam ponant, nec obliviscantur operum Dei, mandataque ejus observent:

8. Nec evadant similes patribus suis, nationi deficienti & rebeli, nationi quæ rectè cor suum haudquaquam instituit, & cujus spiritus nunquam verè Deo credidit.

9. Filii Ephraim armati, & jaculantes arcu, vertunt terga in die belli.

10. Non observârunt fœdus Dei, & in lege ejus noluerunt ambulare:

11. Sed obliti sunt factorum ejus, & admirandorum facinorum ejus quæ illis ostenderat.

12. Co-



# P S A L M O R U M. 105

12. Coram patribus eorum stupenda opera fecit in terrâ Ægypti, in campo Soan.

13. Secuit mare, & traduxit illos: consistere iussit aquas velut acervum.

14. Et deduxit eos interdiu nube, & singulis noctibus per lumen ignis.

15. Secuit rupes in deserto, & potum eis dedit ut ex magnâ abyssò.

16. Et eduxit rivos è petrâ; & fecit decurrere tanquam flumina aquas.

17. Adhuc tamen peccârunt ei, & exasperârunt Excelsum in solitudine.

18. Et tentaverunt Deum in corde suo, quum poscerent cibum animabus suis.

19. Et contra Deum loquuti sunt, dicentes, Num potest Deus mensam instruere in deserto?

20. En dicebant, petram percussit, & effluxerunt aquæ, & fluvii inundârunt, num & panem dare poterit? num parare carnes poterit populo suo?

21. Idcirco Dominus hæc audivit, & exarsit, & succensus est ignis contra Jacob, & ira contra Israelem ascendit.

22. Quòd non credidissent Deo, & in salutem ejus non speravissent.

23. Et mandavit nubibus supernè, & ostia coeli aperuit.

24. Et depluit illis Man ut ederent, & frumentum coeleste dedit eis.

25. Panem fortium edit homo, demisit illis com meatum ad saturitatem usque.

26. Cœlo movit Eurum, & virtute suâ Africum adduxit.

27. Et depluit super eos carnem tanquam pulverem, & alas volucres, velut arenam maris:

28. Quas dejecit in medium castrorum illorum, & circum tabernacula eorum.

O

29. Et

29. Et ederunt saturatique sunt abundè, & satifecit gulæ eorum.

30. Non sunt fraudati desiderio suo; eratque adhuc cibus eorum in ore ipsorum:

31. Quum ira Dei defævit in eos, ceciditque pingues eorum, atque selectiores in Israele dejecit.

32. Super hæc omnia iterum contra eum peccaverunt, nec stupendis ejus factis fidem habuerunt.

33. Temerè ergo finivit dies eorum, & annos eorum celeriter.

34. Quum trucidaret eos, quærebant ipsum, ac maturè ad Deum supplicando revertebantur.

35. Tum recordabantur, Deum esse ipsorum petram, & Deum excelsum esse eorum redemptorem.

36. Ore suo blanditi sunt ei, linguâ autem suâ ei mentiebantur.

37. Cor eorum non erat rectum erga illum, nec fidei fuerunt in fœdere ejus.

38. Ipse tamen ad misericordiam propensus, propitius fuit iniquitati eorum, nec disperdidit, & sæpe numero revocavit iram suam, nec omnem suam exandescentiam excitavit.

39. Memor quòd caro essent ipsi, & ventus qui abit, nec redit.

40. Quoties exasperârunt eum in deserto, & molesti ei fuerunt in solitudine:

41. Ut averfi tentarent Deum, sanctumque Israelis circumscriberent?

42. Non fuerunt memores manûs ejus, nec temporis illius quo eos ex angustiis redemit:

43. Signorum quoque ejus quæ fecit in Ægypto, & portentorum quæ edidit in territorio Soan.

44. Quum lacus eorum verteret in sanguinem, & rivos eorum, ne biberent.

45. Immisit in eos turbam insectarum quæ vorârunt illos, & ranas quæ eos perdiderunt.

46. Et

# P S A L M O R U M. 107

46. Et dedit brucho proventum eorum, & laborem eorum locustis.

47. Perdidit vineas eorum grandine, & sycomoros eorum concretis ex nube lapidibus.

48. Tradidit quoque grandini jumenta eorum, & pecora eorum ignitis jaculis.

49. Immisit in eos æstum nasi sui, impetum, indignationem, & angustiam, cacodæmonum incursiones.

50. Libravit semitam iræ suæ, animæ illorum à morte non pepercit, sed vitam eorum pesti devovit.

51. Percussitque omne primogenitum in Ægypto, primitias dolorum in tentoriis Cham.

52. Et traduxit populum suum tanquam gregem, minavit eos ut gregem per desertum.

53. Deduxit eos tunc ut non expavescerent: hostes verò eorum mare obtexit.

54. Et introduxit eos ad terminum Sanctuarii sui: ad montem istum quem vindicavit dextera ejus.

55. Expulit ante eos Gentes, admensus est eis hæreditatem fune, & fecit habitare in tentoriis illorum tribus Israel.

56. Attamen tentârunt & exasperârunt Deum excelsum, & testimonia ejus non servârunt.

57. Sed deflexerunt, & perfidè egerunt, quemadmodum patres eorum, retroacti, ut arcus qui fallit.

58. Provocaverunt eum ad iram excelsis suis, & sculptilibus suis eum ad æmulationem accenderunt.

59. Audivit Deus, & commotus est, & admodum averfatus est Israelem.

60. Ita ut defereret tabernaculum Silo, tentorium in quo inter homines habitabat.

61. Permisit capi virtutem suam, & dedit magnificentiam suam in manum hostis.

62. Tradidit populum suum in gladium, & contra hæreditatem suam indignatus est.



63. Juvenes ejus voravit ignis, & virgines ejus non sunt laudatæ.

64. Sacerdotes ejus gladio ceciderunt: & viduæ ejus non fleverunt.

65. Et evigilavit ac si dormisset Dominus, tanquam heros aliquis fortis præ vino jubilans.

66. Et percussit hostes suos in podicem: sempiterno opprobrio eos affecit.

67. Et repudiavit tentorium Joseph, & tribum Ephraim non elegit.

68. Sed tribum Juda elegit, montem Sion quem dilexit.

69. Et extruxit Sanctuarium suum tanquam excelsa palatia, veluti terram quam fundavit ut perpetuò subsistat.

70. Et elegit Davidem servum, à caulis ovium tulit eum.

71. Post foetas euntem abduxit eum, ut pasceret Jacob populum suum, & Israelem hæreditatem suam.

72. Pavit igitur eos pro integritate cordis sui, & minavit eos manibus suis in prudentiâ.

PSAL. LXXIX.

*Psalmus Asaphi.*

**V**ENERUNT, Deus, Gentes in hæreditatem tuam, polluerunt regiam Sanctuarii tui, redegerunt Jerusalem in acervos lapidum.

2. Dederunt cadavera servorum tuorum cibum volucribus cœlorum, & carnem beneficorum tuorum bestiis terræ.

3. Effuderunt sanguinem eorum circa Jerusalem velut aquam: nec est qui sepeliat.

4. Pro-

4. Probro fuimus vicinis nostris, irrisioni & ludibrio his, qui circum nos habitant.

5. Quousque tandem, ô Domine? succensebisne perpetuò? ardebitne ceu ignis æmulatio tua?

6. Effunde iram tuam in Gentes, quæ te non agnoscunt: & in regna, quæ Nomen tuum non invocant.

7. Nam vorârunt Jacob, & habitaculum ejus vastârunt.

8. Ne sis nobis memor iniquitatum priorum, subito antevertat nos misericordia tua: nam vehementer attenuati sumus.

9. Auxiliare nobis, ô Deus salutis nostræ, propter gloriam Nominis tui: & libera nos, & propitius sis peccatis nostris propter Nomen tuum.

10. Cur dicerent Gentes, Ubi est Deus eorum? nobilis evadat inter Gentes nobis videntibus ultio sanguinis fervorum tuorum qui effusus est.

11. Penetret in conspectum tuum gemitus victorum: pro magnitudine brachii tui fac superstites eos qui morti jam addicti sunt.

12. Repende vicinis nostris septuplum in sinum eorum, opprobrium eorum quo te, ô Domine, affecerunt.

13. Et nos populus tuus, & grex pascuorum tuorum te celebrabimus in seculum, & per omne ævum prædicabimus laudes tuas.

PSAL. LXXX.

*Testimonium & Psalmus Asaphi præfecto cantorum super liliis.*

**O** Pastor Israelis ausculta: ô tu qui minas, velut gregem, Joseph, quique infides Cherubim, asfulge.

2. Ante Ephraim, Benjamin, & Manasse potentiam tuam excita, & veni ad servandum nos.

3. Deus restitue nos, & fac illucescere faciem tuam, & salvi erimus.

4. Domine Deus exercituum, quousque tandem excandesces in orationem populi tui?

5. Lachrymis velut pane cibasti eos, & pro potu propinasti eis lachrymas maximam mensuram.

6. Posuisti nos ut materia simus vicinis nostris iurgandi: utque hostes nostri nobis illudant.

7. Deus exercituum restitue nos, fac illucescere faciem tuam, & salvi erimus.

8. Vitem ex Ægypto traduxisti, quam ejectis Gentibus plantasti.

9. Repurgasti diligenter superficiem ejus, & quum radices suas egisset, terram occupavit.

10. Umbra ejus montes obtexit, rami ejus cedros Dei.

11. Extendebat ad mare palmites suos, & usque ad fluvium pampinos suos.

12. Quare rupisti sepem ejus, ut ex eâ decerpant quicunque illac transeunt?

13. Aper è saltu eam vastat, & omnis generis ferarum quæ in agris degunt, eam depascuntur.

14. Deus exercituum redi obsecro, intueri è coelis, aspice, & invise vineam istam.

15. Vitiarium quod plantavit dextera tua, & propaginem ipsam quam tibi roborasti.

16. Exusta est igni, amputataque: ab increpatione vultus tui peribunt.

17. Sit manus tua cum viro dexteræ tuæ, cum filio hominis quem tibi corroborasti.

18. Et non retroflectemus à te: dum vitam nobis restituis, in Nomine tuo invocabimus.

19. O Domine Deus exercituum, restitue nos, fac illucescere faciem tuam, & salvi erimus.



PSALMORUM. III

PSAL. LXXXI.

*Asaphi præfecto cantorum super torcularibus.*

**J**ubilate Deo robori nostro, clavicum canite Deo Jacob.

2. Sumite psalmum, date tympanum, citharam suavem cum nablo.

3. Clangite cornu novâ lunâ, statò die sacrificii nostri.

4. Hic enim ritus est Israeli, jus Deo Jacob.

5. Testimonium hoc posuit in Joseph, quum exiret de terrâ Ægypti, ubi labium quod non cognoram, audivam.

6. Subduxi oneri humerum ejus: & manus ejus ab ollis conficiendis transibant.

7. In angustiis invocabas me, & eripiebam te; clam per tonitru respondebam tibi: periculum tui faciebam ad aquas jurgii.

8. Audi, popule meus contestabor enim te, ô Israel, si me audieris.

9. Non erit in te Deus alienus, neque adorabis Deum peregrinum.

10. Ego sum Dominus Deus tuus, qui eduxit te de terrâ Ægypti: dilata os tuum, & implebo illud.

11. At populus meus vocem meam non audivit, & Israel noluit me.

12. Permisi igitur eos libidini cordis ipsorum, ut irent juxta consilia sua.

13. O si populus meus audisset me, si Israel in viis meis ambulasset;

14. Quàm brevi inimicos eorum dejecissem, & contra infestantes eos vertissem manum meam!

15. Qui odio habent Dominum, essent illis serviliter supplices, ipsorum autem ævum perpetuum esset.

16. Et

16. Et cibaret eum medullâ tritici, & melle de petrâ te satiâssem.

PSAL. LXXXII.

*Oda Asaphi.*

**D**EUS constitit in coetu Dei, in medio deorum  
judicem agit.

2. Quousque tandem inquires judicabitis  
iniquè, & facies impiorum suscipietis?

3. Vindicate pauperem & pupillum, afflictum &  
miserum absolvite.

4. Eripite tenuem, & inopem de manu impiorum  
liberate.

5. Nihil nôrunt, nec intelligunt, in tenebris am-  
bulant: nutant cuncta fundamenta terræ.

6. Equidem dixeram, vos dii estis, & vos omnes  
filii Excelsi:

7. Veruntamen sicut reliqui homines moriemini,  
& sicut unus ex principibus cadetis.

8. Surge Deus, judica terram: nam universæ gen-  
tes hæreditario jure debentur.

PSAL. LXXXIII.

*Carmen Psalmi Asaphi.*

**N**E te in silentio contineas, ô Deus, ne dissimu-  
les, neve cesses, ô Deus.

2. Ecce enim hostes tui tumultuantur: & qui te  
odio habent, extollunt caput.

3. Adversus populum tuum vafre consultârunt, con-  
tra absconditos tuos inierunt consilium.

4. Dixerunt, Agite, deleamus eos, ne sint amplius  
gens, ut ne mentio quidem sit ultra nominis Israelitici.

5. Quo-

# P S A L M O R U M. 113

5. Quoniam unà ex corde conspirârunt, foedus adversùs te icêrunt.

6. Tentoria Edom, & Ismaelitarum, Moabitarum & Hagarenorum:

7. Gebalitæ, Ammonitæ, & Amalekitæ, Palæsthini cum Tyriis.

8. Assyrii quoque illis juncti sunt, brachium fuerunt filiis Lot.

9. Fac illis ut Madianitis, ut Siseræ ut Jabin ad torrentem Kifon.

10. Qui fracti sunt in Endor, facti sterquilinum terræ.

11. Fac ut ipsi principesque eorum habeant sicut Oreb & Zeeb, sicut Zebah & Salmuna cuncti illorum duces.

12. Qui dixerunt, Vindicemus nobis habitacula Dei.

13. Deus meus, redige huc illos ut sint cœu rota, & ut stipula coram vento.

14. Ut ignis incendens silvam, & ut flamma montes comburens.

15. Sic persequitor eos procellis tuis, & turbine tuo consterna illos.

16. Perfunde facies eorum ignominiâ, ut requirant nomen tuum, Domine.

17. Pudefiant & consternantur in omne ævum, pudore afficiantur & pereant.

18. Ut cognoscant, quod tu, cujus nomen Dominus, solus es excelsus super omnem terram.

## P S A L. LXXXIV.

*Psalmus filiorum Corah præfecto cantorum ad torcularia.*

**Q**Uàm sunt amabilia, ô Domine exercituum, tabernacula tua!

P

2. Ardet



2. Ardet & etiam deperit anima mea ad atria Domini, cor meum & caro mea clamant ad Deum vivum.

3. Etiam passer invênit sibi domicilium, & hirundo nidum ubi reponat pullos suos, nempe altaria tua, ô Domine virtutum, rex meus & Deus meus.

4. Beati qui in domo tuâ habitant; perpetuò te laudabunt.

5. Felices illi homines, quorum robur in te fitum est, in quorum cordibus semitæ tuæ sunt.

6. Transeuntes vallem fletûs, fontibus abundantem reddent, etiam piscinas replebit pluvia.

7. Ibunt de virtute in virtutem, comparebit quisque eorum apud Deum in Sion.

8. Domine Deus exercituum exaudi orationem meam, ausculta Deus Jacob.

9. Clypeus noster aspice Deus, & intueri faciem uncti tui.

10. Quia potior est dies in atriis tuis quàm alibi mille: malo ad limen desiderare domûs Dei mei, quàm habitare in tentoriis impiorum.

11. Nam sol & clypeus est Dominus Deus, dabit Dominus gratiam & gloriam: nullo bono destituit eos qui in integritate ambulant.

12. O Domine exercituum, felix homo qui in te confidit.

PSAL. LXXXV.

*Psalmus filiorum Corah, præfecto cantorum.*

**P**ropitius eris, ô Domine, terræ tuæ, captivitatem Jacob avertes.

2. Auferes iniquitatem populi tui, obteges cuncta ipsorum peccata.

3. Tolles omnem æstum tuum: fervorem iræ tuæ sedabis.

4. Restitue nos, Deus salutis nostræ, solve tuam erga nos indignationem.

5. Num

PSALMORUM. 115

5. Num continentèr succensebis nobis? extrahes  
furorem tuum in omne ævum?

6. An non tu is es, qui conversus vitæ nos resti-  
tues, & populus tuus in te lætabitur?

7. Ostende nobis, ô Domine, bonitatem tuam, &  
salutem tuam da nobis.

8. Audiam quid Dominus Deus loquatur: quoniam  
loquetur pacem ad populum suum, & ad beneficos  
suos, ne recidant ad stultitiam.

9. Profectò salus ejus propè adest iis qui ipsum ti-  
ment, ut inhabitet gloria in terrâ nostrâ.

10. Bonitas & veritas sibi invicem occurrent, justi-  
tia & pax se mutuò osculabuntur.

11. Fides è terra progerminabit, & justitia è coelis  
prospiciet.

12. Etiam Dominus dabit bonitatem, & terra no-  
stra reddet proventum suum.

13. Justitia anteambulabit coram eo, & ponet in  
viâ gressus suos.

---

PSAL. LXXXVI.

*Precatio Davidis.*

**P**RÆBE mihi, Domine, aurem tuam, & annue  
mihi: nam afflictus sum & miser.

2. Custodi vitam meam, quoniam beneficus  
sum: ferva tu, Deus meus, servum tuum, qui in te  
confidit.

3. Beneficus esto mihi, ô Domine, quoniam te quo-  
tidie invoco.

4. Exhilara animum servi tui: nam ad te, ô Do-  
mine, animum meum attollo.

5. Etenim tu, Domine, bonus es & propitius, am-  
plâ bonitate in omnes qui te invocant.

6. Ausculta, Domine, precationi meæ, & attende voci deprecationis meæ.

7. Quo die in angustiis sum, te invoco: nam soles mihi annuere.

8. Non est tibi, ô Domine, inter Deos quisquam conferendus, nec est qui faciat opera qualia tu facis.

9. Cunctæ Gentes quas fecisti venient, & adorabunt coram facie tuâ, ô Domine, & Nomen tuum cum gloriâ prædicabunt.

10. Quandoquidem magnus tu, quique stupenda edis facinora, tu solus es Deus.

11. Dirige me, Domine, in viis tuis, tunc ambulabo in veritate tuâ: coge pectus meum, ut timeat Nomen tuum.

12. Celebrabo te, Domine Deus meus, ex toto corde meo, & Nomen tuum perpetuò cum gloriâ celebrabo.

13. Magna siquidem est in me bonitas tuâ, & liberasti animam meam ex inferno inferiori.

14. Deus superbi insurrexerunt adversus me, & coetus violentorum quærunt animam meam, & non proposuerunt te in conspectu suo.

15. At tu, Domine Deus, pronus es ad misericordiam, propensus ad beneficentiam, tardus ad iram, multæ bonitatis & fidei.

16. Respice ad me, beneficus esto mihi: da robur tuum servo tuo, & serva filium ancillæ tuæ.

17. Ede signum aliquod bonitatis tuæ erga me; ut qui me odio habent, pudore suffundantur, quùm viderint quod tu, ô Domine, me juveris, & consolatus sis me.

FUN  
bus tab

3. P

4. P

me no

ille na

5. A

& ipse

6. I

signis

7. C

scatur

Carme

ser

ra

D

2.

clina

3.

usqu

4

eun

5

mor

quo

nu



PSAL. LXXXVII.

*Psalmus & canticum filiorum Corab.*

**F**undamenta ejus in montibus sanctis.

2. Diligit Dominus portas Sionis, præ omnibus tabernaculis Jacob.

3. Præclara in te dicuntur, ô civitas Dei.

4. Faciam meminisse Rahab & Babylonis, hos qui me noverunt, en Palæsthina & Sor cum Æthiopibus, ille natus est in eâ.

5. At de Sione dicetur, vir & vir natus est in eâ, & ipse Excelsus confirmat eum.

6. Dominus conscribendo numerabit populos, insignis ille natus est in eâ.

7. Cantores simul cum ducentibus chorum, omnes scaturigines meæ in te.

PSAL. LXXXVIII.

*Carmen Psalmi filiorum Corab, præfecto cantorum de miseriâ ad affligendum, erudiens carmen ipsius Heman Ezrabita.*

**D**omine Deus salus mea, diè ac nocte clamo coram te.

2. Veniat precatio mea in conspectum tuum, inclina aurem tuam clamori meo.

3. Nam anima mea satiata est malis, & vita mea usque ad sepulchrum pertingit.

4. Quin jam reputor inter eos qui in foveam subeunt, sum ut vir cui nihil est virtutis.

5. Ut liber à rebus hujus vitæ annumeratus sum mortuis, velut interempti qui dormiunt in sepulchro, quorum nulla amplius superest memoria, quique à manu tuâ abscissi sunt.

6. Col-

6. Collocâsti me in foveam inferiorem, in loca tenebrosa atque profunda.

7. Incubuit in me fervens indignatio tua, omnibus fluctibus tuis dejecisti me.

8. Effecisti ut noti mei procul à me discederent; reddidisti me illis abominandum: conclusus sum, ut egredi non possim.

9. Dolet oculus meus præ afflictione; invoco te, ô Domine, totâ die, ad te expando manus meas.

10. Edisne admiranda facinora mortuis? num mortui resurgent & celebrabunt te?

11. Num annuntiabitur in sepulchro bonitas tua? aut fides tua in interitu?

12. Num cognoscentur mirabilia tua in tenebris, aut justitia tua in terrâ, ubi omnium rerum est oblivio?

13. At ego ad te, ô Domine, clamavi, & oratio mea manè te præveniet.

14. Cur repellis animam meam, ô Domine, & abscondis à me faciem tuam?

15. Afflictus ego sum, & tantùm non animam ago ab adolescentiâ: & animi dubius terrores tuos fero.

16. Super me transierunt furores tui, & terrores tui me confecerunt.

17. Circumdederunt me inquam velut aquæ quotidie, cinxerunt me pariter.

18. Effecisti ut procul à me sint amici & proximi, ut noti mei sint in tenebris.

PSAL. LXXXIX.

*Erudiens Ethan Ezrahitæ.*

**B**ONITATES Domini perpetuò canam, fidem tuam ore meo notam faciam in ævum.

2. Sic enim apud me statui, Bonitas tua per-

perpetuò  
firmasti.

3. Pe  
servo m

4. Se  
liam foli

5. Co  
mine, q

6. Q  
inter fil

7. D  
etorum

sunt.

8. D  
virtute

9. T  
attolli

10.  
chio r

11.  
quidq

12.  
& He

13.  
robor

14.  
tuum

15.  
gore

16.  
stitia

17.  
ben

18.  
Isra

perpetuò ædificabitur, in ipsis coelis fidem tuam confirmâsti.

3. Pepigi foedus cum electo meo, juravi Davidi servo meo.

4. Semen tuum in æternum confirmabo, & stabiliam folium tuum ad omnem posteritatem.

5. Coeli admiranda facinora tua celebrant, ô Domine, quin & fidem tuam in coetu Sanctorum.

6. Quis enim æthere æquabitur Domino? aut quis inter filios fortium Domino assimiletur?

7. Deus vehementer formidandus in concilio Sanctorum, & tremendus super omnes qui circum ipsum sunt.

8. Domine Deus exercituum, quis ut tu, præstans virtute, ô existens? omnia circum te, fides sunt.

9. Tu potestatem exerces in fastum maris; quum attollit fluctus suos, tu compescis eos.

10. Tu contudisti tanquam cadaver superbum: brachio roboris tui dispersisti inimicos tuos.

11. Tui sunt coeli, & tua est terra, orbem, & quidquid in eo est, tu fundâsti.

12. Aquilonem & Meridiem tu condidisti, Tabor & Hermon in Nomine tuo ovabunt.

13. Tu brachium habes omnipotentiâ præditum, roboras manum tuam, attolis dexteram tuam.

14. Justitiâ & æquitate stabilitum est regale solium tuum: bonitas & fides antecedunt faciem tuam.

15. O igitur felicem populum, qui agnoscit clangorem! ô Domine, tales in lumen vultûs tui incedent.

16. In Nomine tuo quotidie exultabunt, & in justitiâ tuâ sese attollent.

17. Tu enim decus es fortitudinis eorum, & pro benevolentia tuâ extolles cornu nostrum.

18. Quoniam Domini est clypeus noster, & Sancti Israelis rex noster.

19. Tum



19. Tum loquutus es per visum bonis tuis, & dixisti:

20. Auxilium suppeditabo heroi, extuli electum e populo.

21. Inveni Davidem servum meum, oleo meo sancto unxi eum.

22. Ut manus mea firma esset cum eo, quin & brachium meum roboraret eum.

23. Hostis non imponet ei, pravus non affliget eum.

24. Imò conteram ante faciem ejus hostes ejus, & odientes illum conficiam.

25. Fides mea & bonitas mea cum ipso erit.

26. Ponam in mari manum ejus, & in fluminibus dexteram ejus.

27. Ipse invocabit me, dicens, Pater meus es tu, Deus meus, & petra salutis meæ.

28. Etiam ego primogenitum constituam illum, celsiorem regibus terræ.

29. In semipternum custodiam illi bonitatem meam, & foedus meum firmum ei permanebit.

30. Efficiam ut perpetuum sit semen ejus, & solium ejus sicut dies cœli.

31. Si filii ejus legem meam deseruerint, & in judiciis meis non ambulaverint;

32. Si statuta mea profanârint, & præcepta mea non custodierint;

33. Prævaricationes eorum virgâ visitabo, & iniquitates eorum flagellis.

34. At bonitatem meam non auferam ab eo, nec fallam illi fidem meam.

35. Non profanabo foedus meum, quòdque egresum est de labiis meis, nunquam mutabo.

36. Semel per sanctitatem meam juravi, haudquam Davidem fefellerò.

37. Semen ejus in æternum erit, solium ejus coram me ut sol persistabit.

38. Fir-

# P S A L M O R U M. 121

38. Firmum ut luna manebit, quæ est certus in æthere testis.

39. At tu repulisti, averfatus es, succensusque irâ contra christum tuum.

40. Dissolvisti fœdus quod cum servo tuo pepigisti, humi contaminâsti diadema ejus.

41. Dirupisti omnes sepes ejus, munitiones ejus contrivisti.

42. Diripiunt eum quicunque transeunt viam, opprobrio factus est vicinis suis.

43. Extulisti dexteram eorum qui ei infesti sunt, cunctos hostes ejus exhilarâsti.

44. Etiam retudisti aciem gladii ejus, nec superiorem fecisti eum in prælio.

45. Effecisti ut cessaret dignitas ejus, & folium ejus in terram collisisti.

46. Præcidisti dies juventutis ejus, obtexisti eum ignominia.

47. Quousque abscondêris, ô Domine, anne in perpetuum? ardebitne ut ignis fervens indignatio tua?

48. Memor sis quantuli ævi ego sim: num frustra condideris universos homines?

49. Quis enim vir est qui vivat, & non moriatur? qui eripiat vitam suam à violentiâ sepulchri?

50. Ubi sunt, ô Domine, bonitates tuæ pristinae, quas Davidi ex fide tuâ jurâsti?

51. Memor sis, ô Domine, opprobrii quod ferunt servi tui: tuli in sinum meum cuncta opprobria multorum populorum;

52. Quibus nos affecerunt inimici tui, ô Domine, quibus affecerunt vestigia christi tui.

53. Laudandus Dominus in æternum. Amen & Amen.

## PSAL. XC.

*Oratio Moſis viri Dei.*

**D**omine tu habitaculum nobis fuiſti per omnia ſecula.

2. Priuſquam montes naſcerentur, & terra formaretur ac orbis, à ſeculis uſque ad ſecula tu es Deus.

3. Tu reducis hominem donec conteratur, ac tum dicis, Revertimini, ô mortales.

4. Nam mille anni coram te ſunt ut dies heſternus qui præterit, imò ut noctis vigilia.

5. Ceu nimbium dilabi illos impetu quodam facis, ſunt velut ſomnium, manè velut herba immutantur;

6. Quæ mane floret, ac vires accipit, veſpere arefacta reſecatur.

7. Etenim irâ tuâ deficimus, & fervente indignatione tuâ terremur.

8. Iniquitates noſtras in conſpectum tuum collocaſti, occulta noſtra in lumen faciei tuæ.

9. Nam cuncti dies noſtri te irascente dilabuntur, annos noſtros finimus dicto citiùs.

10. Dies annorum noſtrorum quibus vivimus, anni ſunt ſeptuaginta, aut ad ſummum octoginta: jam præſtantiffimum horum labor eſt & moleſtia: velociter tranſit, noſque avolamus.

11. Quis vim iræ tuæ novit? ut te quique timent, ita in eos indignatio tua favit.

12. Ut ergo dierum noſtrorum numerum ſciamus, tu nobis planè indica, ut ſapientiæ animum intendamus.

13. Redi, ô Domine, quouſque? placare ſervis tuis.

14. Satia nos mane bonitate tuâ, oyabimus & lætabimur cunctis diebus noſtris.

15. Exhi-

15. E  
pro ann

16. E  
tua in fi

17. E  
manuum  
manuum

S Ed  
co

2. D  
meo n

3. N  
liberab

4. A  
tectus

5. V  
neque

6. E  
extern

7. T  
tuis d

8. S  
ſpicie

lum r  
nem

9. C  
culo

10. I  
omn

11. I  
impi

12. I  
culu



# P S A L M O R U M. 123

15. Exhilara nos pro diebus quibus nos afflixisti, pro annis quibus mala sumus experti.

16. Effulgeat in servis tuis opus tuum, gloriaque tua in filiis eorum.

17. Et decor Domini Dei nostri adsit nobis, & opus manuum nostrarum in nobis confirma, opus inquam manuum nostrarum confirma.

## P S A L. XCI.

**S**Edens in abdito Excelsi, sub umbrâ omnipotentis commoratur.

2. Dicam Domino, Afylum meum & arx mea, Deo meo nitar.

3. Nam is à laqueo venatoris, & à peste exitiali te liberabit:

4. Alis suis te obteget, sub pennis ejus tutus eris, tectus fide ejus tanquam lanceâ & parmâ.

5. Ut neque nocte metuendum sit tibi à terroribus, neque interdum à sagittâ volante;

6. Non à peste quæ in obscuro grassatur, non ab exterminio vastante meridie.

7. Cadant licet à latere tuo mille, & à dexteris tuis decem millia, ad te tamen non pertinet.

8. Duntaxat talionem impiis reddi videbis, & inspicias tuis ipsius oculis: quoniam tu, ô Domine, afylum mihi es quo nitor, in edito collocasti habitationem tuam:

9. Non accidet tibi malum, neque plaga tabernaculo tuo appropinquabit.

10. Nam angelis suis tuâ causâ præcipiet, ut in omnibus viis tuis te custodiant.

11. Manibus te gestabunt, ne ad lapidem pes tuus impingat.

12. Pardum calcabis & aspidem, conculcabis leunculum atque draconem.

Q<sup>2</sup>

13. Quan-

13. Quandoquidem me amplexus est, eruam eum; superiorem eum faciam, agnovit enim Nomen meum.

14. Me invocabit, ideo eum exaudiam, adero ei in afflictione: eripiam eum, & gloriosum eum reddam.

15. Vitâ longævâ fatiabo eum, & exhibebo ei salutem meam.

PSAL. XCII.

*Oda carminis ad diem Sabbathi.*

**C**ommodum nunc est celebrare Dominum, & psallere Nomini tuo, ô Altissime;

2. Prædicare manè bonitatem tuam, & fidem tuam in noctibus,

3. Ad decachordum, ad nablum, ad higgsaion, cum citharâ.

4. Tu enim, ô Domine, operibus tuis me exhilaras, in factis manuum tuarum ovabo.

5. Quàm magna sunt facta tua, ô Domine! vehementer profunda consilia tua.

6. Vir stupidus isthuc non cognoscit, neque stultus intelligit.

7. Quòd quum impii sicut herba germinant, in hoc floreant cuncti facinorosi, ut in perpetuum excindantur.

8. Tu autem excelsus es in sempiternum, ô Domine.

9. Nam ecce inimici tui, ô Domine, ecce inquam inimici tui pereunt, disperduntur quicunque dediti sunt iniquitati.

10. Meum verò cornu extolletur ut monocerotis, tunc delibutus ero oleo virenti:

11. Et videbit optata oculus meus in insidiantibus mihi: audiet de his, qui in me insurgunt, grata auris mea.

12. Ju-

12. bano i

13. florebu

14. virento

15. petra

**D**

2. tuum

3. quam fluct

4. cella qui

5. chrâ mino

**I**

2. per

3. lant

# P S A L M O R U M. 125

12. Justus ut palma florebit, & sicut cedrus in Libano in altum succrescet.

13. Plantati in domo Domini, in atriis Dei nostri florebut.

14. Adhuc in senectâ germinabunt, succulenti & virentes:

15. Ad prædicandum, quòd æquus sit Dominus, petra mea, neque ulla sit in eo pravitas.

## P S A L. XCIII.

**D**OMINUS rex est, induit celsitudinem, induit inquam Dominus robur, seque accinxit: quin & orbis sic firmatus est, ut non nutet.

2. Jam inde ab exordio constitutum est folium tuum: nam tu ab æterno es.

3. Sustulerunt flumina, ô Domine, sustulerunt inquam flumina strepitum suum, sustulerunt flumina fluctus suos.

4. At plus quàm strepitus aquarum immanium, procellarumque maris admirabilium, potens est Dominus, qui in excelso præsidet.

5. Quæ enim tu testatus es super domo tuâ pulchrâ & sanctâ, vera, & firma permanebunt, ô Domine, in longissimâ tempora.

## P S A L. XCIV.

**D**omine Deus scelerum ultor, Deus ultor, conspicuus appare.

2. Attolle te, ô judex terræ, redde talionem superbis.

3. Quousque impii Domine, quousque impii petulanter exultabunt?

4. Effu-



4. Effutient, loquentur grandia, jactabunt sese omnes flagitiosi?

5. Populum tuum, Domine, atterunt, & quos tibi hæreditario jure vendicâsti, affligunt.

6. Viduas & advenas occidunt, & pupillos interimunt.

7. Interim dicunt, Dominus non videt, neque Deus Jacob intelligit.

8. Intelligite stupidi in populo: & stulti quando demum sapietis?

9. Is qui aurem condidit, quomodo non audiret? qui oculum finxit, quo pacto non videret?

10. Qui totas Gentes corripit, quique homines scientiam docet, vos non argueret?

11. Novit Dominus cogitationes hominum vanas esse.

12. Felix vir quem tu, ô Domine, castigaveris, & quem in lege tuâ institueris:

13. Ut tranquillitatem illi pares à tempore adverso, dum interim impio foditur fovea.

14. Non enim abjiciet Dominus populum suum: & quos sibi in hæreditatem assumpsit, non deseret.

15. Donec ad justitiæ normam restituat judicium, hanc sectabuntur omnes qui recto sunt corde.

16. Quis confurgat pro me contra impios? aut quis consistat mecum contra sceleratos?

17. Nisi Dominus auxilio mihi fuisset, brevi apud inferos habitâisset anima mea.

18. Quùm dicerem, Nunc lapsus est pes meus, bonitas tua, ô Domine, me sustentabat.

19. Pro æstu multarum cogitationum intra me, recreârunt animam meam consolationes tuæ.

20. Num tibi quidquam commune est cum folio tyrannico, quod afflictionem fingit prætextu legis?

21. Concurfant adversus animam justî, & sanguinem innoxium impietatis damnant.

22. At

22.  
tra in

23.  
maliti  
nofter

A

ei jul

3.

gnus

4.

mon

5.

tem

6.

genu

ris n

7.

pasc

8.

tis c

ferte

9.

me,

I

illan

vias

r

req

22. At Dominus pro arce est mihi, Deus meus petra in quâ fido.

23. Et rependet illis iniquitatem ipsorum, & in malitiâ eorum perdet ipsos; Dominus inquam Deus noster eos perdet.

PSAL. XCV.

**A**DESTE, ovemus Domino, petræ salutis nostræ jubilemus.

2. Laude faciem ejus antevertamus, odis ei jubilemus.

3. Nam Dominus Deus magnus est, & rex magnus præ omnibus diis.

4. In cujus manu sunt abstrusissima terræ, ejus sunt montium cacumina.

5. Cujus est mare, nam fecit illud: & continentem manus ejus finxerunt.

6. Agite ergo prosternamur, incurvi procumbamus, genua submittamus, ante conspectum Domini factoris nostri.

7. Nam ipse est Deus noster, nos verò populus pascuorum ejus, & grex manûs ejus:

8. Si hodiè vocem ejus auscultaveritis, ne induretis cor vestrum, ut in Meribâ, ut in die Massa in deserto;

9. Quum patres vestri me tentârunt, explorârunt me, ac etiam viderunt opera mea.

10. Annos quadraginta cum tædio pertuli gentem illam, ita ut dicerem, Populus iste corde errat ipsique vias meas ignorant.

11. Quibus juravi iratus, Nunquam ingredientur in requiem meam.

## PSAL. XCVI.

**C**anite Domino canticum novum, canite Domino quicumque habitatis terram.

2. Cantate Domino, laudate Nomen ejus, evangelizate singulis diebus salutem ejus.

3. Gloriam ejus inter Gentes ipsas narrate, stupenda ejus facta in omnibus populis.

4. Nam magnus est Dominus, & plurimâ laude dignus, tremendus ipse præ omnibus diis.

5. Siquidem cuncti dii populorum nihili sunt: at Dominus coelos condidit.

6. Coram ipso decus est & honor, potentia & magnificentia in sanctuario suo.

7. Propterea tribuite Domino familiæ populorum, tribuite Domino gloriam ac potentiam.

8. Tribuite Domino gloriam Nomine ejus dignam, ferte munus, & venite in atria ejus.

9. Prosternite vos Domino in magnifico & splendido sacrario ejus, metuite ab ipso quotquot in terrâ habitatis.

10. Dicite in Gentibus, Dominus regnat, & orbis firmabitur ne nutet, jus dicet populis cum æquitate.

11. Lætentur coeli, exultet terra, reboet mare, & quidquid est in eo.

12. Exultet ager & quidquid in eo continetur: tum quoque cunctæ arbores saltûs ovent;

13. Coram Domino, quoniam venit: nam venit ut terram judicet, judicet orbem in justitiâ, & populos ex fide.

## PSAL. XCVII.

**D**ominus regnat, exultet terra, insularum multitudo lætetur.

2. Nu-



PSALMORUM. 129

2. Nubes & caligo circum eum sunt: justitia & æquitas sunt firmamentum throni ipsius.

3. Ignis ante eum præcedet, ut circumquaque hostes ejus inflammet.

4. Fulgura ejus orbem illustrârunt: vidit & dolore consternata est terra.

5. Montes à conspectu Domini tanquam cera colliquecebant, à facie inquam Dominatoris universæ terræ.

6. Annuntiârunt coeli justitiam ejus, & cuncti populi gratiam ejus viderunt.

7. Pudefiant propterea quotquot idola colunt, & in diis nihili gloriantur, procumbite coram eo dii universi.

8. Audivit, & gavisâ est Sion, exultaveruntque filiae Juda propter judicia tua, ô Domine.

9. Nam tu, Domine, excelsior es omnibus quæ in terrâ sunt, plurimùm super omnes Deos exaltatus.

10. Propterea qui amatis Dominum, odio habete malitiam: nam ille animas suorum qui bonitati student custodit, æque manu impiorum eos eripit.

11. Lux fata est justis, & iis qui integro sunt corde lætitia.

12. Lætamini justi in Domino, & gratulamini in commemoratione sanctitatis ejus.

---

PSAL. XCVIII.

*Canticum.*

**C**ANITE Domino canticum novum: nam admiranda facinora patravit, salutem sibi paravit solâ dextrâ suâ, & brachio suo sancto.

2. Notam fecit Dominus salutem suam, in Gentium oculis justitiam suam revelavit.

R

3. Me-

3. Memor fuit bonitatis suæ & fidei erga Domum Israelis: viderunt omnes fines terræ Salutem Dei nostri.

4. Jubilate Domino omnis terra, erumpite in vocem: ovate & psallite.

5. Psallite Domino citharâ, citharæ vocem psalmi jungite:

6. Psallite, inquam, turbis & sonitu buccinæ, jubilate coram rege Domino.

7. Reboet mare & quidquid in eo continetur: orbis & qui eum inhabitant.

8. Flumina manu plaudant, simulque montes ovent,

9. Coram Domino, quia venit ad judicandum terram, judicabit orbem ex justitiâ, & populos ex æquitate.

PSAL. XCIX.

**D**omino regnante, cum tumultu populi concurrunt: infidet Cherubin, terra movetur.

2. Dominus in Sion magnus est, & super omnes populos sublimis.

3. Celebrent Nomen tuum: magnum enim & tremendum, quia sacrosanctum est.

4. Robur Regis æquitatem diligit: tu æquitates præparasti, tu quod justum & æquum est facis in Jacob.

5. Exaltate Dominum Deum nostrum, & prostermite vos ad scabellum pedum ipsius: sanctus enim est.

6. Moyses & Aharon inter sacerdotes ejus, Samuel inter eos qui invocant Nomen ejus: clamabant ad Dominum, & exaudiebat eos.

7. E columnâ nubis alloquebatur eos, quia contestationem & ceremonias quas dederat eis, observabant.

8. Domine Deus noster tu exaudiebas eos, tu eras  
eis

!

PSALMORUM. 131

eis Deus indulgens, studia quoque eorum vindicans.

9. Exaltate Dominum Deum nostrum, & proster-  
nite vos ad montem Sanctitatis ejus: est enim sacro-  
sanctus Dominus Deus noster.

PSAL. C.

*Psalmus ad laudem.*

**J**ubilate Domino omnis terra.

2. Colite Dominum in lætitiâ, venite in con-  
spectum ejus oyantes.

3. Agnoscite quòd Dominus est Deus, ipse nos fe-  
cit, & non ipsi, nos: sumus populus ejus, & grex  
pascuorum ejus.

4. Ingredimini portas ejus gratias acturi, & atria  
ejus cantaturi laudes; celebrate illum, & Nomen ejus  
laudate.

5. Quoniam bonus est Dominus, bonitasque ejus  
infinita est; fidesque ejus in omnes ætates.

PSAL. CI.

*Psalmus Davidis.*

**B**onitatem & judicium canam, tibi Domine psal-  
lam.

2. Prudenter me geram in viâ integrâ, donec ad  
me venias, domi meæ in cordis integritate versabor.

3. Scelus nefarium ante oculos meos quod designem,  
non proponam: defectores odio prosequar, nec un-  
quam mihi adhærescent.

4. Cor perversum faceffat à me, malitiosum non  
agnoscam.

5. Qui clam obtreçtat proximo suo, eum funditùs  
perdam: qui elatis est superciliis, animoque arrogan-  
ti, hunc non feram.



6. Oculi mei intenti erunt ad eos qui in terrâ veritatis student, ut mecum versentur: qui in viâ innocentiae ambulat, mihi ministrabit.

7. Non habitabit domi meae qui dolum facit: qui mendacia loquitur, nihil firmi apud me habebit.

8. Mature perdam omnes impios terrae, ut è civitate omnes facinorosi excendantur.

## PSAL. CII.

*Precatio humili congruens, quum anxius est, ac suam querimoniam effundit coram Domino.*

**D**OMINE, exaudi precationem meam, & clamor meus ad te perveniat.

2. Ne mihi abscondas faciem tuam, sed præbeas aurem tuam quum angustia me premit, & citò mihi annue quum te invoco.

3. Dies enim mei absumpti sunt ut fumus, & ossa mea ut focus exusta sunt.

4. Effectum est ut cor meum percussum exarescat sicut foenum, usque adeo ut sim oblitus cibum capere.

5. Ossa etiam mea & caro mea cohærescunt præ gemitibus meis:

6. Similisque factus sum onocrotalo gaudenti solitudine, ac buboni agenti in locis desertis.

7. Vigilo equidem, & similis sum passeri seorsim agenti in tecto.

8. Quotidiè namque inimici mei probris me incessunt, & gloriantes de me per me jurant.

9. Nam cinerem ut panem comedi, & potum meum fletu miscui;

10. Ob indignationem tuam & iracundiam tuam, quia me altè sublatum afflixisti.

11. Mei !

PSALMORUM. 133

11. Mei dies inclinaverunt tanquam umbra, & ego  
ut foenum exarui.

12. Tu autem, Domine, æternùm permanes, &  
memoria tua sempiternis temporibus.

13. Tu itaque exurgens miserearis ipsius Sion: quia  
tempus illi benefaciendi, quia præfinitum tempus ad-  
venit.

14. Nam servi tui afficiuntur favore in lapides ejus,  
& pulverem ejus evehere cupiunt.

15. Timeantque Gentes Nomen Domini, & omnes  
reges terræ majestatem tuam.

16. Quia Dominus ædificabit Sion, & visus est in  
suâ majestate.

17. Ac rationem habuit precationis humilium, ne-  
que precationem eorum sprexit.

18. Quod quidem literarum monumentis transmit-  
tetur ad posteros, & populus, qui creabitur, laudabit  
Deum.

19. Siquidem prospicit è sublimi sanctuario suo, &  
terram intuetur Dominus è coelo:

20. Ut audiat gemitum vincti, & vinculis eripiat  
morti addictos.

21. Ut celebrent homines Nomen Domini in Sion,  
& laudem ejus in Jerusalem.

22. Quando simul congregabuntur populi & regna,  
ut colant Dominum.

23. Affixit autem in viâ meas vires, atque præci-  
dit dies meos.

24. Dicam ergo, Mi Deus, ne tollas me in mediâ  
ætate meâ: nam tui quidem anni sempiternis tempo-  
ribus existunt.

25. Nam primùm terræ fundamenta jecisti, & cœli  
sunt opus manuum tuarum,

26. Quæ interibunt, tu autem perstas; & universa  
ut vestis veterascent, teque immutante illa immutan-  
tur:

27. Ve-

27. Verùm tu idem es perpetuò, & anni tui non finiuntur.

28. Permaneant & filii servorum tuorum, eorumque semen ante te firmetur.

PSAL. CIII.

*Davidis.*

**P**Rædica Dominum anima mea, & omnia viscera mea Nomen ejus sanctissimum.

2. Prædica Dominum anima mea, & ne obliviscere omnia quæ in te contulit.

3. Qui condonat omnes iniquitates tuas, qui sanat omnes morbos tuos.

4. Qui vindicat ab interitu vitam tuam, & undique te cumulat benignitate & misericordiâ.

5. Et os tuum suavitate implet, ut recuperes juventam tuam sicut aquila.

6. Dominus judicium & justitiam reddit omnibus oppressis.

7. Et monstravit Mosi vias suas, suaque studia filiis Israel.

8. Misericors est & beneficus Dominus, patiens etiam, & magnæ benignitatis :

9. Qui non perpetuò solet litigare, neque æternum retinet memoriam acceptæ injuriæ.

10. Non tractat nos pro peccatis nostris, neque rependit nobis quod iniquitates nostræ merentur.

11. Nam quanto intervallo cælum altius est terrâ, tantum prævalet benignitas ejus erga timentes ipsum.

12. Et quàm longè distat Ortus solis ab Occasu, tam longè removit à nobis scelera nostra.

13. Utque pater miseretur liberorum, ita Dominus miseretur timentium eum.

14. Ipse enim novit conditionem nostram, recordans quòd simus pulvis.

15. Ho- !



# P S A L M O R U M. 135

15. Hominis ætas fœno similis est, floretque ut flos in agro,

16. Qui nullus erit, quum eum ventus pervaserit, neque homines loci ejus agnoscent eum.

17. Domini autem benignitas erga timentes eum durat ab æterno in sempiternum tempus, & ejus justitia usque ad filios filiorum :

18. Qui servant fœdus ejus, & memores sunt constitutionum illius, ut eas perficiant.

19. Dominus in coelo paravit solium suum, ejusque regnum dominatur omnibus.

20. Prædicate Dominum Angeli ejus, qui pollentes virtute exequimini ejus negotia obediendo voci verborum ejus.

21. Prædicate Dominum omnes illius exercitus, qui cum administri ejus sitis, perficitis ipsius voluntatem.

22. Prædicate Dominum omnia ipsius opera in omnibus locis sui Domini : anima mea prædica Dominum.

## P S A L. CIV.

**A**NIMA mea prædica Dominum : Domine Deus meus rebus gestis maximus es, & gloriam atque decus induisti.

2. Luce namque amictus est tanquam vestimento, & coelos ut cortinam extendit.

3. Qui coenacula sua contignavit in aquis, posuitque nubes suum vehiculum, & volat pennis venti.

4. Qui legatos efficit spiritus, & ministros suos ignem flammantem.

5. Terramque fundavit suis basibus, ut sempiternis temporibus non moveatur.

6. Abyf-

6. Abyssum quoque occultavit quasi vestimento, ut supra montes stent aquæ :

7. Quæ fugiunt ab increpatione tuâ, & à sono tonitrûs tui præcipites feruntur.

8. Ascenduntque montes, & in valles descendunt, ad eum locum quem eis fundâsti.

9. Terminumque præstituisti illis aquis, quem transgredi nequeunt, ne iterum terram operiant.

10. Et emittis fontes qui fiunt torrentes, ut inter montes decurrant :

11. Ut potent feræ omnes, & onagri levant sitim suam.

12. Et juxta eos fontes degant aves coeli, quæ inter ramos arborum vocem edunt.

13. Qui rigat montes è suis coenaculis, & de fructu operum ejus satura fit terra ;

14. Et producit foenum pecori, & herbam ad usum hominis, ut proferat panem de terra ;

15. Et vinum, quod exhilaret cor hominis, & oleum quod nitidam reddat faciem, & panem qui cordi vires subministret.

16. Arboresque Domini succo abundant, & Cedri in Libano quas plantavit :

17. Ubi aves nidificant, & ciconiæ, quarum domus est in abietibus.

18. Celfos montes ibicibus, & petras dedit confugium alpinis muribus.

19. Lunam fecit ut tempora distinguat, & sol novit suum occasum.

20. Quum tenebras inducit, fit nox, in quâ omnes feræ silvestres prodeunt.

21. Quemadmodum leonis catuli rugiunt ad prædam, & ut quærant cibum suum à Deo sibi paratum.

22. Ubi sol ortus est, sese recipiunt, & in cubilia sua cubitum eunt.

23. Ho-

# PSALMORUM. 137

23. Homo autem aggreditur opus suum, & negotio suo instat usque ad vesperam.

24. Quanta sunt opera tua, Domine, quæ universa fecisti per sapientiam! estque terra plena tuis possessionibus.

25. Ipsum mare vastum & latissimum est, ubi reptilia innumera sunt, animalia tum parva, tum magna.

26. Illic eunt naves, & ista balena quam formasti ut in eo ludat.

27. Universa autem ex te pendent, ut eis cibum suum des suo tempore:

28. Teque dante colligunt, & te manum aperiante fatiantur bonis.

29. Si autem abscondas faciem tuam turbantur: sique spiritum eis eripias expirant, & revertuntur in suum pulverem.

30. Rursum animalia creantur, si tuum spiritum mittas, & renoves terræ faciem.

31. Sit Domini majestas æterna, & gaudeat Dominus operibus suis.

32. Quo prospiciente in terram, illa tremit, quo tangente montes, illi fumant.

33. Canam igitur Domino quoad vivam, & psallam Deo meo quamdiu superstes ero.

34. Eritque sermo meus de illo dulcis, & ego de Domino gaudebo.

35. Conficientur autem peccatores de terrâ, neque amplius impii supererunt; prædica igitur Dominum anima mea: Hallelu-ja.



## PSAL. CV.

**C**ONFITEMINI Domino, invocate Nomen ejus,  
& studia illius edocete inter populos.

2. Ipsum canite, & ipsi psallite, deque illius miraculis sermones habete.

3. Gloriamini in ejus sanctissimo Nomine: sitque lætum cor quærentium Dominum.

4. Inquirite Dominum & ejus potentiam, semperque faciem ejus quærite.

5. Cogitate res mirandas, quas gessit, & illius portenta, & judicia oris ejus,

6. O semen Abrahami cultoris ipsius, ô filii Jacobi, homines ipsius electissimi.

7. Ipse est Dominus Deus noster, cujus judicia extant in totâ terrâ.

8. Perpetuò enim meminit sui foederis: & verbi quod mandavit, in mille ætates:

9. Quod sanxit foedere icto cum Abrahamo, & juramento quod se Isaac obstrinxit.

10. Namque rem confirmavit, ut esset Jacobo decretum, & Israeli in foedus sempiternum:

11. Dicens, Tibi tradam Chananæorum terram, ut sit tibi hæreditaria fors.

12. Itaque quum essent numero pauci, & exigua familia, & peregrini eâ in terrâ,

13. Et migrarent de unâ gente ad aliam gentem, & de regno quopiam ad populum;

14. Non permisit homini cuiquam ut eos opprimeret, ac propter eos reges coarguit:

15. Cum diceret, Ne attingatis homines mihi consecratos, & nihil mali prophetis meis inferatis.

16. Et evocavit famem, ut eâ laboraret terra, & omnem annonam compressit.

17. Eis-

# P S A L M O R U M. 139

17. Eisque præmisit virum; Joseph venditus est in servitutem:

18. Cujus pedes constrinxerunt compede, & in ferro periclitata est anima ejus:

19. Donec venit verbum ejus, & eloquium Domini conflando exploravit eum.

20. Tunc enim nuntio misso Rex eripuit eum, & Dominator populorum solvit eum:

21. Eumque dominum constituit domûs suæ, & qui dominaretur in universâ ipsius possessione:

22. Ut vinciret principes ejus pro suo arbitrato, & seniores ipsius sapientiam doceret.

23. Itaque Israel ingressus est Ægyptum, & Jacob peregrinus egit in terrâ Cham.

24. Et valde quidem Deus auxit populum suum, & potentiorum fecit eum suis hostibus.

25. Vertitque cor eorum in odium sui populi, ut dolum commolirentur in servos ipsius.

26. Misit autem Mosen servum suum, & Aharonem quem elegerat:

27. Qui prodigiosa ipsius negotia gesserunt inter eos, & portenta in terrâ Cham.

28. Et immisit tenebras quibus omnia obscuravit, neque reluctati sunt verbo ejus.

29. Aquas eorum vertit in sanguinem, & ita occidit pisces eorum.

30. Edidit quoque terra eorum ranas, in regum arcanissima loca penetrantes.

31. Ejus etiam jussu venerunt omnis generis insectæ, & pediculi per omnes fines eorum.

32. Et pro pluviis eorum dedit grandinem, & ignem flammantem in ipsorum terrâ.

33. Percussitque vites eorum & ficus eorum, & confregit arbores per ipsorum fines.

34. Ejus quoque jussu venerunt locustæ & innumeri bruchi;

35. Qui depasti sunt omnes herbas in ipsorum regione, depasti etiam sunt fructus telluris ipsorum.

36. Occidit denique omnia primogenita in regione ipsorum, primitias videlicet universæ virtutis eorum.

37. Et eduxit eos onustos argento & auro, nec quisquam fuit infirmus in tribubus ejus Israelis.

38. Estque Ægyptus lætata quum exirent, quia formido eorum invaserat eos.

39. Expandit quoque nubem pro velo, & ignem qui noctu luceret.

40. Populo petente adduxit Deus coturnices, & pane coelesti saturavit eos.

41. Postremò aquæ profluxerunt aperto saxo, quæ decurrerunt per loca arentia ut flumen.

42. Memor enim fuit sui verbi sanctissimi ad Abrahamum cultorem suum.

43. Et eduxit populum suum cum lætitiâ, & delectos suos homines cum jubilo.

44. Ac tradidit eis regiones Gentium, ut possiderent labore Populorum conquistata.

45. Nimirum ut fervarent decreta ejus, & leges ipsius tenerent: Hallelu-ja.

PSAL. CVI.

*Hallelu-ja.*

**C**ONFITEMINI Domino quoniam bonus est, quoniam sempiterna est ipsius benignitas.

2. Quis enuntiaret fortia facta Domini? aut quis promeret universam laudem ipsius?

3. O beatos qui servant judicium, & faciunt semper quod justum est!

4. Memento mei, Domine, per favorem erga tuum populum, meique rationem habeto per tuam Salutem.

5. Ut



PSALMORUM. 141

5. Ut videam bonum electis tuis hominibus paratum, & gaudeam gaudium gentium tuarum, & glorier cum hæreditario tuo populo.

6. Peccavimus æquè ut patres nostri, egimus iniquè, impia gessimus.

7. Nam patres nostri non prudenter perpendèrunt miracula tua in Ægypto, neque memores fuerunt maximorum beneficiorum tuorum, & immorigeri fuerunt ad mare, ad mare, inquam, rubrum.

8. Servavit tamen eos propter Nomen suum, ut notiozem faceret fortitudinem suam.

9. Increpuitque Mare rubrum, ut exaresceret, ac traduxit eos per abyssum tanquam per desertum:

10. Et servavit eos eripiens manui hostili, ac vindicavit eos à manu inimici.

11. Aquæ autem operuerunt hostes eorum, ita ut ne unus quidem superstes relinqueretur.

12. Tuncque fidem adhibuerunt verbis ejus, ut decantarent laudem ipsius.

13. Verùm confestim obliti sunt opera ejus, neque morati sunt consilium ejus.

14. Et concupiscentiâ exarserunt in ipso deserto, ac tentaverunt Deum in solitudine.

15. Ac dedit quod poposcerunt, sed simul immisit macilentiam ipsorum animæ.

16. Inviderunt etiam Mosi in castris, & Aharoni Sacro-sancto Domini.

17. Quamobrem terra se aperiens absorpsit Dathan, & operuit congregationem Abiramicam.

18. Ignis etiam exarsit in coetu istorum, & flamma quæ impios corripuit.

19. Fecerunt & vitulum apud montem Horeb, & fufile simulachrum adoraverunt.

20. Et permutaverunt majestatem Dei sui effigie bovis comedentis herbam;

21. Sunt-

21. Suntque obliti Deum, qui eos servaverat, quique res magnas gesserat in Ægypto.

22. Et miracula in terrâ Cham, resque terrificas ad Mare rubrum.

23. Decreverat autem delere illos, nisi Moses vir ipsius electus intercessisset ei, sedans iram ipsius ne perderet.

24. Respuerunt etiam terram exoptatam, non tribuentes fidem verbo ipsius.

25. Et obmurmurârunt in suis tentoriis, neque obdixerunt voci divinæ.

26. Quare juravit eis se prostraturum esse ipsos in deserto:

27. Prostraturum etiam sobolem eorum inter Gentes, & eventilaturum eos in regiones.

28. Initiati sunt etiam velut sub jugum ipsius Baalpeor missi, & comederunt immolata mortuis diis.

29. Suisque studiis iram Dei conflârunt, ita ut grafaretur per eos cædes.

30. Quando Phinehas stetit, ac vindicandum iudicavit, & cædes prohibita est:

31. Quod ei est imputatum pro justitiâ sempiternis temporibus.

32. Laceffiverunt enim apud Meriba, & Mosen Deus affecit malo propter ipsos.

33. Ita enim divexârunt animum ejus, ut perperam aliquid loqueretur suis labiis.

34. Præterea non deleverunt populos, quos Dominus jufferat eos delere.

35. Et commercium habuerunt cum Gentibus, ac didicerunt facta ipsorum.

36. Ut colerent simulachra eorum, quæ fuerunt eis laqueus.

37. Nam filios suos & filias suas mactayerunt victimas dæmonibus.

38. Et

# P S A L M O R U M. 143

38. Et ita fuderunt sanguinem innoxium, sanguinem filiorum suorum & filiarum suarum, quos mactaverunt victimas simulachris Chananæorum, terraque polluta est capitalibus sceleribus.

39. Ac fuerunt immundi factis suis, & scortati sunt studiis suis.

40. Et excanduit irâ Dominus in populum suum, abhorruitque à suâ hæreditate.

41. Ita ut traderet eos Gentibus in manus, & inimici eorum dominarentur eis.

42. Quos afflixerunt hostes ipsorum, & subegerunt eos suæ potestati.

43. Aliquoties liberavit eos, verum ipsi lacefferunt suo consilio, & in paupertatem devenerunt per suam iniquitatem.

44. Tamen quum cerneret eos in angustiis, & audiret clamorem ipsorum:

45. Memor fuit sui foederis icti cum eis, & poenituit eum; ut maxima est ejus benignitas.

46. Et fecit eos gratiosos apud victores suos universos.

47. Serva nos, Domine Deus noster, & congrega nos ex Gentibus, ut confiteamur Nomini tuo sanctissimo, & celebremus te laudibus tuis.

48. Prædicandus est Dominus Deus Israelis ab æterno in æternum tempus; & universus populus dicat, Amen, Hallelu-ja.

## P S A L. CVII.

**C**ONFITEMINI Domino, quoniam bonus est, quoniam æterna est ejus benignitas.

2. Laudibus celebrate Dominum.

3. In libertatem vindicati à Domino dicant, quod eos vindicaverit à manu hostili:

4. Quod.



4. Quodque congregaverit eos ex regionibus, ab Oriente, & Occidente, Aquilone, & à Mari.

5. Dum errabant in deserto & in solitudine, per itinera quibus oppidum habitatum non inveniebant,

6. Famelici & sitibundi, aded ut deficerent animo.

7. Clamaverunt ad Dominum in periculis suis, & eripuit eos ex angustiis ipsorum:

8. Eosdem deduxit in viam rectam, quâ pervenirent ad oppidum habitatum.

9. Confiteantur ergo Domino tribuentes suam benignitatem, & miracula sua inter homines.

10. Quia saturat animam avidam, & animam famelicam explet rebus bonis.

11. Sedentes in tenebris, & densissimâ caligine, constricti miserâ & ferreo compede,

12. Quia sermonibus divinis reluctati sunt, & flocci pendêrunt consilium summi Dei,

13. Unde molestias imposuit, ita ut desponderent animum & impingerent, nemine ferente opem;

14. Hi clamaverunt ad Dominum in suis periculis, qui eripuit eos è suis angustiis:

15. Eosque duxit ex tenebris & densissimâ caligine, ac perrupit eorum vincula.

16. Confiteantur ergo Domino tribuentes suam benignitatem & miracula sua inter homines:

17. Quia effregit valvas æreas & refellit obices ferreos.

18. Stulti qui scelerato vitæ instituto, & iniquitatibus suis morbos sibi accersiverunt:

19. Ita ut anima ipsorum fastidiat omnem cibum, & pertingant ad portas mortis:

20. Clamaverunt etiam ad Dominum in suis periculis, qui eripuit eos è suis angustiis.

21. Missoque verbo suo sanavit eos, & asseruit ab ægrotationibus ipsorum.

22. Con-

# P S A L M O R U M. 145

22. Confiteantur ergo Domino tribuentes benignitatem suam, & miracula sua inter homines.

23. Et immolent victimas confessionis, ac narrent facta ejus cum jubilo.

24. Qui mare navibus ingrediuntur, quique negotium suum peragunt in vastissimis aquis;

25. Illi viderunt opera Domini, & ipsius miracula in profundo mari.

26. Qui suo imperio ciet ventum procellosum, qui ventus altè fluctus ipsius attollit;

27. Ita ut modò in cœlum ascendant, modò in abyssum descendant usque adeò ut anima ipsorum malis pressa colliquescat:

28. Et eant in orbem, ac oberrent ut ebrii, omnisque sapientia illis eripiat.

29. Hi etiam clamaverunt ad Dominum in suis periculis, & eripuit eos è suis angustiis.

30. Et sedatâ tempestate reddit mare tranquillum, ita ut desinant fluctus quibus jactabantur:

31. Et tunc lætantur quòd quieverint fluctus, ac Deus in portum optatum eos deduxerit.

32. Confiteantur ergo Domino tribuentes suam benignitatem, & miracula sua inter homines.

33. Eumque extollant in cœtu populi, & laudent eum in confessu seniorum.

34. Qui flumina vertit in desertum, & venas aquarum, in loca siticulosa;

35. Et terram frugiferam in sterile solum, propter incolarum vitiositatem.

36. Qui contra vertit desertum in stagnum aquarum, & torridam terram in venas aquarum:

37. Ibique collocat famelicos, ut urbem celebrem extruant;

38. Ac sementem faciant in arvis, & colant vineas quæ copiosum fructum proferant:

T

39. Eos-

39. Eosque fortunat, ita ut valde crescant, nec pecus eorum minuit.

40. Minuuntur etiam & decidunt per angustiam, & malum, & laborem.

41. Nam Deus effundit contemptum in principes, & errare facit eos per vastitatem inviam.

42. In arce autem collocat pauperem extra miseriam, & familias tractat velut oves.

43. Quæ quum vident probi gaudent, nec habent ulli iniqui quod vituperent, aut querantur.

44. Quisquis igitur sapit custodiet hæc, & beneficia Domini considerabit.

PSAL. CVIII.

*Carmen, hymnus Davidis.*

**P**ARATUM est cor meum, ô Deus, ita ut canam, & psallam etiam, ô gloria mea.

2. Expergiscere nablum & cithara : evigilabo equidem in aurorâ,

3. Tibique confitebor inter populos, & te psallam inter Nationes.

4. Tua enim benignitas usque adeò magna est ut coelos superet, tuaque veritas usque ad æthera pertingit.

5. Sublimior cælo sis, ô Deus, & majestas tua sublimior sit totâ terrâ.

6. Ut liberentur tui delecti, servato nos per dexteram tuam, & annue mihi.

7. Deus locutus est in sanctuario suo, quòd exultabo, & partiar Sichem, ac metiar vallem Sucoth.

8. Meus erit Gilead, meus erit Manassès, Ephraim autem robur capitis mei, & Juda meus legumlator.

9. Moab verò lebes ablutionis meæ, Idumæam  
pe-



# PSALMORUM. 147

pedibus meis emetiar, & super Palæstina jubilabo.

10. Quis ducet me ad urbes munitas? quis ducet me in Idumæam?

11. Annon tu Deus, qui nos olim repuleras, neque profectus fueras cum nostro exercitu?

12. Fer nobis opem, quâ defendamur ab hoste: siquidem vana est salus hominis.

13. Cæterum Deo juvante res præclaras geremus, & ipse conculcabit hostes nostros.

## PSAL. CIX.

*Præfeto cantorum, Davidis hymnus.*

**O** Deus, qui laudaris à me, ne taceas.

2. Nam os impii, & os dolosum patent contra me, & mecum loquuntur falsâ linguâ.

3. Et verba ex odio profecta me circumvenerunt, meque oppugnant abs re.

4. Pro amore autem meo averfantur mihi, ego tamen intentus sum precationi.

5. Ac reddunt mihi malum pro bono, & odium pro dilectione meâ.

6. Constitue contra eum impium, & adversarius stet ad dexteram ejus.

7. Quum adductus fuerit in judicium, pronuntietur impius: & deprecando peccatum admittat.

8. Sint dies vitæ ipsius pauci, & ipsius functionem alius accipiat.

9. Sint ipsius liberi orphani, & uxor ejus vidua.

10. Oberrent liberi ejus & mendicent, ac victum quærant, è ruinosis suis ædificiis prodeuntes.

11. Fœnerator nexu obliget omnia quæ habet: nec non hostes diripiant quod labore ipsius partum est.

12. Non obtingat ei qui benignitatem proroget, nec sit qui benefaciat orphanis quos reliquit.

T 2

13. Poste-

13. Posteritas ejus excidio sit obnoxia, & in altero seculo deleatur nomen ipsius.

14. Revocetur in memoriam apud Dominum iniquitas patrum ejus, & peccatum matris ejus non aboleatur oblivione :

15. Ac semper obversentur oculis Domini, qui debeat eorum memoriam è terrâ.

16. Siquidem non cogitavit benignitatem exhibere, & persecutus est virum humilem, & pauperem, & dolentem animo, ut interficeret.

17. Ac amavit maledictionem, propterea obvênit ei : & noluit benedictionem, itaque longè recessit ab eo.

18. Induitque maledictionem ut vestimentum, & ingressa est in partes ipsius interiores ut aqua, & in ossa ejus ut oleum :

19. Sit ei pro veste quam induat, & pro cingulo quo semper cingatur.

20. Atque hæc parata sunt à Domino meis adversariis, & eis qui loquuntur malum adversus animam meam.

21. Tu autem, Domine Deus meus, præsto mihi ad sis propter Nomen tuum : & libera me, siquidem benignitas tua optima est.

22. Ego enim humilis & pauper sum, & cor meum intra me faucium est.

23. Et ab eo ut umbra quum declinat, ac velut locusta excutior :

24. Genuaque mea nutant præ inedia, & detractâ pinguedine alius jam habitus est corporis mei.

25. Et ego illis sum probro, qui me conspicati jactant caput suum.

26. Opem fer, Domine Deus meus, & servato me pro tuâ benignitate.

27. Et intelligant hanc tuam esse potentiam, quòdque tu Dominus hæc facias.

28. Ipsi

# PSALMORUM. 149

28. Ipsi quidem maledicant, modò tu benedicas: ipsi insurgant, modò pudefiant, & servus tuus lætetur.

29. Induant adversarij mei ignominiam, & amiciant se pudore tanquam pallio.

30. Ego autem valdè confitebor Domino ore meo, & in magno coetu laudabo eum.

31. Quoniam à dextrâ stetit pauperis, ut servaret animam ejus ab iis, qui vitæ ac necis arbitrium in eum sibi arrogabant.

## PSAL. CX.

### *Davidis hymnus.*

**D**IXIT Dominus Domino meo, Sede mihi ad dexteram, donec inimicos tuos subdam scabellum tuis pedibus.

2. Dominus emittet virgam tuæ potentiaè è Sion: dominare ergo inter inimicos.

3. Habes promptissimum populum quum educes tuas copias: tibi etiam est ros generationis tuæ in summo decore & sanctitate ex utero auroræ.

4. Juravit Dominus, nec poenitet eum, quòd tu sis sacerdos æternus ritu Melchi-fedec.

5. Dominus stat à dextrâ tuâ, qui contudit reges, quo die iratus fuit.

6. Judicabit Messias in Gentibus, & omnia implebit cadaveribus, quando contundet capita in multis regionibus.

7. De torrente in viâ bibet, ac propterea caput attollet.



## PSAL. CXI.

*Hallelu-ja.*

**C**onfitebor Domino ex toto corde, in concilio & cætu proborum.

2. Magna sunt Domini facta, quæ inquiruntur ab omnibus qui delectantur ipsis.

3. Opus ipsius est gloria & decus, & iustitia ejus æternùm perstat.

4. Memoriam consecravimus sua miracula, beneficus & misericors Dominus.

5. Escam dedit ipsum timentibus, & æternùm memor est sui foederis.

6. Potentiam operum suorum declaravit suo populo, dando eis hæreditatem Gentium.

7. Suntque opera manuum ejus veritas & iudicium, & omnes constitutiones ipsius firmæ sunt.

8. Suntque stabilitæ, ut durent sempiternis temporibus, quippe per veritatem & rectitudinem factæ.

9. Misit etiam ad populum suum per quos redimeret, ac præcepit foedus suum perpetuò servandum, cuius Nomen sanctissimum & terrificum est.

10. Principium sapientiæ est timor Domini, & salutaris prudentia contingit omnibus qui versantur in his rebus: quorum laus æternùm perstat.

## PSAL. CXII.

*Hallelu-ja.*

**B**eatus vir est qui timet Dominum, & valde præceptis ejus delectatur:

2. Nam potens erit in terrâ semen ejus, & proborum natio fortunabitur.

3. Copia rerum & divitiæ erunt in domo ejus, & iustitia ipsius æternùm perstabit.

4. Ori-

# PSALMORUM. 151

4. Oritur in tenebris lux probis, homini benefico,  
& misericordi, & iusto.

5. Vir bonus confert beneficia, & dat mutud, suasque res obit exactissimo iudicio.

6. Quia non movebitur in æternum, & memoria iusti usque durabit.

7. Ad famam tristem non expavescet, quia cor ejus firmum est ac fretum Domino.

8. Cor ipsius stabilitum est, ita ut non expavescat, donec spectet in hostibus suis quod cupierat.

9. Spargit ac dat pauperibus, cujus iustitia æternum perstat, cornuque ejus altum est cum gloriâ:

10. Ita ut impius cernens indignetur, suisque dentibus frendeat & contabescat: minimeque impii assequuntur quod desiderant.

## PSAL. CXIII.

### *Hallelu-ja.*

**L**audate cultores Domini, laudate Nomen Domini.

2. Prædicandum est enim Nomen Domini ab hoc tempore usque in æternum.

3. Ab Ortus solis usque ad Occasum ejus, laudibus vehendum est Nomen Domini.

4. Dominus enim sublimior est omnibus gentibus, & majestas ipsius cœlo sublimior est.

5. Quis similis est Domino Deo nostro, qui in alto rebus præsidet;

6. Seque demittit ut inspiciat quæcunque sunt in cœlo & in terrâ?

7. Qui erigit tenuem ex pulvere: & pauperem è stercore evehit:

8. Ut collocet eum cum principibus, cum principibus sui populi.

9. Qui

9. Qui sterilem matrem-familias efficit, matrem gaudentem liberis: Hallelu-ja.

## PSAL. CXIV.

**Q**UUM egrederetur Israel ex Ægypto,  
2. Et domus Jacobi à populo diversæ linguæ:

3. Juda factus est ejus sanctuarium, & Israel ipsius imperium.

4. Quod quum mare vidisset, refugit, & Jordanis retrorsum repulsus est.

5. Montes autem subsilierunt ut arietes, & colles ut agni ovium.

6. Quid accidit tibi, ô mare, quòd refugisti? quid tibi ô Jordanis, quòd repulsus es retrorsum?

7. Quid vobis, ô montes, quòd exiliistis ut arietes, & colles ut agni ovium?

8. Tuque terra expavescito metu Domini, metu Dei Jacob.

9. Qui vertit saxum in stagnum aquosum, & filicem in fontem abundantem aquis.

## PSAL. CXV.

**N**ON nostram Domine, non nostram, sed tui Nominis gloriam amplifies, propter tuam benignitatem, & propter veritatem tuam.

2. Cur enim dicant Gentes, Ubi quæso est Deus ipsorum?

3. Atqui Deus noster in cœlo est, qui perficit quicquid voluerit.

4. Cæterum simulachra ipsorum sunt argentea & aurea, opus quod manibus hominis producit.

5. Habent



# PSALMORUM. 153

5. Habent enim os, & non loquuntur: habent oculos, & non vident.

6. Habent aures, nec audiunt: habent nasum, nec odorantur.

7. Manus habent, nec palpant: pedes habent, nec ambulant, neque sonum edunt suo gutture.

8. Quibus similes evadunt, qui ea faciunt, & quicunque fidit eis.

9. O Israel fide Domino quia vestrum auxilium, & vestrum scutum est.

10. Domus Aharonis fidite Domino: quia vestrum auxilium, & scutum vestrum est.

11. Timentes Dominum, fidite Domino, quia vestrum auxilium, & scutum vestrum est.

12. Dominus qui memor est nostri felicem reddet, felicem inquam reddet domum Israelis, felicem reddet domum Aharonis.

13. Felices reddet timentes Dominum pariter parvos & magnos.

14. Cumulabit etiam Dominus vobis beneficia beneficiis: nec solum vobis, verum & liberis vestris.

15. Vos quidem felices redditi estis à Domino, qui condidit coelum & terram.

16. Et coelum, coelum inquam Domino servatum est: terram autem dedit hominibus.

17. Cæterum mortui non laudant Deum, nec omnes quotquot in sepulchrum descendunt:

18. Nos autem prædicemus Deum ab hoc tempore usque in æternum: Hallelu-ja.

## PSAL. CXVI.

**D**ILIGO Dominum, quandoquidem exaudivit supplicem meam vocem.

U

2. Quia

2. Quia præbuit mihi aurem suam, quem toto vitæ meæ tempore invocabo.

3. Cinxerant me funes mortis, & angustiae inferni me comprehenderant, ac incideram in periculum & difficultatem.

4. Vocavi autem Nomen Domini, dicens, Obsecro Domine eripito animam meam, & eripuit me.

5. Beneficus est Dominus, & justus, & Deus noster misericors.

6. Dominus defendens simplices, quum attritus essem, me servavit.

7. Tunc dixi, Revertere anima mea ad locum tuum quietum: quia Dominus in te beneficium contulit:

8. Quia tu eripuisti animam meam morti, oculos meos lacrymis, & pedes meos lapsui.

9. Quare sanctè vitam degam coram Domino in regionibus viventium.

10. Fidem in Deum retinui, etiam quum ipse cogeret dicere, me vehementer dejectum esse.

11. Quum dicerem in præcipiti meâ fugâ, omnes homines mendaces esse.

12. Quam gratiam referam Domino pro illis omnibus quæ in me contulit beneficiis?

13. Sumpto calice quo gratiæ aguntur pro acceptâ salute, Nomen Domini vocabo.

14. Meaque vota exolvam Domino nunc coram universo populo ipsius.

15. Nam apud Dominum mors benignorum ipsius hominum maximi est momenti.

16. Ah Domine, equidem servus tuus sum, ego servus tuus sum, & filius ancillæ tuæ, qui vincula mea solvisti.

17. Tibi ergo mactabo victimam confessionis, & Nomen Domini vocabo.

18. Meaque vota exolvam nunc, coram universo populo ipsius;

19. In

PSALMORUM. 155

19. In atriis Domûs Dominicæ, intra te, ô Jeru-  
salem. Hallelu-ja

PSAL. CXVII.

*Hallelu-ja.*

**L**Audate Dominum omnes Gentes, prædicate  
ipsum omnes populi.

2. Nam bonitas ejus erga nos præpollet, ac veritas  
Domini æternùm permanet: Hallelu-ja.

PSAL. CXVIII.

**C**onfitemini Domino, quoniam bonus est, quo-  
niam benignitas ipsius sempiterna est.

2. Israel nunc dicat quod sempiterna sit ipsius be-  
nignitas.

3. Dicat nunc domus Aharonis, quod sempiterna  
sit ipsius benignitas.

4. Dicant nunc timentes Dominum, quod sempi-  
terna sit ipsius benignitas.

5. Quum in angustiis essem, vocavi Deum, & Deus  
annuit mihi in latitudine.

6. Proin Domino à me stante, non timebo quid mi-  
hi homo inferre conetur.

7. Domino enim existente inter meos auxiliares,  
spectabo in meis inimicis quod desidero.

8. Etenim spem habere in Domino, melius est  
quàm fidere homini:

9. Spem inquam habere in Domino, melius est quàm  
fidere principibus.

10. Si me omnes Gentes circumdederint, spero  
quòd per Nomen Domini excisurus sim eas.

11. Si me circumdederint (& fanè me circumdede-  
runt) spero quod per Nomen Domini sim eas exci-  
surus.

U 2

12. Si



12. Si me circumdederint ut examen apum, deficient ut ignis spinas corripiciens : & spero quodd eas per Nomen Domini excisurus sim.

13. Prorsus me impuleras ut caderem : sed tamen Dominus opem mihi tulit.

14. Nam robur meum & carmen meum, & salus mea Deus est.

15. Vox jubili & salutis partæ auditur in tabernaculis justorum, propterea quodd dextera Domini res præclaras egit.

16. Dextera Domini superior fuit, dextera Domini res præclaras egit.

17. Non moriar, sed vivam, & recensebo facta Dei.

18. Me namque probè castigavit Dominus, attamen non permisit ut morerer.

19. Aperite mihi portas justitiæ, per quas ingressus Deo confitebor.

20. Hæc porta Domini est, per quam justii ingredientur.

21. Tibi enim confitebor, quod me exaudiveris, & mihi saluti fueris.

22. Nam lapis quem rejecerunt ædificantes, factus est caput anguli.

23. Quod quidem à Domino factum est, & nobis miraculum videtur.

24. Ista est dies quam fecit Dominus, in quâ exultemus & lætemur.

25. Ah Domine ferva quæso : ah Domine da quæso felicem successum.

26. Optima quæque illi precamur, qui venit in Nomine Domini, nosque fausta precamur vobis è domo Domini.

27. Deus Dominus est, qui lucem nobis prosperitatis intulit : itaque victimam alligate funibus ad cornua altaris.

28. Tu

# PSALMORUM. 157

28. Tu es Deus meus, tibi que confitebor, teque extollam, mi Deus.

29. Confitemini Domino, quoniam bonus est, quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

## PSAL. CXIX.

*Aleph* א.

**O** Beatos, qui vitæ integrum iter tenent, incedentes ad præscriptum legis Domini.

2. O beatos, qui conservant obtestationes ipsius, eumque ex toto corde quærunt.

3. Nam qui per tuas vias incedunt, non patrant iniquitatem.

4. Tu namque mandasti constitutiones tuas, quas homines summoperè custodiant.

5. Utinam sic viæ meæ parentur ut custodiam decreta tua.

6. Tunc enim minimè pudefiam, quum inspexero omnia præcepta tua.

7. Tibique confitebor ex animo sincero, ubi didicero judicia tuæ justitiæ:

8. Summoque studio decreta tua servabo, si me non deferas.

*Beth* ב.

9. Quo pacto adolescens vitam inculpatam aget? nempe, si eam custodiat, ut dicat verbum tuum.

10. Quum autem te quæram ex toto corde meo, ne finas me aberrare à mandatis tuis;

11. Qui reposui eloquium tuum in corde meo, ne peccem in te.

12. Tu, Domine, prædicandus es, doce me decreta tua.

13. Nam labiis meis recensere solitus sum omnia judicia oris tui.

14. Et

14. Et incedere per viam obtestationum tuarum magis me juvat, quàm omnium rerum copia propemodum.

15. Ac de tuis constitutionibus differo, & intueor semitas tuas.

16. Meque oblecto in tuis decretis, nunquam commissurus ut obliviscar verbi tui.

*Gimel 1.*

17. Hoc beneficium servo tuo confer, ut vivam, & custodiam verbum tuum.

18. Et velamen detrahe oculis meis, ut inspiciam admirabilem sapientiam, quæ recondita est in lege tuâ.

19. Quumque peregrinus sim in terrâ, ne me celes tua mandata.

20. Nam anima mea omni tempore desiderio judiciorum tuorum atteritur.

21. Increpas autem superbos, ut execrabiles sint, aberrantes à præceptis tuis.

22. Remove à me probrum & contemptum, quod obtestationes tuas conservo.

23. Nam & principes confident, ac obtrectant mihi, quòd servus tuus differit de tuis decretis.

24. Quodque obtestationes tuæ sunt meæ deliciae, & consilarii mei.

*Daleth 7.*

25. Quum humi jaceat anima mea, recrea me secundum verbum tuum.

26. Negotia mea tibi exposui, tuque exaudisti me : quare doceto me decreta tua.

27. Concede mihi, ut nôrim viam constitutionum tuarum, & tunc differam de tuis miraculis.

28. Diffuit anima mea præ sollicitudine, refice me ergo secundum verbum tuum.

29. Averte iter mendax à me, & legem tuam benignè mihi proponito.

30. Nam



# PSALMORUM. 159

30. Nam viam certam elegi : & judicia tua ob oculos habeo.

31. Quumque obtestationibus tuis adhæream, Domine, haudquaquam me pudefacias.

32. Viam præceptorum tuorum curram, postquam in latitudinem eduxisti cor meum.

*He 7.*

33. Deduc me, Domine, in viam tuorum decretorum, ut eam retineam usque in finem.

34. Doceto me ut retineam legem tuam, & toto corde illam custodiam.

35. Deduc me in semitam præceptorum tuorum : nam ea mihi placet.

36. Inclina cor meum ad obtestationes tuas, & non ad avaritiam.

37. Averte oculos meos, ne videant vanitatem, & vivifica me in viâ tuâ.

38. Præsta servo tuo, quod eloquium tuum pollicetur habentibus timorem tui.

39. Et prohibe à me probrum quod formido : nam judicia tua bona sunt.

40. Ecce desidero tuas constitutiones : vivifica igitur me per tuam justitiam.

*Vau 1.*

41. Et obveniant mihi, Domine, tua beneficia, & salus tua secundum eloquium tuum :

42. Ut habeam verba, quibus respondeam exprobranti mihi, quod fidam verbo tuo.

43. Et ne omnino eripias ab ore meo verbum veritatis, siquidem tua judicia expecto.

44. Et semper, temporibusque sempiternis, custodiam legem tuam.

45. Equidem spatiabor in latitudine, quia constitutiones tuas quæsi :

46. Ac

46. Ac loquar de tuis obtestationibus coram regibus, neque me pudebit earum.

47. Meque oblectabo in tuis mandatis quæ amo.

48. Et admovebo manus meas præceptis tuis quæ amo, deque decretis tuis differam.

*Zain 1.*

49. Memor sis verbi ad servum tuum prolati, quo me in spem adduxisti.

50. Hoc enim meum solatium est in meis miseriis, quia eloquium tuum recreat me.

51. Quumque me superbi irrident supra modum, non tamen deflecto à lege tuâ.

52. At recolens judicia tua à condito mundo, Domine, ex iis magnum solatium accipio.

53. Horror invadit me cogitantem de impiis, qui legem tuam deserunt:

54. Mihi verò decreta tua sunt carmina in domo quam incolo.

55. Et noctu Domine recordor tui Nominis, tuamque legem custodio:

56. Quæ quidem mea est, quandoquidem conser-  
vo tuas constitutiones.

*Cheth 11.*

57. Dixi te, Domine, meam sortem esse, ut custodiam verba tua.

58. Suspicio faciem tuam supplex toto meo corde, proin beneficium te mihi exhibeas secundum verbum tuum.

59. Cogitatione obivi meas vias, & seduxi pedes meos ad obtestationes tuas.

60. Festinavi & nullam moram feci, ut custodirem præcepta tua.

61. Funes impiorum conati sunt me abstrahere, cæterum legis tuæ non sum oblitus.

62. Mediâ nocte surgo ad confitendum tibi propter judicia tuæ justitiæ.

63. Sum-

# P S A L M O R U M. 161

63. Sumque omnibus socius, qui te reverentur, & custodiunt constitutiones tuas.

64. Benignitate tuâ, Domine, plena est terra, quare doceto me decreta tua.

*Teth v.*

65. Benignè cum servo tuo egisti, Domine, secundum verbum tuum.

66. Bene judicandi facultatem & scientiam doce me, qui præceptis tuis fidem adhibeo.

67. Antequam in ærumnas incidissem, errabam: nunc autem eloquium tuum custodio.

68. Tu bonus es, & benefacis; doce igitur me decreta tua.

69. Superbi consueverunt adversum me mendacia; ego autem toto corde retineo constitutiones tuas:

70. Quorum cor crassescit ut adeps; ego autem ex lege tuâ voluptatem capio.

71. Utilissimum quoque mihi fuit, quod in miseriam dejectus sum, ut discerem decreta tua.

72. Tuique oris lex melior mihi est, quam auri & argenti millenarii.

*Jod v.*

73. Manus tuæ fecerunt me, & adornaverunt me: erudias me ergo ut discam præcepta tua.

74. Ut cernentes me qui te reverentur, gaudeant, quia in verbo tuo spem habeo.

75. Scio, Domine, quod judicia tua sint justitia & fides, quum me detrusisti in miseriam:

76. Verum obtingat quæso mihi tuâ benignitas, quæ me confoletur secundum eloquium tuum, quod spem aperuit servo tuo.

77. Obveniat mihi tua misericordia ut vivam, siquidem lex tua meæ deliciæ sunt.

78. Pudefiant autem superbi, qui mendacio me opprimere quærunt, quum ego interim de constitutionibus tuis differam.

X

79. Re-



79. Redeant ad me qui te timent, quique nōrunt obtestationes tuas.

80. Sitque cor meum integrum in tuis decretis, propterea non pudefiam.

*Caph 3.*

81. Defecit anima mea desiderans anxie salutem tuam, quia in verbo tuo spem habeo.

82. Defecerunt oculi mei spectando quando veniat quod pollicetur eloquium tuum, ita ut dicam, Quando me consolaberis?

83. Similis enim evasi utri in fumo pendenti: tamen decreta tua non sum oblitus.

84. Quamdiu servus tuus expectabit? quando exigas poenas à persequentibus me?

85. Superbi foderunt mihi foveas, quod non sit secundum legem tuam.

86. Omnia praecepta tua sunt fides: quum igitur iniquè me persequantur, fer mihi opem.

87. Parum abfuit quin me confecerint in terrâ: ego tamen non deserui tuas constitutiones.

88. Vivifica me pro tuâ benignitate, & custodiam obtestationem oris tui.

*Lamed 4.*

89. Verbum tuum, Domine, perstat æternum in coelo;

90. Tuaque fides per universa secula, qui parâsti terram ut consistat.

91. Eaque persistunt usque in hodiernum diem tuis judiciis: omnia enim tibi serviunt.

92. Nisi lex tua meæ deliciae essent, periissem in miseriâ meâ.

93. Non obliviscar æternum constitutiones tuas, quoniam illis recreâsti me.

94. Quum verò tuus sim, serva me, quia constitutiones tuas exquisivi.

95. Me

95. Me observant impii ut me perdant; quum obtestationes tuas perpendo.

96. Video finem habere omnia, etiam perfectissima: tuum autem præceptum latissimè patet.

*Mem 2.*

97. Quantum ego tuam legem amo, de quâ meus sermo est quotidie!

98. Tu me sapientiores reddidisti meis inimicis per tuum præceptum, nam id perpetuò meum est.

99. Plus etiam sapio quam ii qui me docent: quia de obtestationibus tuis mihi sermo est.

100. Et rectius perpendo omnia quàm fenes, quia conservo tuas constitutiones.

101. Pedes meos prohibeo ab omni viâ ducenti ad vitia, propterea quòd verbum tuum custodio:

102. Neque à judiciis tuis decedo; quia tu vivendi normam præscripsisti mihi.

103. Quàm dulce est palato meo eloquium tuum! certè ori meo dulcius melle est.

104. Ex tuis constitutionibus rectè res perpendo, & propterea odi omnem semitam fallacem.

*Nun 1.*

105. Verbum tuum lucerna est pedibus meis, & lux ad iter meum.

106. Juravi, idque constanter præstabo, ut custodiam judicia tuæ justitiæ.

107. Supra modum dejectus sum: quamobrem recrea me, Domine, secundum verbum tuum.

108. Gratae igitur sint tibi, Domine, oblationes, quas sponte nuncupavit os meum, & judicia tua doce me.

109. In discrimine vitæ semper versor, non tamen obliviscor legis tuæ.

110. Impii teterunt mihi laqueum : non tamen à constitutionibus tuis aberro.

111. Æternâ hæreditate mihi venerunt obtestationes tuæ : sunt enim gaudium cordis mei.

112. Adjeci animum meum decretis tuis, ut exequar illa in finem usque, & adeo æternum.

*Samech D.*

113. Odi cogitationes quibus distrahitur animus : amo autem legem tuam.

114. Tu meum confugium & scutum meum es, & in verbo tuo spem collocavi.

115. Recedite à me pravi homines : ego enim conservabo mandata Dei mei.

116. Suffulci me eloquio tuo, & vivam : & ne me pudefacias frustratum expectatione meâ.

117. Stabilito me, & servabor, ac semper ex contemplatione decretorum tuorum voluptatem capiam.

118. Conculcabis omnes quicumque aberrant à decretis tuis : nam fallacia est ipsorum vafrities.

119. Tollis ut scoriam omnes impios in terrâ : quamobrem amo tuas obtestationes.

120. Perhorrescit corpus meum præ timore tui, & judicia tua revereor.

*Ain y.*

121. Feci judicium & justitiam, ne igitur me tradas oppressoribus meis.

122. Oblecta servum tuum rebus bonis, & ne finas ut me opprimant superbi.

123. Oculi mei defecerunt anxie spectando ad salutem tuam & eloquium tuæ justitiæ.

124. Age cum fervo tuo pro tuâ benignitate, & decreta tua doce me.

125. Servus tuus sum, erudi ergo me, ut intelligam tuas obtestationes.

126. Est autem Domino tempus idoneum ut agat : siquidem ruperunt legem tuam.

127. Quam-



PSALMORUM. 165

127. Quamobrem præcepta tua amavi magis quam aurum & obryzum :

128. Eamque ob rem omnes constitutiones universas defendo ut rectissimas : omnem autem semitam fallacem odio prosequor.

*Pe 5.*

129. Quia mirificæ sunt obtestationes tuæ, idcirco anima mea conservavit eas.

130. Ingressus verborum tuorum lucem offert, & erudit simplices :

131. Edque aperio meum os, & traho anhelitum, quia præcepta tua desidero.

132. Respice ad me, & benignè mecum agito, ut affoles facere erga Nominis tui amatores.

133. Formato gressus meos eloquio tuo, & ne dominetur mihi ulla vanitas.

134. Redimito me ab oppressione humanâ, ut custodiam tuas constitutiones.

135. Et serenum vultum ostende servo tuo, ac doce me tua decreta.

136. Rivi aquarum descendunt ab oculis meis propter illos, qui non custodiunt legem tuam.

*Zadi 3.*

137. Justus es, Domine, & rectum iudicium tuum.

138. Omnino autem præcepisti iustitiam obtestationum tuarum.

139. Conficit me indignatio mea, quod hostes mei obliti sunt verborum tuorum.

140. Est eloquium tuum purgatissimum, idque servus tuus amat.

141. Parvus quidem & contemptus sum : non tamen obliviscor constitutionum tuarum.

142. Iustitia tua sempiterna est iustitia, & lex tua veritas,

143. Pe-

143. Periculum & angustia deprehenderunt me, tamen præcepta tua meæ deliciæ sunt.

144. Justitia obtestationum tuarum æterna est: erudi ergo me, ut vivam.

*Keph p.*

145. Quia clamo toto corde, annue mihi, Domine, ut conservem decreta tua.

146. Quia ad te clamo, ferva me, ut custodiam obtestationes tuas.

147. In crepusculo antevertens clamo, & habeo spem in verbo tuo.

148. Oculi mei antevertunt vigilias, ut differam aliquid de tuo eloquio.

149. Vocem meam exaudi Domine pro tuâ benignitate, & recrea me secundum judicium tuum.

150. Propius me accesserunt sectantes scelus, qui longè discesserunt à lege tuâ.

151. Tu quoque præstò ades, Domine, & omnia præcepta tua veritas.

152. Quod jampridem novi ex obtestationibus tuis, quoniam æternum eas fundâsti.

*Resb 7.*

153. Respice miseriam meam, & eripe me; quoniam tuæ legis non sum oblitus.

154. Age causam meam, & me vindica, & recrea me oblato eloquio tuo.

155. Longè absistit ab impiis salus; quia decreta tua non inquirunt.

156. Plurima est misericordia tua, Domine, quocirca recrea me secundum judicium tuum.

157. Multos quidem habeo persecutores & hostes; non tamen deflexi à tuis obtestationibus.

158. Videns prævaricatores meipsum excrucio, eò quòd eloquium tuum non custodiunt.

159. Re-

## PSALMORUM. 167

159. Respice quòd constitutiones tuas amem, propterea, ô Domine, recrea me pro tuâ benignitate.

160. A primo tempore quo in hominum notitiam venit, verbum tuum veritas est, & omne iudicium tuæ veritatis æternum est.

*Sin w.*

161. Principes me persecuti sunt abs re; cor autem meum reveretur verbum tuum.

162. Lætor equidem in eloquio tuo, tanquam is qui opima spolia reperit.

163. Mendacium odi, & abominor: tuam autem legem amo.

164. Septies in die laudo te, propter iudicia tuæ justitiæ.

165. Magna felicitas parata est amantibus legem tuam, quique non impingunt in aliquod offendiculum.

166. Expectavi tuam salutem, Domine, tuaque interim præcepta executus sum.

167. Et anima mea custodivit tuas obtestationes, quas ego valdè amo.

168. Et custodio tuas constitutiones, tuasque obtestationes: nam omnes viæ meæ tibi expositæ sunt.

*Thau n.*

169. Perveniat meus clamor ad te, Domine, & erudi me secundum verbum tuum.

170. Perveniat ad te precatio mea, & eripe me secundum eloquium tuum.

171. Promant labia mea laudem, quum docueris me decreta tua.

172. Reddat lingua mea eloquium tuum; nam omnia tua præcepta sunt veritas.

173. Adsit tua manus, quæ mihi opem ferat; quia elegi tuas constitutiones.

174. Desidero tuam salutem, Domine, tuaque lex deliciæ meæ sunt.

175. Vi-



175. Vivat anima mea, & te laudet, tuumque judicium ferat mihi opem.

176. Erravi ut ovis quæ it perditum, verum requirere servum tuum, quoniam præcepta tua non sum oblitus.

PSAL. CXX.

*Canticum graduum.*

**D**OMINUM in magno, meo periculo clamavi, quia annuit mihi.

2. Libera, Domine, animam meam à labio mendaci, & à linguâ dolosâ.

3. Quid inferat tibi Deus, aut quam rem adhibeat tibi, ô lingua dolosa?

4. Pariter sagittis acutis, quas vir fortis intorquet, & carbonibus juniperorum similis est.

5. Hei mihi, qui peregrinor inter Mefech, & ago in tentoriis Cedar!

6. Diu anima mea degit cum odientibus pacem.

7. Nam studeo paci, sed quum loquor, ipsi ad bellum parati sunt.

PSAL. CXXI.

*Canticum graduum.*

**L**EVO meos oculos ad montes, undenam veniat auxilium meum.

2. Auxilium meum venit à Domino conditore cœli & terræ.

3. Non finet pedem tuum vacillare, neque dormiscet custos tuus;

4. Ecce non dormiscet, neque dormiet, qui custodit Israelem.

5. Do-

5. Dominus custodit te, Dominus est umbra tua ad-  
stans tibi ad dexteram.

6. Ideò sol interdiù non te percutiet radiis, neque  
luna noctu.

7. Dominus custodiet te, ne accidat ullum malum,  
& custodiet animam tuam.

8. Dominus custodiet te quæcunque agentem ab  
hoc tempore in æternum.

P S A L. CXXII.

*Canticum graduum Davidis.*

**L**Ætor quum mihi dicunt, Eamus ad domum Do-  
mini.

2. Steterunt pedes nostri, ô Jerusalem, in portis  
tuis.

3. Jerusalem ædificata est, ut fit civitas in quâ si-  
mul confociantur homines:

4. Ad quam ascendunt tribus, nempe tribus Dei,  
ex obtestatione quâ Israelitæ obstricti sunt, ut confi-  
teantur Nomini Domini.

5. Illic enim constitutæ sunt sedes ad iudicium, nem-  
pe sedes domûs Davidicæ.

6. Precamini felicitatem ipsi Jerusalem, ac bene-  
fit iis qui diligunt eam.

7. Sit pax intra tua propugnacula, & prosperitas  
in palatiis tuis.

8. Propter fratres meos & amicos meos loquar quod  
tuam felicitatem concernat.

9. Etiam propter domum Domini Dei nostri quæ-  
ram quod profit tibi.

## P S A L. CXXIII.

*Canticum graduum.*

**A**D te levo meos oculos, ad te, inquam, qui habitas in coelis.

2. Ecce quemadmodum oculi fervorum intenti sunt ad manum dominorum suorum, & quemadmodum oculi ancillæ ad manum suæ dominæ; sic nostri oculi conversi sunt ad Dominum Deum nostrum, donec nobis beneficiat.

3. Benignè agas nobiscum, Domine, benignè agas nobiscum, quia valde saturati sumus contemptu.

4. Multo jam tempore anima nostra satiata est irrisione opulentorum, & contemptu superborum.

## P S A L. CXXIV.

*Canticum graduum Davidis.*

**N**isi Dominus qui præstò nobis est, juvisset, dicat nunc Israel,

2. Nisi Dominus qui præstò nobis est juvisset, insurgentibus in nos hominibus,

3. Vivos jam nos deglutivissent, quum irâ in nos æstuârunt.

4. Jam ut aquæ nos inundâssent, & torrens caput nostrum superâssent.

5. Jam aquæ tumidæ superâssent animam nostram.

6. Prædicandus est nobis Dominus, qui non tradidit nos prædam eorum dentibus.

7. Anima enim nostra erepta est laqueo aucupum, & laqueo perrupto nos erepti sumus.

8. Est ergo nostrum auxilium in Nomine Domini conditoris cæli & terræ.



## P S A L. CXXV.

*Canticum graduum.*

**Q**UI fidunt Domino, ut mons Sion, non movebuntur, sed permanebunt æternum.

2. Quemadmodum circum Jerusalem sunt montes, ita Dominus circum suum populum ab hoc tempore in æternum.

3. Non enim permanebit impietatis pertica in forte justorum, ne justī manus suas admoliantur iniquitati.

4. Benefac Domine bonis, & eis qui sunt probamente.

5. Eos autem qui deflectunt ad suas pravitates, ducat Dominus damnatos cum facinorosis, ut incolumitas sit Israeli.

## P S A L. CXXVI.

*Canticum graduum.*

**Q**UUM Dominus restituet postliminiū ipsam Sion, videbimur nobis per somnium mala per tulisse.

2. Tuncque os nostrum risu implebitur, & lingua nostra jubilo: tunc dicent inter Gentes, Dominus res maximas cum istis egit.

3. Dominus reverà res maximas nobiscum egit, nosque læti facti sumus.

4. Reduc Domine nostram captivitatem, ut torrentes Austro siccos.

5. Qui feminant cum lachrymis, cum jubilo metent.

6. Qui portat vas seminarium, perget flendo: sed

portans manipulos suos subinde redibit cum iubilo.

PSAL. CXXVII.

*Canticum graduum Solomonis.*

**N**isi Dominus ædificet domum, frustrà molestias perferunt qui eam ædificant: nisi Dominus custodiat civitatem, frustrà vigilat custos.

2. Frustrà est quod mane surgitis, & quietem capitis, edentes cibum doloribus partum: quum Deus interim charis hominibus somnum concedat.

3. Ecce liberi sunt hæreditas Domini, & fructus ventris est præmium.

4. Liberi in juventute obtingentes similes sunt sagittis manu validi viri missis.

5. Et beatus est qui pharetram suam illis implevit, quia non pudebunt, quum disceptabunt cum suis æmulis in portâ.

PSAL. CXXVIII.

*Canticum graduum.*

**B**eatus est qui timet Dominum incedens per vias ipsius.

2. Nam labore manuum tuarum parta edes, beatus eris, & optimè habebis.

3. Uxor tua erit similis viti fructiferæ in lateribus domûs tuæ, filiique tui similes plantulis olivarum circum mensam tuam.

4. Ecce enim sic felix reddetur vir, qui timet Dominum.

5. Felicem te reddet Dominus e Sion, ut spectes fospitatem Jerusalem omnibus diebus vitæ tuæ;

6. Et videas filios filiorum tuorum, & saluum statum Israelis.

## P S A L. CXXIX.

*Canticum graduum.*

**S**æpiùs oppugnaverunt me à juventute meâ, dicat nunc Israel;

2. Sæpiùs, inquam, oppugnaverunt me à juventute meâ; cæterum non prævaluerunt mihi.

3. Araverunt in dorso meo aratores, & longos duxerunt sulcos:

4. Dominus autem justus diffecuit funes impiorum.

5. Pudefiant, & repellantur retrorsum, quotquot odio prosequuntur ipsam Sion.

6. Et similes evadant fœno quod in tectis nascitur, quod arefcit antequam quisquam evellat;

7. Ita ut metens non impleat manum suam, neque sinum suum qui manipulos colligit:

8. Neque prætereuntes dicunt, Benedictio Domini vobis obtingat, nec dicunt, inquam, Bene precamur, vobis in Nomine Domini.

## P S A L. CXXX.

*Canticum graduum.*

**E**X profundo malorum te voco Domine.

2. Domine audi vocem meam, tuæque aures sint intentæ ad vocem meæ præcationis.

3. Si enim iniquitates observare velis, ô Deus, Domine quis subsistet?

4. Verùm apud te clementia est, & propterea timeris.

5. Ideo expectavi Domine, expectavit & anima mea, & in verbo tuo spem habeo.

6. Anima mea expectat Dominum ab agentibus vigilias matutinas usque ad agentes vigilias matutinas,

7. Israel



7. Israel præstoletur Dominum: quia benignitas est apud Dominum, & copiosa redemptio apud eum est.

8. Qui redimet Israelem ab omnibus suis iniquitatibus.

PSAL. CXXXI.

*Canticum graduum Davidis.*

**D**omine cor meum non superbivit, neque oculi mei elati fuerunt, neque ostentavi res magnas, nec quæ non concessa fuerant, arrogavi mihi.

2. Malè sit mihi si non comparavi, & similem iudicavi animam meam puero ablactato apud matrem suam: estque anima mea in me similis puero ablactato.

3. Israel præstolare Dominum, ab hoc tempore in æternum.

PSAL. CXXXII.

*Canticum graduum.*

**M**EMENTO Domine omnium quibus afflictus fuit David, ut ei bono sit.

2. Qui juravit Domino, & vovit potenti Deo Jacobi;

3. Malè sit mihi, si tabernaculum domus meæ subiero, si conscendero spondam lecti mei:

4. Si concessero meis oculis somnum, & palpebris meis dormitionem;

5. Donec inveniam locum Domino, & habitacula potenti Deo Jacobi.

6. Quem audivimus in Ephrata, & invenimus eum in agris silvestribus.

7. Adeamus habitacula ejus, & adoremus scabellum pedum ejus.

8. Surge

# P S A L M O R U M. 175

8. Surge Domine perventurus ad requiem tuam, tu & arca tuæ fortitudinis.

9. Sacerdotes tui iustitiam induant, & homines tui benigni jubilent.

10. Non repulsam à te accipiat unctus tuus, propter Davidem servum tuum.

11. Juravit Dominus Davidi veritatem, neque discedet ab eâ, De fructu ventris tui aliquem folio tuo imponam.

12. Si custodierint filii tui foedus meum & obtestationes illas quas docebo eos, etiam ipsorum filii fedebunt tibi in folio in æternum tempus.

13. Nam Dominus elegit Sion, & expetivit eam sibi sedem:

14. Inquiens, Hæc mea est requies sempiterna, hîc habitabo, quoniam expetivi eam.

15. Annonam ejus magnâ felicitate cumulabo, & pauperes ejus pane faturabo.

16. Ac sacerdotes ejus induam salute, ejusque benigni homines impensè jubilabunt.

17. Ibi cornu Davidi germinare efficiam, & lucernam paravi uncto meo.

18. Cujus inimicos induam pudore; super ipsum autem effloreat diadema ipsius.

## P S A L. CXXXIII.

*Canticum graduum Davidis.*

**E**Cce quàm bonum & quàm jucundum est, si fratres etiam cohabitent.

2. Perinde est ac si unguentum bonum capiti infusum descendat in barbam, in barbam, inquam, Aharonis, quod descendat in capitium vestimentorum ejus.

3. Sicut ros montis Hermon, & ut ros qui descendit,

Surge

dit in montes Sion: quia Dominus mandavit ibi esse benedictionem, & vitam sempiternam.

## PSAL. CXXXIV.

*Canticum graduum.*

**E**Cce prædicate Dominum omnes servi Domini, qui statis in domo Domini etiam noctu.

2. Tollite manus vestras cum sanctitate, & prædicate Dominum.

3. Donet te felicitate Dominus è Sion, qui condidit coelum & terram.

## PSAL. CXXXV.

*Hallelu-ja.*

**L**Audate Nomen Domini, vos servi Domini laudate, inquam;

2. Qui statis in domo Domini, in atriis domûs Dei nostri.

3. Laudate Deum, quia bonus est Dominus, & psallite Nomini ejus, quia jucundum est.

4. Deus enim elegit sibi Jacobum, & Israelem in suum peculium.

5. Scio enim quodd magnus sit Dominus & Dominus noster antecellat omnes Deos:

6. Qui fecit quaecunque voluit in coelo & in terrâ, in mari & omnibus abyssis.

7. Qui elevat nubes ab extremitate terræ, & fulgura convertit in pluviam, educitque ventum è suis thesauris.

8. Qui percussit primogenita Ægypti, pariter in genere hominum, & in pecore.

9. Et immisit signa & portenta Ægypto mediæ, ipsique Pharaoni & omnibus servis ejus.

10. Qui



# PSALMORUM. 177

10. Qui percussit gentes plurimas, & occidit potentissimos reges.

11. Ipsum nimirum Sihon regem Amorrhæorum, & Og regem Basanitidis, & omnia regna Chananæorum:

12. Deditque terram ipforum hæreditariam, hæreditariam suo populo Israel.

13. O Domine, tuum Nomen æternum est, ô Domine, tua memoria sempiterna est.

14. Dominus enim judicabit suum populum, & de servis suis solatium reportabit.

15. Simulachra Gentium sunt argentea & aurea, opus quod manibus hominis producit.

16. Habent enim os, & non loquuntur: habent oculos, & non vident.

17. Habent aures, & non audiunt: nasum habent, nullus tamen flatus est in ore ipforum.

18. Quibus similes evadant qui ea faciunt, & quicunque fidit eis.

19. O domus Israel prædicate Dominum, domus Aharonis prædicate Dominum.

20. Domus Levi prædicate Dominum, ô timentes Dominum prædicate Dominum.

21. Prædicandus est Dominus è Sion, qui Jerusalem inhabitat: Hallelu-ja.

## PSAL. CXXXVI.

**C**ONFITEMINI Domino, quoniam bonus est: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

2. Confitemini Deo deorum: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

3. Confitemini Domino dominorum: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

Z

4. Qui

4. Qui solus edit ingentia miracula : quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

5. Qui coelum condidit cum intelligentiâ : quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

6. Qui extendit terram super aquas : quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

7. Qui fecit luminaria magna : quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

8. Solem qui dominium teneret diei : quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

9. Et lumen atque stellas, quæ dominium tenerent noctis : quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

10. Qui percussit Ægypti primogenita : quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

11. Et Israelem eduxit è medio ipsorum : quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

12. Manu validâ, & brachio extento : quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

13. Et fidit Mare rubrum sectionibus : quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

14. Ac traduxit per illud Israelem : quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

15. Subvertit autem Pharaonem & ejus exercitum in Mari rubro : quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

16. Qui deduxit populum suum per desertum : quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

17. Qui percussit reges magnos : quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

18. Et occidit reges potentissimos : quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

19. Ipsum Sihon regem Amorrhæorum : quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

20. Et Og regem Basanitidis : quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

PSALMORUM. 179

21. Deditque terram ipsorum hæreditariam: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

22. Hæreditariam Israeli seruo suo: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

23. Qui memor fuit nostri, quum essemus oppressi: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

24. Nosque asseruit ab hostibus nostris: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

25. Qui cibum dat omnibus animantibus: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

26. Confitemini Deo coeli: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

PSAL. CXXXVII.

**A**D flumina Babylonis sedemus, & lacrymamur, quum ipsius Sion memoria subit:

2. Nostrasque citharas suspendimus in falices quæ sunt in eâ.

3. Ibi enim petierunt à nobis carmina, & qui velut in acervos nos redegerunt, lætitiâ petierunt, dicentes, Canite nobis carmen aliquod de Sion.

4. Quomodo autem caneremus carmen Domini in terrâ alienâ?

5. Si tui obliviscar, ô Jerusalem, obliviscatur dextera mea artis musicæ:

6. Et hæreat lingua mea palato meo, si non tui meminero, & si non meæ lætitiæ memoriâ ipsius Jerusalem infero.

7. Memento, Domine, ut se gefferint filii Edom, quum Jerusalem vastaretur, dicentes, Evacuate, evacuate usque ad ipsius fundamentum.

8. O filia Babylonis, quæ vastaris, beatus est qui reddet tibi ea quæ nobis intulisti.

9. Beatus qui apprehendet allidetque tuos infantes ad petram.



## PSAL. CXXXVIII.

*Davidis.*

**C**onfitebor tibi toto corde meo, & coram iudicibus psallam tibi.

2. Adorabo in templo tuo sancto, & confitebor Nomen tuum propter benignitatem tuam, & propter veritatem tuam, quia eloquium tuum excellentius fecisti omnibus quæ prædicantur de te.

3. Quo die te vocavi annuisti mihi, & animo meo robur amplius indidisti.

4. Quare confitebuntur tibi Domine omnes reges terræ, qui sermones oris tui audiverunt.

5. Et cantabunt vias Domini, quia magna est Domini majestas.

6. Nam Dominus sublimis existit, & tamen quod humile est intuetur, & quod altum est eminus cognoscit.

7. Quum versabor in medio periculo, recreabis me: & manum nâso meorum inimicorum impinges, meque servabit dextera sua.

8. Dominus perficiet quod in me inchoavit: Domine, tua benignitas sempiterna est; nec opera manuum tuarum omittes.

## PSAL. CXXXIX.

*Præfêcto Cantorum Davidis hymnus.*

**D**OMINE tu me scrutatus es, & pernovisti.

2. Tu nôsti sive sedeam, sive surgam, & procul intelligis cogitationem meam.

3. Incessum meum & accubitus meum eventilâsti, & omnes vias meas exploratas habes.

4. Quia

PSALMORUM. 181

4. Quia non est verbum in linguâ meâ, quod non universum noveris Domine.

5. A tergo & à fronte me finxisti, & mihi admolitus es manum tuam.

6. Admirabilem in me formando scientiam exhibuisti, & sublimiorem quàm ut eam possim attingere.

7. Quo discedam à spiritu tuo, & quo à facie tuâ fugiam?

8. Si enim ascendero coelum, tu ibi es: & si ster-  
nam lectum meum in inferno, tu ades.

9. Si sumam pennas auroræ, & habitem in extre-  
mâ parte maris;

10. Etiam ibi manus tua reget me, & dextera tua  
prehendet me.

11. Et si dicam, Verùm tenebræ me contegent:  
etiam nox ipsa lux est circa me.

12. Ac ne tenebræ quidem aliquid tibi occultant,  
& nox ut dies lucet: tenebræque & lux tibi juxta ha-  
bentur.

13. Tu enim possides renes meos, & me contexisti  
in ventre matris meæ.

14. Tibi confiteor quòd miris & stupendis modis  
formatus sim, quòdque eximiâ sint opera tua, quæ  
optimè novit anima mea.

15. Robur meum non tibi occultatum est, quum  
in abstruso formarer, & velut opere Phrygio effinge-  
rer in novissimis terræ partibus.

16. Oculi tui me viderunt quum essem foetus in-  
formis, & in libro tuo universa membra descripta fue-  
runt, quæ deinceps multis diebus formarentur, qui-  
bus ne unus quidem dies apud te conficitur.

17. Cæterum, ô Deus, quàm paucas tuas cogita-  
tiones assequor, & grandes summæ excrescunt:

18. Quas si numerare velim, plures sunt quàm are-  
na, & experrectus adhuc de te cogito.

19. Si-

19. Siquidem occidis impium, ô Deus, discedant à me sanguinarii.

20. Qui hostes tui loquuntur audacissimè, & usurpant Nomen tuum temerè.

21. Annon, Domine, odissem inimicos tuos, & me ipsum excruciare, quum tibi resistent?

22. Imò consummato odio illos persequor, mihi-que erunt hostes perpetuò.

23. Scrutare me, Deus, & cognoscito cor meum: proba me, & cognoscito cogitationes meas.

24. Et videto num machiner aliquid pravi, ac deduc me in viam universis in mundo calcandam.

PSAL. CXL.

*Præfæcto cantorum hymnus Davidis.*

**E**Ripe me Domine à pravo homine, & à violento viro me conserva:

2. Qui machinantur in corde mala, & quotidie concurrunt ad bella;

3. Suamque linguam acuerunt ut serpens, & venenum aspidis est in labiis eorum.

4. Custodi me, Domine, à manibus impii, & conserva me à violento viro, qui cogitant impellere gressus meos.

5. Superbi enim absconderunt mihi laqueum & funes, rete quoque propter tramitem extenderunt, & laqueos mihi posuerunt.

6. Tunc dixi Domino, Tu es Deus meus, Domine percipito auribus vocem mearum precum.

7. Domine Domine, fortitudo ad me fervandum, tu protegis caput meum, quo die arma capienda sunt.

8. Ne facias, Domine, impium desideriorum suorum compotem, neve conatus ejus provehas ut superior sit.

9. Tum



# PSALMORUM. 183

9. Tum caput hostium undique me prementium,  
tum alios operiat malum quod labiis suis struxerunt.

10. Carbones in eos provolvantur, & Deus igne  
illos prosternat celeriter, ne resurgant.

11. Vir linguax non sit stabilis in terrâ, & virum  
violentum malum venetur, ita ut præceps impellatur.

12. Scio quodd Dominus faciet judicium in causâ  
humilis, & judicium in causâ pauperum.

13. Profectò justî confitebuntur Nomini tuo, &  
probi permanebunt in conspectu tuo.

PSAL. CLXI.

*Hymnus Davidis.*

**D**omine te voco, quare ad me festina, meamque  
vocem auribus percipe cum ad te clamo.

2. Valeat precatio mea pro incenso ante te, ac le-  
vatio manuum mearum pro vespertino sacrificio.

3. Appone Domine custodiam ori meo, & quod  
conservet ostium labiorum meorum.

4. Ne flectas cor meum ad rem quamcunque pra-  
vam, ne quid moliar cum impietate conjunctum,  
utens operâ facinorosorum hominum, neque fruar  
deliciis ipsorum.

5. Percutiat me justus benignitate, & arguat me,  
neque unguentum optimum offendat meum caput :  
nam ita perstabo, & precatione utar, quum isti mihi  
mala struunt.

6. Demittentur judices eorum per loca faxosa, &  
audient meos sermones, siquidem jucundi erunt.

7. Ossa nostra morti proxima dispersa sunt, perin-  
de ac si quis ligna findat, aut terram proscindat.

8. Ad te enim, Domine, oculi mei conjecti sunt,  
& in te spem habeo, ne igitur profundas meam ani-  
mam.

9. Cu-

9. Custodi me, ne incidam in laqueum quem mihi tetenderunt, neque in tendiculas facinorosorum.

10. Impiique simul incidant in casses suos, ego autem usque progrediar.

PSAL. CLXII.

*Eruditum carmen Davidis, precatio videlicet quum esset in speluncâ.*

**V**OCE meâ Dominum clamabo, meâque voce ad Dominum precabor.

2. Effundam ante illum eloquium meum, eique exponam meum periculum.

3. Quum deficit in me spiritus meus, tu novisti semitam meam, & quod laqueum mihi absconderunt in viâ per quam ambulo.

4. Dum respecto ad dexteram, & video, non est index mihi, & effugium mihi præclusum est, nec ququam rationem habet animæ meæ.

5. Proinde, Domine, te clamo, ac dico, Tu es meum confugium, & fors mea in terrâ viventium.

6. Ausculta meum clamorem, quia valde inops sum meque à persecutoribus meis eripito, qui prævaluerunt mihi.

7. Et educ animam meam è carcere ut confitear Nomen tuum, ac iusti coronas imponant sibi propter me, quia in me beneficia contulisti.

PSAL. CXLIII.

*Carmen Davidis.*

**A**Udi, Domine, supplicationem meam, & percipe meas preces, & per tuam fidem atque iustitiam tuam exaudi me.

2. Ne

2. Ne ambules tamen in jus cum servo tuo: nullus enim vivens coram te justus est.

3. Inimicus enim persequitur animam meam, & vitam meam humum affixit, meque detrussit in loca tenebricosa velut jam olim mortuos.

4. Meusque spiritus in me deficit, & cor meum intra me stupuit.

5. Recoło tamen tempora superiora, & de omnibus factis tuis commentor: ac dissero de opere manuum tuarum.

6. Expando manus meas ad te, & anima mea optat ut terra siticulosa.

7. Citò exaudi me, Domine, quia spiritus meus defecit, neque mihi occultes faciem tuam, alioqui similis factus sum descendentibus in foveam.

8. Fac ut manè audiam benignitatem tuam, quoniam tibi fido, & monstra mihi viam quam ingrediar, siquidem te affecto.

9. Eripe me inimicis meis, Domine, nam apud te me abscondi.

10. Dòce me ut perficiam voluntatem tuam, siquidem tu es Deus meus, tuusque Spiritus bonus deducat me per terram planam.

11. Recrea me, Domine, propter Nomen tuum, & animam meam periculo eripe per tuam justitiam.

12. Et excinde inimicos meos per tuam benignitatem, ac perde universos hostes animæ meæ, siquidem servus tuus sum.

PSAL. CXLIV.

Davidis.

**P**RÆDICANDUS est Dominus rupes mea, qui affuefacit manus meas ad prælium, & digitos meos ad bellum.

A a

2. Be-



2. Benignitas mea, & munitio mea, arx mea, & liberator meus, ac clypeus, in quo spem habeo, qui mihi subdit populum meum.

3. Domine, quid est homo, quod rationem illius habeas: & filius hominis, quod cogites de eo?

4. Homo vanitati similis est, & dies ejus umbræ prætereunti.

5. Inclina, Domine, coelum tuum, & descende, tange montes ut fument.

6. Jaculare fulmen, & dissipare eos, & mitte sagittas tuas, ac turba eos.

7. Missis manibus tuis de excelso erue me, ac eripe aquis multis, & manui alienigenarum:

8. Quorum os loquitur vanitatem, & dextra eorum patrat iniquitatem.

9. O Deus, canam tibi novum carmen, & psallam tibi nabo decachordo.

10. Qui confert salutem regibus, & subtraxit Davidem servum suum gladio noxio.

11. Erue me, & eripe me manui alienigenarum, quorum os loquitur vanitatem, & dextera eorum patrat iniquitatem.

12. Ut filii nostri adolescant in juventute suâ velut plantæ, & filiæ nostræ similes sint anconibus, & ornatae ad formam palatii.

13. Sintque cellæ nostræ plenæ, exhibentes annonam perpetuam, ovesque nostræ pariant mille & decies mille in vicis nostris.

14. Boves nostri sub onere exerceantur, non sit ruptura murorum, non quisquam abiens in exilium, non etiam clamor in plateis nostris.

15. O beatum populum cui contigit ita vivere! beatum, inquam, populum cujus Deus est Dominus!

## P S A L. CXLV.

*Laus Davidis.*

**E**Xtollam te, ô mi Deus Rex, & prædicabo Nomen tuum sempiternis temporibus.

2. Quotidiè prædicabo, & Nomen tuum laudabo sempiternis temporibus.

3. Magnus est Dominus, & impensè laudandus, cujus magnitudo impervestigabilis est.

4. Omnia secula laudibus ferunt opera tua, & fortia facta tua referunt.

5. De majestatis gloriæ tuæ decore, & rebus tuis admirandis differam.

6. Prædicabunt homines robur admirandorum operum tuorum, & ego narrabo magnitudinem tuam:

7. Tuæque bonitatis ingentis memoriam homines proment, & justitiam tuam læti celebrabunt.

8. Dominus enim beneficus est & misericors, patiens & magnæ benignitatis.

9. Bonus est Dominus in omnes, & misericordia ejus superat omnia opera ipsius.

10. Tibi idè Domine confitentur omnia opera tua, & benigni tui homines te prædicant.

11. Majestatem regni tui narrant homines, & de tuâ fortitudine loquuntur;

12. Ut fortia tua facinora, & majestatem decoris regni tui exponant hominibus.

13. Regnum tuum regnum est sempiternum, dominium tuum per secula universa durat.

14. Dominus fulcit omnes corruentes, & erigit omnes inclinatos.

15. Omnium oculi te morantur, tuque illis cibum suum præbes tempestivè.

16. Tu aperis manum tuam, & faturas desiderium omnium animantium.

17. Justus est Dominus in omnibus viis suis, benignus in omnibus operibus suis.

18. Præstò adest Dominus omnibus vocantibus eum, omnibus eum vocantibus cum veritate.

19. Facit autem quicquid volunt timentes eum, & clamorem eorum exaudit, ac servat eos.

20. Dominus custodit omnes diligentes ipsum, perdit autem omnes impios.

21. Domini laudes proferet os meum, omnisque caro prædicabit Nomen ipsius sanctum temporibus sempiternis.

PSAL. CXLVI.

*Hallelu-ja.*

**A**nima mea lauda Dominum: Equidem Dominum laudabo dum vivam, & psallam Deo meo dum superstes ero.

2. Nolite fidere principibus, aut homini qui servandi facultatem non habet:

3. Cujus corpus redibit in terram suam ubi animam efflaverit, tuncque occidunt omnes ipsius cogitationes.

4. Beatus est qui Deum Jacobi habet in suis auxiliis, & spem in Domino Deo suo.

5. Qui fecit cælum & terram, mare & omnia quæ in eis sunt, quique custodit æternum veritatem.

6. Qui vindicat oppressos, & panem præbet famelicis, Dominus solvit vinctos.

7. Dominus aperit oculos cæcorum, Dominus amat justos.

8. Dominus custodit peregrinos, evehitque orphanum & viduam, depravat autem viam impiorum.

9. Æternum regnabit Dominus, & per omnia secula Deus tuus, ô Sion. *Hallelu-ja.*



PSAL. CXLVII.

**L**AUDATE Deum, quia Deo nostro psallere bonum & jucundum est, & decet laudes impendere.

2. Dominus enim ædificabit Jerusalem, & congregabit profugos Israelitas.

3. Qui sanat fractos corde, & medetur ipforum doloribus.

4. Qui stellas in numero habet, ac universas vocat nominibus.

5. Magnus est Dominus noster, & ingentis potentia, cujus intelligentia innumerabilis est.

6. Dominus enim evehit mansuetos, & deprimit impios usque ad terram.

7. Alternis canite Domino cum gratiarum actione, & psallite Deo nostro cum citharâ.

8. Qui operit coelum nubibus, & parat pluviam terræ, & producit fœnum in montibus :

9. Qui dat pecori suum pastum, & pullis corvorum qui eum vocant.

10. Non probat fortitudinem equi, neque delectatur tibijs viri.

11. Delectatur autem Dominus timentibus ipsum, quique præstolantur ipsius benignitatem.

12. Laudibus Dominum prosequere Jerusalem, tuque Sion lauda Deum tuum :

13. Qui roborat vectes portarum tuarum, & filiis tuis qui sunt intra te felicitatem donat.

14. Qui pacem constituit intra fines tuos, & te saturat adipe frumenti.

15. Qui mittit eloquium suum terræ, ut verbum ejus celeriter currat.

16. Qui

16. Qui dat nivem tanquam lanam, & pruina  
spargit ut cinerem.

17. Et projicit glaciem suam ut laminas: quis frigus  
ipsius sustinebit?

18. Missoque verbo suo liquefacit ea, & vento suo  
afflat ut aquæ fluant.

19. Nuntiat autem verbum suum Jacobo, & decreta  
sua & judicia sua Israeli.

20. Non egit ad hunc modum cum omnibus gentibus,  
neque manifestavit eis judicia. Hallelu-ja.

PSAL. CXLVIII.

*Hallelu-ja.*

**L**audate Dominum coelites, laudate eum in excelsis.

2. Laudate eum omnes angeli ejus, laudate eum omnes exercitus ejus.

3. Laudate eum sol & luna, laudate eum omnes stellæ claræ.

4. Laudate eum coeli supremi, & aquæ quæ supra coelos sunt.

5. Hæc, inquam, laudent Nomen Domini: ipso enim jubente creata sunt.

6. Eaque stabilivit ut æternum persistant, ac legem præscripsit quam transgredi nequeunt.

7. Laudate Dominum terrestres, dracones, & omnes abyssi.

8. Ignis & grando, nix & exhalatio, ventus procellosus, qui verbum ejus prosequitur;

9. Montes & omnes colles, arbor fructifera & omnes cedri;

10. Bestiæ & omne pecus, reptile & avis pennata;

11. Reges terræ & omnes populi, principes & omnes judices terræ;

12. Ju-

# P S A L M O R U M. 191

12. Juvenes & virgines, senes pariter & adolescentes :

13. Hi laudent Nomen Domini, quia Nomen ipsius sublime est, cujus gloria superat terram & coelum.

14. Et erexit cornu suo populo; & laudem omnibus suis benignis hominibus filiis Israel, populo ipsi conjuncto. *Hallelu-ja.*

## P S A L. CXLIX.

*Hallelu-ja.*

**C**Anite Domino carmen novum, & laudem ejus in coetu benignorum.

2. Lætetur Israel in conditore suo, filiique Sion exultent in rege suo.

3. Laudent Nomen ejus cum tibiâ, tympano & citharâ psallant ei.

4. Dominus enim favet suo populo, & ornat mansuetos salute.

5. Gestiant benigni cum honore, & jubilent in suis lectis.

6. Voces Deum extollentes sint in gutture ipsorum, & gladius anceps in manu eorum;

7. Ut in Gentes ulciscantur, & corripiant populos;

8. Ut vinciant reges illorum manicis, & magnates eorum compedibus ferreis;

9. Ut Deus ulciscatur in eos, quemadmodum scriptum est: quod decori erit omnibus ipsius benignis hominibus. *Hallelu-ja.*

## P S A L. CL.

*Hallelu-ja.*

**L**Audate Deum in sanctuario ipsius, laudate eum in firmamento suæ potentiae.

2. Lau-



2. Laudate eum ob fortitudinem ipsius, laudate eum pro ejus eximiâ magnitudine.

3. Laudate eum clangore tubæ, laudate eum nablo & citharâ.

4. Laudate eum tympano & tibiâ, laudate eum organis & fidiculâ.

5. Laudate eum cymbalis sonoris, laudate eum cymbalis resonantibus.

6. Omnis spiritus laudet Deum. Hallelu-ja.

**ALIT**

*L I T A N I A.*

**P**ATER de coelis Deus: miserere nobis miseris peccatoribus.

*Pater de cœlis Deus: miserere nobis miseris peccatoribus.*

Fili Redemptor mundi Deus: miserere nobis miseris peccatoribus.

*Fili Redemptor mundi Deus: miserere nobis miseris peccatoribus.*

Spiritus Sancte Deus, à Patre & Filio procedens: miserere nobis miseris peccatoribus.

*Spiritus Sancte Deus, à Patre & Filio procedens: miserere nobis miseris peccatoribus.*

Sancta, beata, & gloriosa Trinitas, tres personæ, unus Deus: miserere nobis miseris peccatoribus.

*Sancta, beata, gloriosa Trinitas, tres personæ &c.*

Ne memineris, Domine, iniquitatum nostrarum, vel parentum nostrorum, neque vindictam sumas de peccatis nostris: parce, Domine, parce populo tuo, quem redemisti pretioso sanguine tuo, & ne in perpetuum irascaris nobis.

*Parce nobis Domine.*

Ab omni peccato, malo, & infortunio, ab insidiis diaboli, ab irâ tuâ, & æternâ Damnatione,

*Libera nos Domine.*

A cœcitate cordis, Superbiâ, Ambitione, Hypocri-  
fi, Irâ, Odio, Malitiâ, & Discordiâ,

*Libera nos Domine.*

A fornicatione & aliis omnibus peccatis mortalibus, & à tentationibus carnis, mundi, & diaboli,

*Libera nos Domine.*

A fulgure & tempestate, à plagâ pestilentia, fame, bello, latrocinio, & morte subitaneâ,

*Libera nos Domine.*

Ab omni seditione, occultâ conspiratione & rebellionem, à falsis & hæreticis dogmatibus, à duritiâ cordis, & contemptu verbi & mandati tui,

*Libera nos Domine.*

Per Mysterium sanctæ Incarnationis, Nativitatis, Circumcisionis, Baptismi, Jejunii, Tentationis tuæ,

*Libera nos Domine.*

Per Agonem & sanguineum sudorem, per crucem & passionem, per pretiosam mortem & sepulturam, per gloriosam resurrectionem, & ascensionem tuam in coelos, & adventum Spiritûs Sancti,

*Libera nos Domine.*

In tempore tribulationis & prosperitatis nostræ, in horâ mortis, & in die judicii,

*Libera nos Domine.*

Te rogamus, ô Deus, nos peccatores exaudias, ut Ecclesiam tuam sanctam Catholicam regere & gubernare digneris :

*Te rogamus audi nos.*

Ut famulum tuum GEORGIUM Regem gubernatorem nostrum clementissimum, in vero tui cultu, in justitiâ & sanctitate vitæ confirmare, & custodire digneris :

*Te rogamus audi nos.*

Ut ejus mentem in tuâ fide, tui amore, ut semper in te confidat, & ut in omnibus honorem & gloriam tuam quærat & promoveat, dirigere digneris :

*Te rogamus audi nos.*

Ut eum servare & defendere, & ei victoriam contra omnes hostes suos concedere digneris :

*Te rogamus audi nos.*

Ut GEORGIO Principi Walliæ, Principissæ, et eorum

So-



Soboli, unâ cum reliquâ gente Regiâ benedicere & adeste digneris :

*Te rogamus audi nos.*

Ut Episcopos, Pastores & Ministros Ecclesiæ, verâ cognitione & recto intellectu verbi tui illuminare, & ut tam doctrinâ quàm vitâ illud promoveant :

*Te rogamus audi nos.*

Ut consiliarios Regios, & totam Nobilitatem Regni, gratiâ, sapientiâ & intellectu illustrare digneris :

*Te rogamus audi nos.*

Ut Magistratui nostro velis benedicere, eique gratiam conferre, ut exequatur justitiam, & custodiat veritatem :

*Te rogamus audi nos.*

Ut populo tuo universo benedicere, eumque servare digneris :

*Te rogamus audi nos.*

Ut omnibus gentibus unitatem, pacem, & concordiam donare digneris :

*Te rogamus audi nos.*

Ut mentes nostras ad verum amorem & timorem tui inflammare, & ad mandatorum tuorum observantiam inclinare velis :

*Te rogamus audi nos.*

Ut populo incrementum gratiæ, ut verbum tuum humiliter audiat, & puro corde amplectatur, & fructus Spiritûs proferat, donare digneris :

*Te rogamus audi nos.*

Ut errantes & deceptos in viam veritatis revocare digneris :

*Te rogamus audi nos.*

Ut stantes confirmare, imbecilles sustentare, & lapsos erigere, ac Satanam sub pedibus nostris conculcare velis :

*Te rogamus audi nos.*

Ut defendas, juves, confoles omnes in periculis,  
necessitatibus, & molestiis constitutos :

*Te rogamus audi nos.*

Ut peregrinantibus terrâ marique, parturientibus,  
ægrotantibus, & infantibus, captivis, & incarceratis  
succurrere velis :

*Te rogamus audi nos.*

Ut pupillis & orphanis, viduis, desolatis & oppres-  
sis prospicere digneris :

*Te rogamus audi nos.*

Ut omnibus hominibus miserearis :

*Te rogamus audi nos.*

Ut inimicis persecutoribus nostris ignoscas, & eo-  
rum corda ad poenitentiam convertere velis ;

*Te rogamus audi nos.*

Ut fructus terræ dare & conservare digneris, ut suo  
tempore piè eis utamur :

*Te rogamus audi nos.*

Ut veram poenitentiam & remissionem peccatorum  
nobis largiri, negligentias & ignorantias nobis condo-  
nare, gratiam Sancti Spiritûs, & emendationem vitæ  
nobis donare digneris :

*Te rogamus audi nos.*

Fili Dei : te rogamus audi nos.

*Fili Dei : te rogamus audi nos.*

Agnus Dei qui tollis peccata mundi :

*Dona nobis pacem.*

Agnus Dei qui tollis peccata mundi :

*Miserere nobis.*

Christe audi nos :

*Christe audi nos.*

Kyrie eleyson :

*Kyrie eleyson.*

Christe eleyson :

*Christe eleyson.*

Kyrie eleyson :

*Kyrie eleyson.*

Pater noster qui es in coelis, sanctificetur Nomen tuum. Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in coelo, & in terrâ. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem ; Sed libera nos à malo. *Amen.*

Domine, non secundum peccata nostra facias nobis :

*Neque secundum iniquitates nostras retribue nobis.*

Oremus.

**D**EUS misericors Pater, qui contritorum non despicias gemitum, & moerentium non spernis affectum, adesto precibus nostris, quas tibi in angoribus nostris effundimus, easque clementer suscipere dignare, ut quicquid contra nos diabolicæ atque humanæ moliuntur adversationes, ad nihilum redigatur, & consilio tuæ pietatis elidatur, ut nos tui servi, nullis infestationibus læsi, in Ecclesiâ tuâ sanctâ tibi gratias referamus : per Jesum Christum Dominum nostrum.

*Exurge Domine, adjuva nos, & libera nos propter Nomen tuum.*

Deus, auribus nostris audivimus, & Patres nostri annuntiaverunt nobis opera admiranda, quæ operatus es in diebus eorum, & in diebus antiquis.

*Exurge Deus, adjuva nos, & libera nos propter honorem tuum.*

Gloria Patri & Filio, & Spiritui sancto :

*Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in secula seculorum. Amen.*

Ab inimicis nostris libera nos, Christe.

*Respice clementer afflictiones nostras.*

Aspice dolorem cordis nostri.

*Propitius esto peccatis populi tui.*



Benignè audi orationes nostras.

*O fili David, miserere nobis.*

Et nunc & semper dignare exaudire nos, ô Christe.

*Christe, exaudi nos : Exaudi nos clementer, Domine  
Jesu Christe.*

Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam :

*Sicut speramus in te.*

Oremus.

**I**Nfirmitates nostras quæsumus, Domine, benignè respice, & propter gloriam Nominis tui, mala omnia, quæ justè pro peccatis nostris meremur, à nobis clementer averte : & præsta, ut in cunctis adversitatibus omnem nostram fiduciam collocemus in misericordiâ tuâ, & tibi semper in puritate vitæ serviamus, ad gloriam tui Nominis : per unicum Mediatorem nostrum & Advocatum Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

*Gratiarum Actio generalis.*

**O**Mnipotens Deus Pater omnis misericordiæ, nos indignissimi servi tui humillime & ex animo gratias agimus pro bonitate tuâ erga nos, & universum humanum genus. Benedicimus tibi pro creatione nostrâ, conservazione, & omnibus hujus vitæ bonis, præsertim verò pro amore tuo nunquam satis æstimando, quo mundum redimere dignatus es per Dominum nostrum Jesum Christum, insuper pro gratiæ præfidiis & spe gloriæ. Teque rogamus, ut debito beneficiorum tuorum sensu ita corda nostra afficias, ut exinde nos sincerè grati, laudes tuas non modò labiis nostris, verùm & in vita celebremus, dum cultui tuo nos totos devovemus, & coram te in sanctitate vitæ, & justitiâ omnibus diebus vitæ nostræ jugiter ambulamus,

mus, per Jesum Christum Dominum nostrum, cui tecum & Spiritui sancto, sit omnis honor & gloria in æterna secula. *Amen.*

*Precatio Divi Chrysostomi.*

**O**Mnipotens Deus, qui nobis gratiam dedisti, ut hoc tempore unanimiter congregati preces nostras ad te offerremus, quique polliceris ubi duo vel tres congregati fuerint in tuo Nomine, te eorum supplicationes clementer exauditorium, petimus, ut vota & preces tuorum famulorum, prout tibi videbitur eorum saluti maxime expedire, perficias, & præsta nobis in hac vitâ tuæ veritatis cognitionem, & in futurâ vitam æternam. *Amen.*

2 *Corinth.* 13.

**G**Ratia Domini nostri Jesu Christi, charitas Dei, & communicatio Sancti Spiritûs, sit semper cum omnibus nobis. *Amen.*

---

Ordo Administrandæ  
**COENÆ DOMINI,**  
 Seu  
*Sacræ Communionis.*

*Quo tempore Cæna Domini celebrabitur, Presbyter stans ad Septentrionalem partem Mensæ orationem Dominicam cum sequente Collectâ recitabit, populo in genua provoluto.*

**P**ater noster qui es in cœlis, Sanctificetur Nomen tuum. Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua,

tua, sicut in coelo, & in terrâ. Panem nostrum quotidianum da nobis hodiè. Et dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem; Sed libera nos à malo: Quia tuum est Regnum, Potentia & Gloria, in secula seculorum. *Amen.*

*Collecta.*

**O**Mnipotens Deus, cui omne cor patet, omnes affectus cogniti sunt, & nullum secretum est absconditum; Purifica cogitationes cordium nostrorum per inspirationem Spiritûs Sancti, ut te ex animo amemus, & sanctum Nomen tuum debitâ veneratione celebremus, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

*Tum Presbyter conversus ad populum, Decalogum integrum clarâ voce recitabit, Populus autem in genua adhuc provolutus post unumquodque mandatum, veniam petet à Deo pro illius violatione tempore præterito, & rogabit ut sibi gratia concedatur quâ illud servet in futurum, in hunc modum.*

*Minister.*

**I.** Locutus est Deus hos sermones, & dixit, Ego sum Dominus Deus tuus: non habebis Deos alienos coram me.-

*Populus.*

Domine miserere nostri, & corda nostra ad servandum hoc mandatum inclina.

*Minister.*

**II.** Non facies tibi sculptile, neque omnem similitudinem quæ est in coelo desuper, & quæ in terrâ deorsum



sum, nec eorum quæ sunt in aquis sub terrâ. Non adorabis ea neque coles; Ego enim sum Dominus Deus tuus fortis, zelotes, visitans iniquitatem patrum in filios, in tertiam & quartam generationem eorum qui oderunt me, & faciens misericordiam in millia his qui diligunt me & custodiunt præcepta mea.

*Populus.*

Domine miserere nostri, & corda nostra ad servandum hoc mandatum inclina.

*Minister.*

III. Non assumes nomen Domini Dei tui in vanum, nec enim habebit infontem Dominus eum, qui assumpserit nomen Domini Dei sui frustra.

*Populus.*

Domine miserere nostri, & corda nostra ad servandum hoc mandatum inclina.

*Minister.*

IV. Memento ut diem Sabbati sanctifices; sex diebus operaberis, & facies omnia opera tua, septimo autem die Sabbatum Domini Dei tui est; non facies omne opus in eo; tu & filius tuus & filia tua, servus tuus & ancilla tua, jumentum tuum, & advena qui est intra portas tuas. Sex enim diebus fecit Dominus coelum & terram, & mare, & omnia quæ in eis sunt; & requievit in die septimo: idcirco benedixit Dominus diei Sabbati, & sanctificavit eum.

*Populus.*

Domine miserere nostri, & corda nostra ad servandum hoc mandatum inclina.

*Minister.*

V. Honora patrem tuum & matrem tuam; ut sis longævus super terram, quam Dominus Deus tuus dabit tibi.

*Populus.*

Domine miserere nostri, & corda nostra ad servandum hoc mandatum inclina.

*Minister.*

VI. Non occides.

*Populus.*

Domine miserere nostri, & corda nostra ad servandum hoc mandatum inclina.

*Minister.*

VII. Non moechaberis.

*Populus.*

Domine miserere nostri, & corda nostra ad servandum hoc mandatum inclina.

*Minister.*

VIII. Non furtum facies.

*Populus.*

Domine miserere nostri, & corda nostra ad servandum hoc mandatum inclina.

*Minister.*

IX. Non loqueris contra proximum tuum falsum testimonium.

*Populus.*

Domine miserere nostri, & corda nostra ad servandum hoc mandatum inclina.

*Minister.*

X. Non concupisces domum proximi tui, nec desiderabis uxorem ejus, non servum, non ancillam, non bovem, non asinum, nec omnia quæ illius sunt.

*Populus.*

Domine miserere nostri, & hæc omnia mandata tua cordibus nostris, quæsumus, inscribe.

*Tum sequetur Collecta pro Rege, Presbytero sicut antea stante & dicente.*

Oremus.

**O**mnipotens & sempiterne Deus, ex sacro verbo Tuo discimus corda regum in manu Tuâ esse,  
ea-

eaque à Te dirigi & inclinari prout divinæ Tuæ sapientiæ optimè visum fuerit; supplices Te rogamus, uti cor famuli Tui Georgii Regis & Gubernatoris nostri ita inclines atque dirigas, ut omni cogitatione, verbo & opere, indefinenter quærat honorem ac gloriam Tuam; & populum Tuum istius curæ demandatum custodire opibus ac pace & pietate florentem studeat. Hæc concede, ô Pater misericors, propter dilectum Filium Tuum Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

*Tum dicetur Collecta diei. At immediate post Collectam, Presbyter leget Epistolam, dicens, Epistolâ [seu, portio Scripturæ assignata pro Epistola] scripta est capite — Epist. — versu — Finitâ autem Epistolâ, dicet, Hic desinit Epistola. Tum leget Evangelium (stante universo populo) dicens, Sanctum Evangelium scriptum est capite — Evangelii — versu —*

---

*Epiphania, seu Christus Gentibus revelatus.*

*Collecta.*

**D**Eus, qui unigenitum Filium tuum Gentibus stella duce, revelasti: concede propitius ut qui jam te fide cognoscimus, post hanc vitam gloriosi Numinis Tui fruitionem consequamur, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

*Epistola. Ephes. iij. 1.*

**C**Ujus rei gratiâ, ego Paulus, vinctus Christi Jesu pro vobis Gentibus: si autem audistis dispensationem gratiæ Dei, quæ data est mihi in vobis: quoniam secundum revelationem notum mihi factum est sacramentum, sicut supra scripsi in brevi, prout potestis legentes intelligere prudentiam meam in mysterio



Christi; quod aliis generationibus non est agnitus filiis hominum, sicuti nunc revelatum est sanctis Apostolis ejus & Prophetis in Spiritu: Gentes esse coheredes, & concorporales, & participes promissionis ejus in Christo Jesu, per Evangelium; cujus factus sum ego Minister, secundum donum gratiæ Dei, quæ data est mihi secundum operationem virtutis ejus. Mihi enim omnium Sanctorum minimo data est gratia hæc, in Gentibus evangelizare investigabiles divitias Christi; & illuminare omnes, quæ sit dispensatio sacramenti absconditi à seculis in Deo, qui omnia creavit; ut innotescat principatibus & potestatibus in cœlestibus per Ecclesiam, multiformis sapientia Dei; secundum præfinitionem seculorum quam fecit in Christo Jesu Domino nostro: In quo habemus fiduciam & accessum in confidentia per fidem ejus.

*Evangelium. S. Matth. ij. 1.*

**C**UM ergo natus esset Jesus in Bethlehem Judæ in diebus Herodis regis, ecce, Magi ab Oriente venerunt Jerosolymam, dicentes, Ubi est qui natus est Rex Judæorum? Vidimus enim stellam ejus in Oriente, & venimus adorare eum. Audiens autem Herodes Rex, turbatus est, & omnis Jerosolyma cum illo. Et congregans omnes principes Sacerdotum, & Scribas populi, sciscitabatur ab eis ubi Christus nasceretur. Et illi dixerunt ei, In Bethlehem Judæ. Sic enim scriptum est per Prophetam: Et tu Bethlehem terra Judæ, nequaquam minima es in principibus Judæ: ex te enim exiet dux qui regat populum Israel. Tunc Herodes clam vocatis Magis, diligenter didicit ab eis tempus stellæ quæ apparuit eis. Et mittens illos in Bethlehem, dixit, Ite, & interrogate diligenter de puero: & cum inveneritis, renunciate mihi, ut & ego veniens adorem eum. Qui cum audissent regem, abierunt:

&

& ecce stella quam viderant in Oriente, antecede-  
bat eos, usque dum veniens staret supra, ubi erat puer.  
Videntes autem stellam, gavisi sunt gaudio magno  
valde. Et intrantes domum, invenerunt puerum cum  
Mariâ matre ejus, & procidentes adoraverunt eum:  
& apertis thesauris suis, obtulerunt ei munera, aurum,  
thus, & myrrham. Et responso accepto in somnis  
ne redirent ad Herodem, per aliam viam reversi sunt  
in regionem suam.

*Dominica prima post Epiphaniam.*

*Collecta.*

**V**Ota, quæsumus, Domine, supplicantis populi tui  
propitius exaudi, ac concede ut quæ illi facien-  
da sunt percipiat, & ut gratiâ & virtute tuâ adjutus,  
ea quæ perceperit fideliter impleat, per Jesum Chri-  
stum Dominum nostrum. *Amen.*

*Epistola. Rom. xij. i.*

**O**Bsecro itaque vos fratres per misericordiam Dei,  
ut exhibeatis corpora vestra hostiam viventem,  
sanctam, Deo placentem, rationabile obsequium ve-  
strum. Et nolite conformari huic seculo; sed refor-  
mami in novitate sensûs vestri, ut probetis quæ sit  
voluntas Dei, bona, & beneplacens, & perfecta. Dico  
enim per gratiam quæ data est mihi, omnibus qui sunt  
inter vos, non plus sapere quam oportet sapere; sed  
sapere ad sobrietatem, & unicuique sicut Deus divisit  
mensuram fidei. Sicut enim in uno corpore multa  
membra habemus, omnia autem membra non eundem  
actum habent; ita multi unum corpus sumus in Chri-  
sto, singuli autem alter alterius membra.

*Evan-*

*Evangelium. S. Luc. ij. 41.*

**E**T ibant parentes ejus per omnes annos in Jerusalem, in die solemni Paschæ. Et cum factus esset annorum duodecim, ascendentibus illis in Jerosolyam, secundum consuetudinem diei festi: consummatisque diebus cum redirent, remansit puer Jesus in Jerusalem, & non cognoverunt parentes ejus. Existimantes autem illum esse in comitatu, venerunt iter diei, & requirebant eum inter cognatos & notos. Et non inveniētes, regressi sunt in Jerusalem, requirentes eum. Et factum est post triduum invenerunt illum in templo, sedentem in medio Doctorum, audientem illos, & interrogantem eos. Stupebant autem omnes qui eum audiebant, super prudentiâ & responsis ejus. Et videntes admirati sunt: & dixit mater ejus ad illum, Fili, quid fecisti nobis sic? Ecce, pater tuus & ego dolentes quærebamus te. Et ait ad illos, Quid est quod me quærebatis? Nesciebatis quia in his quæ Patris mei sunt, oportet me esse? Et ipsi non intellexerunt verbum, quod locutus est ad eos. Et descendit cum eis, & venit Nazareth, & erat subditus illis: & mater ejus conservabat omnia verba hæc in corde suo. Et Jesus proficiebat sapientiâ, & ætate, & gratiâ apud Deum & homines.

*Dominica prima post Pascha.**Collecta.*

**O**Mnipotens Pater, qui Filium tuum unigenitum dedisti, ut pro peccatis nostris moreretur, & propter justificationem nostram resurgeret, concede ut abjecto



jecto malitiæ & nequitiae fermento, in puritate vitæ & veritate semper tibi serviamus, per merita ejusdem Filii tui Jesu Christi Domini nostri. *Amen.*

*Epistola.* 1 S. Joan. v. 4.

**O**Mne quod natum est ex Deo, vincit mundum, & hæc est victoria quæ vincit mundum, fides nostra. Quis est, qui vincit mundum, nisi qui credit, quoniam Jesus est Filius Dei? Hic est, qui venit per aquam, & sanguinem, Jesus Christus, non in aquâ solum, sed in aquâ & sanguine. Et spiritus est, qui testificatur; quoniam Christus est veritas: quoniam tres sunt, qui testimonium dant in cœlo: Pater, Verbum, & Spiritus Sanctus: & hi tres unum sunt. Et tres sunt, qui testimonium dant in terrâ, Spiritus, & aqua, & sanguis: & hi tres unum sunt. Si testimonium hominum accipimus, testimonium Dei majus est; quoniam hoc est testimonium Dei quod majus est, quoniam testificatus est de Filio suo. Qui credit in Filium Dei, habet testimonium Dei in se. Qui non credit Filio, mendacem facit eum, quia non credit in testimonium quod testificatus est Deus de Filio suo. Et hoc testimonium, quoniam vitam æternam dedit nobis Deus; & hæc vita in Filio ejus est: qui habet Filium Dei, habet vitam: qui non habet Filium Dei, vitam non habet.

*Evangelium.* S. Joan. xx. 19.

**C**UM serò effet die illo, una Sabbathorum; & fores essent clausæ, ubi erant discipuli congregati propter metum Judæorum; venit Jesus, & stetit in medio, & dixit eis: Pax vobis. Et cum hoc dixisset, ostendit eis manus & latus. Gavisi sunt ergo discipuli viso Domino: dixit ergo eis iterum, Pax vobis: sicut misit

misit me Pater, & ego mitto vos: & hoc cum dixisset, insufflavit, & dixit eis; Accipite Spiritum Sanctum: quorum remiseritis peccata, remittuntur eis; & quorum retinueritis, retenta sunt.

---

*Dominica Trinitatis.*

*Collecta.*

**O**Mnipotens & æterne Deus, qui nobis famulis tuis gratiam largitus es ad cognoscendam in confessione veræ fidei, æternæ Trinitatis gloriam, & ad adorandam, in potentiâ divinâ Majestatis unitatem; quæsumus ut in ejusdem fidei firmitate tuo beneficio permanentes, ab omnibus adversis nos immunes semper præstare velis, qui vivis & regnas unus Deus, in secula seculorum. *Amen.*

*Epistola. Apocal. iv. 1.*

**P**ost hæc vidi; & ecce ostium apertum in cœlo; & vox prima quam audiui tanquam tubæ loquentis mecum, dicens, Ascende huc, & ostendam tibi quæ oportet fieri post hæc, & statim fui in spiritu: & ecce sedes erat posita in cœlo, & supra sedem sedens. Et qui sedebat, similis erat aspectui lapidis iaspidis & sardii: Et iris erat in circuitu sedis, similis visioni smaragdinae. Et in circuitu sedis, sedilia viginti quatuor: & super thronos viginti quatuor seniores sedentes, circum-amicti vestimentis albis, & in capitibus eorum coronæ aureæ. Et de throno procedebant fulgura, & voces, & tonitrua: & septem lampades ardentes ante thronum, quæ sunt septem spiritus Dei. Et in conspectu sedis, tanquam mare vitreum simile crystallo,

&

& in medio sedis, & in circuitu sedis, quatuor animalia plena oculis ante & retro. Et animal primum, simile leoni; & secundum animal simile vitulo; & tertium animal, habens faciem quasi hominis; & quartum animal, simile aquilæ volanti. Et quatuor animalia, singula eorum habebant alas fenas: & in circuitu & intus plena sunt oculis, & requiem non habebant die ac nocte dicentia; Sanctus, sanctus, Sanctus, Dominus Deus omnipotens, qui erat, qui est, & qui venturus est. Et cum darent illa animalia gloriam, & honorem & benedictionem sedenti super thronum, viventi in secula seculorum, procidebant viginti quatuor seniores ante sedentem in throno, & adorabant viventem in secula seculorum, & mittebant coronas suas ante thronum dicentes: Dignus es Domine Deus noster accipere gloriam, & honorem, & virtutem; quia tu creâsti omnia, & propter voluntatem tuam erant & creata sunt.

*Evangelium. S. Joan. iij. 1.*

**E**Rat homo ex Pharisæis, Nicodemus nomine, princeps Judæorum. Hic venit ad Jesum nocte, & dixit ei; Rabbi, scimus quia à Deo venisti magister: nemo enim potest hæc signa facere quæ tu facis, nisi fuerit Deus cum eo. Respondit Jesus, & dixit ei, Amen, amen, dico tibi, nisi quis natus fuerit denuo, non potest videre regnum Dei. Dicit ad eum Nicodemus, quomodo potest homo nasci cum sit senex? Nunquid potest in ventrem matris suæ iterum introire, & renasci? Respondit Jesus; Amen, amen, dico tibi, nisi quis renatus fuerit ex aquâ & Spiritu sancto, non potest introire in regnum Dei. Quod natum est ex carne, caro est; & quod natum est ex Spiritu, Spiritus est. Non mireris quia dixi tibi, oportet vos de-

D d

nuo



nuo nasci. Spiritus ubi vult spirat, & vocem ejus audis; sed nescis unde veniat, aut quo vadat: sic est omnis, qui natus est ex Spiritu. Respondit Nicodemus & dixit ei, Quomodo possunt hæc fieri? Respondit Jesus, & dixit ei, Tu es magister in Israel, & hæc ignoras? Amen, amen, dico tibi, quia quod scimus loquimur, & quod vidimus testamur, & testimonium nostrum non accipitis. Si terranea dixi vobis & non creditis: quomodo, si dixero vobis celestia, credetis? Et nemo ascendit in coelum, nisi qui descendit de coelo, filius hominis, qui est in coelo. Et sicut Moyses exaltavit serpentem in deserto; ita exaltari oportet Filium hominis; ut omnis qui credit in ipsum non pereat, sed habeat vitam æternam.

*Dominica decima quinta post Trinit.*

*Collecta.*

**C**USTODI quæsumus, Domine, Ecclesiam tuam, miseratione perpetuâ. Et quia sine te non potest non labi humana fragilitas, gratiæ tuæ auxilium concede nobis; quo ab omnibus noxiis abstrahamur, & ad cuncta salutaria dirigamur, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

*Epistola. Gal. vj. 11.*

**V**IDETE qualibus literis scripsi vobis meâ manu. Quicunque volunt placere in carne, hi cogunt vos circumcidi; tantum ut crucis Christi persecutionem non patiamur. Neque enim qui circumciduntur, legem custodiunt; sed volunt vos circumcidi, ut in carne vestrâ glorientur. Mihi autem absit gloriari, nisi

nisi in cruce Domini nostri Jesu Christi, per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. In Christo enim Jesu neque circumcisio aliquid valet, neque præputium: sed nova creatura. Et quicumque hanc regulam secuti fuerint, pax super illos, & misericordia, & super Israel Dei. De cætero nemo mihi molestus sit. Ego enim stigmata Domini Jesu in corpore meo porto. Gratia Domini nostri Jesu Christi cum spiritu vestro, fratres. *Amen.*

*Evangelium. S. Matth. vj. 24.*

**N**emo potest duobus dominis servire, aut enim unum odio habebit, & alterum diliget; aut unum sustinebit, & alterum contemnet. Non potestis Deo servire, & mammonæ. Ideò dico vobis ne solliciti sitis animæ vestræ quid manducetis, neque corpori vestro quid induamini. Nonne anima plus est quàm esca, & corpus plusquam vestimentum? Respicite volatilia cœli, quoniam non ferunt, neque metunt, neque congregant in horrea: & Pater vester cœlestis pascit illa. Nonne vos magis pluris estis illis? Quis autem vestrûm cogitans, potest adjicere ad staturam suam cubitum unum? Et de vestimento quid solliciti estis? Considerate lilia agri quomodo crescunt, non laborant neque nent. Dico autem vobis quoniam nec Salomon in omni gloriâ suâ coopertus est sicut unum ex istis: si autem fœnum agri quod hodiè est, & cras in clibanum mittitur, Deus sic vestit: quanto magis vos modicæ fidei? Nolite ergo solliciti esse, dicentes, quid manducabimus, aut quid bibemus, aut quo operiemur? Hæc enim omnia Gentes inquirunt. Scit enim Pater vester, quia his omnibus indigetis. Quærite ergo primùm regnum Dei, & justitiam ejus; & hæc omnia adjicientur vobis. Nolite ergo solliciti

esse in crastinum ; crastinus enim dies sollicitus erit sibi ipsi. Sufficit diei malitia sua.

*Dominica decima sexta post Trinit.*

*Collecta.*

**E**cclēsiā tuam Domine, perpetuo misericordiæ tuæ subsidio mundato & munito : & quia sine ope tuâ non potest salva consistere, tuo semper auxilio tuâque bonitate custodiatur, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

*Epistola. Ephes. iij. 13.*

**P**eto, ne deficiatis in tribulationibus meis pro vobis, quæ est gloria vestra : hujus rei gratiâ flecto genua mea, ad Patrem Domini nostri Jesu Christi, ex quo omnis paternitas in cœlis, & in terrâ nominatur : ut det vobis secundum divitias gloriæ suæ, virtute corroborari per Spiritum ejus in interiori homine ; Christum habitare per fidem in cordibus vestris ; in charitate radicati & fundati ; ut possitis comprehendere cum omnibus sanctis, quæ sit latitudo, & longitudo, & sublimitas, & profundum ; scire etiam supereminentiam scientiæ, charitatem Christi, ut impleamini in omnem plenitudinem Dei. Ei autem qui potens est omnia facere superabundanter quam petimus aut intelligimus, secundum virtutem quæ operatur in nobis, ipsi gloria in Ecclesiâ, & in Christo Jesu, in omnes generationes seculi seculorum. *Amen.*

*Evangelium. S. Luc. vij. 11.*

**E**T factum, deinceps ibat Jesus in civitatem, quæ vocatur Naim : & ibant cum eo discipuli ejus, &



& turba copiosa. Cum autem appropinquaret portæ civitatis, ecce defunctus efferebatur filius unicus matris suæ: & hæc vidua erat: & turba civitatis multa cum illa. Quam cum vidisset Dominus, misericordia motus super eam, dixit illi, Noli flere. Et accessit & tetigit loculum; hi autem qui portabant steterunt; & ait; Adolescens, tibi dico surge: & resedit qui erat mortuus, & coepit loqui: Et dedit illum matri suæ. Accepit autem omnes timor: & magnificabant Deum, dicentes, quia propheta magnus surrexit in nobis: & quia Deus visitavit plebem suam. Et exiit hic sermo in universam Judæam de eo, & in omnem circa regionem.

*Dominica decima septima post Trinit.*

*Collecta.*

**T**U A nos Domine, semper gratia præveniat & sequatur, adeoq; bonis omnibus operibus jugiter præstet intentos, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

*Epistola. Ephes. iv. 1.*

**O**Bsecro itaque vos ego vinctus in Domino, ut dignè ambuletis vocatione quâ vocati estis; cum omni humilitate, & mansuetudine, cum patientiâ, supportantes invicem in charitate, solliciti servare unitatem Spiritûs in vinculo pacis. Unum corpus, & unus spiritus, sicut vocati estis in unâ spe vocationis vestræ: unus Dominus, una fides, unum baptisma: unus Deus & Pater omnium, qui super omnes, & per omnia, & in omnibus nobis.

*Evan-*

*Evangelium S. Luc. xiv. 1.*

**F**Actum est cum intrasset Jesus in domum cujusdam principis Phariseorum, Sabbatho manducare panem; & ipsi observabant eum. Et ecce homo quidam hydropicus erat ante illum. Et respondens Jesus dixit ad Legisperitos & Phariseos, dicens, si licet Sabbatho curare? At illi tacuerunt. Ipse vero apprehensum sanavit eum, ac dimisit. Et respondens ad illos dixit. Cujus vestrum Asinus aut Bos in puteum cadet, & non continuo extrahet illum die Sabbathi? Et non poterant ad hæc respondere illi. Dicebat autem & ad invitatos parabolam, intendens quomodo primos accubitus eligerent, dicens ad illos: Cum invitatus fueris ad nuptias, non discumbas in primo loco, ne forte honoratior te sit invitatus ab illo: Et veniens is qui te & illum vocavit, dicat tibi, Da huic locum; & tunc incipias cum rubore novissimum locum tenere. Sed cum vocatus fueris, vade, recumbe in novissimo loco: ut cum venerit qui te invitavit, dicat tibi, Amice ascende superius. Tunc erit tibi gloria coram simul discumbentibus; quia omnis qui se exaltat humiliabitur, & qui se humiliat exaltabitur.

---

*Dominica decima octava post Trinit.*

*Collecta.*

**G**Ratiam eam Populo tuo concede quæsumus, Domine, quâ mundi, carnis, & Diaboli tentationibus resistere, & Te solum verum Deum puro affectu puraque mente sectari possit, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

*Epi-*

*Epistola. 1 Cor. i. 4.*

**G**ratias ago Deo meo semper pro vobis in gratiâ Dei quæ data est vobis in Christo Jesu; quod in omnibus facti estis divites in illo, in omni verbo, & in omni scientiâ (sicut testimonium Christi confirmatum est in vobis,) ita ut nihil vobis desit in ullâ gratiâ expectantibus revelationem Domini nostri Jesu Christi: Qui & confirmabit vos usque in finem sine crimine in die adventûs Domini nostri Jesu Christi.

*Evangelium S. Matth. xxij. 34.*

**P**harisæi autem audientes quoddam silentium imposuisset Sadducæis, convenerunt in unum: & interrogavit eum unus ex eis, Legis doctor tentans eum, Magister, quod est mandatum magnum in Lege? Ait illi Jesus, diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & in totâ animâ tuâ, & in totâ mente tuâ. Hoc est maximum & primum mandatum. Secundum autem simile est huic, diliges proximum tuum sicut te ipsum. In his duobus mandatis tota lex pendet & Prophetæ. Congregatis autem Pharisæis, interrogavit eos Jesus dicens; Quid vobis videtur de Christo? Cujus filius est? Dicunt ei, David. Ait illis, quomodo ergo David in spiritu vocat eum Dominum; dicens, Dixit Dominus Domino meo, sede à dextris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum? Si ergo David vocat eum Dominum, quomodo filius ejus est? Et nemo poterat ei respondere verbum, neque ausus fuit quisquam ex illâ die eum amplius interrogare.

*Domini.*



*Dominica decima nona post Trinit.*

*Collecta.*

**Q**UÆSUMUS Domine, quia tibi sine Te placere non possumus; dirigat corda nostra in omnibus Sanctus Spiritus tuus, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

*Epistola. Ephes. iv. 17.*

**H**OC igitur dico, & testificor in Domino, ut jam non ambuletis, sicut & Gentes ambulant in vanitate sensus sui, tenebris obscuratum habentes intellectum, alienati à vitâ Dei per ignorantiam quæ est in illis, propter cœcitatē cordis ipsorum: qui desperantes, semetipsos tradiderunt impuditiæ in operationem immunditiæ omnis, in avaritiam. Vos autem non ita didicistis Christum: si tamen illum audistis, & in ipso edocti estis, sicut est veritas in Jesu; deponere vos secundum pristinam conversationem veterem hominem, qui corrumpitur secundum desideria erroris. Renovamini autem spiritu mentis vestræ: & induite novum hominem, qui secundum Deum creatus in justitiâ, & sanctitate veritatis. Propter quod deponentes mendacium, loquimini veritatem unusquisque cum proximo suo: quoniam sumus invicem membra. Irascimini & nolite peccare: Sol non occidat super iracundiam vestram: nolite locum dare Diabolo. Qui furabatur, jam non furetur: magis autem laboret operando manibus suis quod bonum est, ut habeat unde tribuat necessitatem patienti. Omnis sermo malus ex ore vestro non procedat: Sed si quis bonus ad ædifi-

ædificationem fidei, ut det gratiam audientibus. Et nolite contristare Spiritum sanctum Dei: in quo signati estis in diem redemptionis. Omnis amaritudo, & ira, & indignatio, & clamor, & blasphemia tollatur à vobis cum omni malitiâ. Estote autem invicem benigni, misericordes, donantes invicem sicut & Deus in Christo donavit vobis.

*Evangelium. S. Matth. ix. i.*

**A** Scendens Jesus in naviculam, transfretavit, & venit in civitatem suam: & ecce offerebant ei paralyticum jacentem in lecto. Et videns Jesus fidem illorum, dixit paralytico; confide fili, remittuntur tibi peccata tua. Et ecce quidam de Scribis dixerunt intra se, hic blasphematur. Et cum vidisset Jesus cogitationes eorum, dixit: Ut quid cogitatis mala in cordibus vestris? Quid est facilius dicere? Dimittantur tibi peccata tua? An dicere, Surge, & ambula? Ut autem sciatis, quia Filius hominis habet potestatem in terrâ dimittendi peccata: tunc ait paralytico, surge, tolle lectum tuum, & vade in domum tuam: & surrexit, & abiit in domum suam. Videntes autem turba timuerunt, & glorificaverunt Deum, qui dedit potestatem talem hominibus.

---

*Dominica vigesima post Trinit.*

*Collecta.*

**O** Mnipotens ac summe misericors Deus, ab omnibus noxiis clementi tuâ bonitate, nos protege; ut mente juxta atque corpore expediti, ea quæ fieri vis, alacriter exequamur, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

E e

*Epi-*

*Epistola. Ephes. v. 15.*

**V**idete itaque fratres quomodo cautè ambuletis, non quasi insipientes sed ut sapientes: redimentes tempus, quoniam dies mali sunt. Propterea nolite fieri imprudentes, sed intelligentes quæ sit voluntas Dei. Et nolite inebriari yino in quo est luxuria, sed impleamini Spiritu sancto. Loquentes vobismetipsis in Psalmis & hymnis, & canticis spiritualibus, cantantes & psallentes in cordibus vestris Domino: gratias agentes semper pro omnibus, in nomine Domini nostri Jesu Christi Deo & Patri: subjecti invicem in timore Christi.

*Evangelium. S. Matth. xxij. 1.*

**R**espondens Jesus, dixit iterum in parabolis eis, dicens; Simile factum est regnum coelorum homini regi, qui fecit nuptias filio suo, & misit servos suos vocare invitatos ad nuptias: & volebant venire. Iterum misit alios servos dicens, dicite invitatis, ecce prandium meum paravi; tauri mei, & altilia occisa sunt, & omnia parata, venite ad nuptias. Illi autem neglexerunt, & abierunt, alius in villam suam, alius vero ad negotiationem suam: reliqui vero tenuerunt servos ejus, & contumeliis affectos occiderunt. Rex autem cum audisset iratus est, & missis exercitibus suis perdidit homicidas illos, & civitatem illorum succendit. Tunc ait servis suis, nuptiæ quidem paratæ sunt: sed qui invitati erant non fuerunt digni. Ite ergo ad exitus viarum, & quoscunque inveneritis vocate ad nuptias. Et egressi servi ejus in vias, congregaverunt omnes quos invenerunt malos & bonos: & impletæ sunt nuptiæ discumbentium.

Intra-



Intravit autem rex ut videret discumbentes: & vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali. Et ait illi, amice, quomodo huc intraisti non habens vestem nuptialem? At ille obmutuit. Tunc dixit rex ministris, ligatis manibus & pedibus ejus, mittite eum in tenebras exteriores: ibi erit fletus & stridor dentium. Multi enim sunt vocati, pauci vero electi.

---

*Finito autem Evangelio, recitatur sequens Symbolum, stante adhuc universo populo ut antea.*

**C**Redo in unum Deum Patrem Omnipotentem, factorem cœli & terræ, atque visibilium omnium & invisibilium. Et in unum Dominum nostrum Jesum Christum, Filium Dei unigenitum, ex Patre natum ante omnia secula; Deum de Deo, lumen de Lumine: Deum verum de Deo vero; Genitum non factum: Consubstantialem Patri, per quem omnia facta sunt: Qui propter nos homines, & propter nostram salutem descendit de cœlis; & incarnatus est de Spiritu sancto ex Mariâ Virgine, & homo factus est; Crucifixus etiam pro nobis sub Pontio Pilato; Passus & sepultus est: Et resurrexit tertiâ die secundum Scripturas; & ascendit in cœlum; Sedet ad dextram Patris: Et iterum venturus est cum gloriâ, judicare vivos & mortuos: Cujus regni non erit finis.

Et in Spiritum sanctum, Dominum & vivificantem: Qui ex Patre Filioque procedit; Qui cum Patre & Filio simul adoratur & conglorificatur: Qui loquutus est per Prophetas. Et unum sanctum Catholicam & Apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum Baptisma in remissionem peccatorum: Et expecto resurrectionem mortuorum: Et vitam venturi seculi.

*Amen.*

*Tum Presbyter ad Mensam Domini revertitur, & Offertorium incipit, unâ aut alterâ aut etiam pluribus harum sententiarum recitatis.*

**S**IC luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, & glorificent Patrem vestrum qui in coelis est. *S. Matth. v. 16.*

Nolite thesaurizare vobis thesauros in terrâ; ubi ærugo & tinea demolitur; & ubi fures effodiunt & furantur. Thesaurizate autem vobis thesauros in coelo; ubi neque ærugo neque tinea demolitur; & ubi fures non effodiunt nec furantur. *S. Matth. vj. 19, 20.*

Hoc autem dico, qui parcè seminat, parcè & metet; & qui seminat in benedictionibus, de benedictionibus & metet. Unusquisque prout destinavit in corde; non ex tristitiâ aut ex necessitate. Hilarem enim datorem diligit Deus. *2 Cor. ix. 6, 7.*

Non enim injustus Deus, ut obliviscatur operis vestri, & dilectionis quam ostenditis in nomine ipsius, qui ministrâstis sanctis, & ministratis. *Heb. vj. 10.*

Beneficiæ autem & communionis nolite oblivisci. Talibus enim hostiis promeretur Deus. *Heb. xij. 16.*

Beatus vir qui intelligit super egenum & pauperem; in die malâ liberabit eum Dominus. *Psal. xlj. 1.*

*Tum dicit Presbyter.*

Oremus pro universo statu Ecclesiæ Christi hic in terrâ militantis.

**O**Mnipotens & æterne Deus, qui per sanctum Apostolum tuum nos docuisti orare, obsecrare, deprecari, & gratias agere pro omnibus hominibus; Te rogamus supplices ut clementer (*eleemosynas* *atque*

atque oblationes nostras accipias, &) has nostras orationes quas divinæ majestati tuæ offerimus, exaudias; supplicantes, ut spiritum veritatis, unitatis ac concordiae, universæ Ecclesiæ tuæ inspires. Concede etiam ut quotquot sanctum nomen tuum confitentur, ii omnes in sancti verbi tui veritate consentiant, vivantque inter se in charitate concordēs. Insuper te rogamus supplices, ut omnes Reges, Principes ac Dynastas, Christum profitentes, serves ac tuearis: imprimis autem famulum tuum GEORGIUM Regem nostrum, ut sub eo piè & tranquillè vivamus. Da etiam Consiliariis ipsius universis, singulisque Magistratu aliquo sub ipso fungentibus, ut rectè ac sine personarum acceptione jus dicant; nequitiam & vitia coercendo, & veram Dei religionem & virtutem tuendo & propagando. Eam autem gratiam Episcopis ac Ministris omnibus largire, quâ cum moribus tum doctrinâ, verbum tuum vivum patefaciant, promoveant & illustrent; & rectè ritèque Sacramenta tua sancta administrent. Et populo tuo universo, huic autem Coetui præsertim, concede ut animo miti ac debitâ reverentiâ, sanctum verbum tuum audiant ac excipiant, tibi verè servientes in sanctitate & justitiâ, omnibus diebus vitæ suæ. Maximâ insuper cum animi demissione te rogamus Domine pro benignitate tuâ, ut eos omnes consolers & adjuves, qui angustiis, doloribus, inopiâ, morbo, aliisve rebus adversis premuntur. Atque sancto Nomini tuo benedicimus pro omnibus famulis tuis, qui in fide ac timore tuo ex hac vitâ migrârunt; suppliciter te rogantes, ut gratia nobis concedatur, quâ eorum exempla bona sequuti, unâ cum illis regni tui cœlestis fiamus participes. Hæc nobis concede, Pater, propter Jesum Christum, Mediatorem & Advocatum nostrum unicum. *Amen.*



*Tum Presbyter ad accipiendam sacram Communionem accedentibus dicit,*

**V**OS quos verè & seriò peccatorum vestrorum poenitet, quique proximos verà charitate completimini, & vitam novam instituere decrevistis; mandatis Dei obsequendo, & in viis ejus sanctis posthac ambulando: cum fide accedite, & hoc sanctum Sacramentum accipite in solatium vestrum: atque omnipotenti Deo magnà cum animi demissione confitemini, in genua modestè provoluti.

*Tum hæc generalis Confessio eorum omnium nomine quibus propositum est sacram Communionem accipere, fit ab aliquo Ministrorum, ipso & Populo universo in genua humiliter provolutis, ac dicentibus.*

**O**Mnipotens Deus, Pater Domini nostri Jesu Christi, rerum omnium conditor, hominum omnium Judex, confitemur ac deploramus multiplicia peccata & scelera nostra, quæ subinde flagitiosè admodum commisimus, cogitatione, verbo, & opere, contra divinam Tuam majestatem; Iram atque indignationem tuam adversus nos justissimè provocantes. Seriò nos poenitet, & ex animo dolemus ob ejusmodi delicta nostra; eorum recordatio nobis acerba est, Onus intolerabile. Miserere nostri, Miserere nostri, Pater summe misericors. Propter filium tuum Jesum Christum Dominum nostrum, Præteritorum omnium veniam concede; da etiam ut in posterum semper tibi ferviamus, & placeamus in novitate vitæ; ad Nominis tui honorem & gloriam, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

*Tum Presbyter (aut Episcopus si adsit) erigit se, & conversus ad Populum hanc absolutionem pronuntiat.*

**O**Mnipotens Deus Pater noster cœlestis, qui ex summâ misericordiâ peccatorum remissionem promisit

promisit, iis omnibus qui serîdè atque ex animo pœn-  
tentes cum verâ fide ad eum se convertunt, vestri mi-  
fereatur ; peccata vestra vobis omnia condonet, ab iis-  
que vos liberet ; vos confirmet & roboret in omni bo-  
no, vosque perducatur ad vitam æternam, per Jesum  
Christum Dominum nostrum. *Amen.*

*Deinde Presbyter dicit.*

Audite suavissima verba Christi Servatoris nostri, ad  
consolandum eos omnes qui ad ipsum revera con-  
vertuntur.

**V**Enite ad me omnes qui laboratis atque onerati  
estis, & ego reficiam vos. *S. Matth. xi. 28.*

Sic Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigeni-  
tum dederit ; ut omnis qui credit in eum, non pereat,  
sed habeat vitam æternam. *S. Joan. iij. 16.*

Audite etiam quid dicat Sanctus Paulus.

Fidelis sermo, & omni acceptione dignus, quod  
Christus Jesus venit in hunc mundum peccatores sal-  
vos facere. *1 Tim. i. 15.*

Audite etiam quid dicat Sanctus Joannes.

Si quis peccaverit, Advocatum habemus apud Pa-  
trem, Jesum Christum justum, & ipse est propitiatio  
pro peccatis nostris. *1 S. Joan. ij. 1.*

*Post quæ pergit Presbyter dicens.*

Sursum corda.

*Resp. Elevamus ad Dominum.*

*Presb. Gratias agamus Domino Deo nostro.*

*Resp. Dignum & justum est.*

*Tum Presbyter ad mensam Domini conversus dicit.*

**V**Erè dignum & justum est, & indispensabili of-  
ficio tenemur tibi semper & ubique gratias age-  
re, Domine, Sancte Pater, Omnipotens æterne Deus.  
Ideo

**I** Deo cum Angelis, & Archangelis, cumque omni militiâ coelestis exercitûs, gloriosum Nomen tuum laudamus, & magnificamus; te sine fine celebrantes ac dicentes, Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth, pleni sunt coeli & terra gloriâ tuâ; Osanna tibi in excelsis Deus. *Amen.*

*Tum Presbyter in genua provolutus ad Mensam Domini, hanc sequentem Orationem dicit eorum omnium nomine qui sunt communicaturi.*

**N**ON ideo ad hanc mensam tuam audemus accedere, Domine misericors, quod in nostrâ iustitiâ confidamus; sed in multitudine ac magnitudine miserationum tuarum. Non sumus digni qui micam colligamus sub mensâ tuâ. Tu vero idem es Dominus cujus proprium est semper misereri. Nobis igitur concede Domine misericors, carnem Filii tui dilectissimi Jesu Christi, sic comedere; sicque sanguinem illius bibere; ut corpora nostra peccatis inquinata, munda fiant per illius corpus; & animæ nostræ abluantur in pretioso ipsius sanguine; utque perpetuò in ipso habitemus, & ipse in nobis. *Amen.*

*Quum Presbyter stans ante Mensam Domini, Panem & Vinum ita disposuerit, ut expeditius ac decentius possit panem frangere coram Populo, & Calicem in manus sumere; dicit orationem consecrationis, prout sequitur.*

**O**Mnipotens Deus, Pater noster coelestis, qui ex immensâ tuâ misericordiâ Jesum Christum Filium tuum unicum dedisti, ut mortem crucis subiret pro redemptione nostrâ; qui ibi (unicâ sui ipsius oblatione semel factâ) plenum, perfectum, & sufficiens sacrificium obtulit, oblationem & satisfactionem pro peccatis totius mundi; & instituit præcepitq; nobis in sancto



sancto Evangelio suo, perpetuam memoriam pretiosæ suæ mortis celebrare, usque dum redeat: Exaudi nos quæsumus supplices, Pater misericors, & concede ut nos fumentes has creaturas tuas panem & vinum, juxta sanctam institutionem Filii tui Servatoris nostri Jesu Christi, in memoriam mortis ac passionis illius, participes fiamus beatissimi illius corporis ac sanguinis. Qui eâ nocte quâ tradebatur accepit <sup>a</sup> panem; & cum gratias egisset, illum <sup>b</sup> fregit, ac dedit discipulis suis, dicens, accipite, comedite, <sup>c</sup> hoc est Corpus meum quod pro vobis datur, hoc facite in meam commemorationem. Similiter postquam cœnatum est <sup>d</sup> accepit Calicem, & postquam gratias egisset, dedit illis, dicens, Bibite ex hoc omnes, <sup>e</sup> hic est enim Sanguis meus Novi Testamenti, qui pro vobis & pro multis effunditur in remissionem peccatorum. Hoc facite quotiescunque biberitis in meam commemorationem.

<sup>a</sup> Hic Presbyter accipit patenam in manus

<sup>b</sup> Hic autem frangit panem.

<sup>c</sup> Hic manu porrecta tangit quicquid panis ibi fuerit.

<sup>d</sup> Hic calicem manu prehendit.

<sup>e</sup> Et hic vasa omnia (sive sint calices sive lagenæ) in quibus est vinum consecrandum, tangit porrectâ manu.

*Tunc Minister primus sacram Communionem sumit ipse sub utraq; specie; tum pergit eam porrigere Episcopis, Presbyteris & Diaconis, eodem modo, si qui adfuerint; postea vero etiam plebi in manus ordine, singulis humiliter in genua provolutis. Unicuique autem panem porrigens dicit:*

**C**ORpus Domini nostri Jesu Christi, quod pro te traditum est, corpus & animam tuam servet in vitam æternam. Accipe & comede hoc, in memoriam quod Christus mortuus est pro te, & fide illo vescitor in corde tuo, cum gratiarum actione.

*Minister Calicem porrigens unicuique, dicit.*

**S**anguis Domini nostri Jesu Christi, qui pro te effusus est, corpus & animam tuam servet in vitam æternam: Bibe hoc in memoriam quod sanguis Christi pro te effusus est, & gratias age.

*Si quantum panis aut vini consecratum fuerat, id totum assumptum est priusquam omnes communicaverint; Presbyter majorem copiam consecrat juxta prius præscriptam formulam: incipiens à verbis (Servator noster Christus eâdem nocte quâ, &c.) ad benedicendum Pani, & ab his (similiter postquam Cœnatum) ad benedicendum Calici.*

*Postquam omnes communicaverint, Minister redit ad Mensam Domini, & reverenter super ea reponit quicquid superfuerit ex consecratis Elementis, illud cooperiens mundo linteo.*

*Tum Presbyter recitat Orationem Dominicam, populo unamquamque petitionem post ipsum iterante.*

**P**ater noster, qui es in cœlis, Sanctificetur Nomen tuum. Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in cœlo, & in terrâ. Panem nostrum quotidianum da nobis hodiè. Et dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem; Sed libera nos à malo: Quia tuum est Regnum, Potentia & Gloria, in secula seculorum. *Amen.*

*Deinde dicetur, ut habetur in sequentibus.*

**O** Domine ac Pater coelestis, nos humiles famuli rogamus supplices paternam tuam bonitatem,  
ut

ut hoc laudis & gratiarum actionis sacrificium clementer accipias, humillimè supplicantes, ut propter mèrita & mortem Filii tui Jesu Christi, & per fidem in illius sanguinem concedas, ut nos cum universâ Ecclesiâ peccatorum nostrorum remissionem, cæteraque omnia beneficia passionis illius consequamur. Hic autem offerimus ac præsentamus tibi, O Domine, nos ipsos, animas nostras & corpora, tibi hostiam rationalem & vivam; submissè rogantes, ut quotquot participes sumus hujus sanctæ Communionis, tuâ gratiâ & cœlesti benedictione repleamur. Et quanquam indigni sumus q̄ multiplicia peccata nostra, qui tibi ullum sacrificium offeramus, attamente rogamus supplices, ut acceptum habeas hoc debitum obsequium ac hunc cultum nostrum; non intuendo merita nostra, sed condonando delicta; per Jesum Christum Dominum nostrum, per quem & cum quo, in unitate Spiritus sancti, Tibi sit, Pater Omnipotens, omnis honor & gloria, in secula seculorum. *Amen.*

**G**Loria in excelsis Deo, & in terrâ pax, bona voluntas hominibus. Te laudamus, Tibi benedicimus; Te adoramus, Te glorificamus; Tibi gratias agimus, propter summam gloriam tuam, Domine Deus, Rex cœli, Deus Pater omnipotens.

Domine Fili unigenite Jesu Christe, Domine Deus, Agnus, Dei, Filius Patris qui tollis peccata mundi, miserere nostri. Qui tollis peccata mundi, miserere nostri. Qui tollis peccata mundi, suscipe orationem nostram. Qui sedes ad dexteram Dei Patris, miserere nostri.

Quoniam Tu solus sanctus, Tu solus Dominus, Tu solus ô Christe, cum spiritu sancto, altissimus in gloriâ Dei Patris. *Amen.*



**P**AX Dei, quæ superat omnem intellectum, servet corda vestra & mentes vestras, in cognitione & amore Dei, & Filii ejus Jesu Christi Domini nostri: Et favor omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritûs Sancti, vobis adsit semperque vobiscum maneat. *Amen.*

---

## P S A L M. CXVII.

1 **O** Gentes omnes undique  
Laudate Dominum;  
Illum laudate populi,  
Per orbis ambitum.

2 Nam ingens est hominibus.  
Illius bonitas,  
Et in æterna secula  
Jehovæ veritas.

3 Sit laus Trin-uni Domino,  
Honor & gloria,  
Ab universo populo,  
Per cuncta secula.

C A T E.

---

## CATECHISMUS.

Hoc est, *Institutio quam unusquisque addiscere tenetur, priusquam adducatur ad Episcopum ut ab illo confirmetur.*

*Quest.* **Q**uod est tibi nomen?

*Resp.* N. aut M.

*Q.* Quis tibi hoc nomen imposuit?

*R.* Susceptores mei & Susceptrices in Baptismo, in quo factus sum membrum Christi, filius Dei, & hæres regni coelorum.

*Q.* Quid Susceptores tui & Susceptrices tum tuo nomine præstiterunt?

*R.* Tria meo nomine promiserunt ac voverunt; *Primum*, me abrenunciaturum Satanæ & omnibus operibus ejus, pompis & vanitatibus hujus mundi nequam, & omnibus pravis concupiscentiis carnis; *Secundum*, me omnes fidei Christianæ articulos crediturum; *Tertium*, me sanctam Dei voluntatem & illius mandata servaturum, & in iis ambulaturum omnibus diebus vitæ meæ.

*Q.* An non putas te teneri ea credere, & facere quæ tuo nomine promiserunt?

*R.* Immo fanè, Deoque adjuvante faciam. Et ex animo Patri nostro coelesti gratias ago, quod me ad hanc salutis viam vocaverit, per Jesum Christum Servatorem nostrum. Deum etiam rogo ut me ita suâ gratiâ confirmet, ut in eâ permaneam usque ad finem vitæ meæ.

*Cate-*

Recita fidei tuæ articulos.

**R.** **C**redo in Deum Patrem omnipotentem, creatorem cæli & terræ: Et in Jesum Christum Filium ejus unicum Dominum nostrum, Qui conceptus est de Spiritu sancto, Natus ex Mariâ Virgine, Passus sub Pontio Pilato, Crucifixus, mortuus & sepultus, Descendit ad inferos, Tertiâ die resurrexit à mortuis, Ascendit ad cœlos, Sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis: Inde venturus est judicare vivos & mortuos.

Credo in Spiritum Sanctum, Sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum Communionem, Remissionem peccatorum, Carnis resurrectionem, ac Vitam æternam. *Amen.*

**Q.** Quid potissimum doceris in his fidei tuæ articulis?

**R.** Primò, doceor credere in Deum Patrem, qui me & mundum universum condidit.

Secundò, in Deum Filium, qui me & totum genus humanum redemit.

Tertiò, in Spiritum sanctum Deum, qui me & omnes electos Dei sanctificavit.

**Q.** Dicebas Susceptores tuos & Susceptrices tuo Nomine promississe, te mandata Dei servaturum. Dic mihi quot sunt illa?

**R.** Decem.

**Q.** Quæ sunt illa?

**R.** **E**A ipsa quæ Deus tradidit capite vigesimo Exodi, dicens, Ego sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terrâ Ægypti, de domo servitutis.

I. Non habebis Deos alienos coram me.

II. Non facies tibi sculptile, neque omnem similitudinem quæ est in cœlo desuper, & quæ in terrâ deorsum,



sum, nec eorum quæ sunt in aquis sub terrâ. Non adorabis ea neque coles; Ego enim sum Dominus Deus tuus fortis, Zelotes, visitans iniquitatem patrum in filios in tertiam & quartam generationem eorum qui oderunt me, & faciens misericordiam in millia his qui diligunt me & custodiunt præcepta mea.

III. Non assumes Nomen Domini Dei tui in vanum, nec enim habebit infontem Dominus eum qui assumpserit Nomen Domini Dei sui frustra.

IV. Memento ut diem Sabbati sanctifices, sex diebus operaberis & facies omnia opera tua: septimus autem dies Sabbatum Domini Dei tui est: non facies omnè opus in eo, tu & filius tuus & filia tua, servus tuus, & ancilla tua, jumentum tuum, & advena qui est intra portas tuas. Sex enim diebus fecit Dominus coelum & terram, & mare & omnia quæ in eis sunt: & requievit die septimo; idcirco benedixit Dominus diei Sabbati & sanctificavit eum.

V. Honora patrem tuum & matrem tuam, ut sis longævus super terram, quam Dominus Deus tuus dabit tibi.

VI. Non occides.

VII. Non mœchaberis.

VIII. Non furtum facies.

IX. Non loqueris contra proximum tuum falsum testimonium.

X. Non concupisces domum proximi tui, nec desiderabis uxorem ejus, non servum, non ancillam, non bovem, non asinum, nec omnia quæ illius sunt.

Q. Quid potissimum ex his mandatis discis?

R. Duo; nempe officium meum erga Deum, & meum etiam officium erga proximum.

Q. Quodnam est officium tuum erga Deum?

R. Officium meum erga Deum est, ut in ipsum credam, ipsum timeam & diligam ex toto corde, ex

to-

totâ mente, & ex totâ animâ, & ex totis viribus; ut ipsum colam, ipsi gratias agam, in ipso solo confidam; ipsum invocem; ipsius sanctum nomen ejusque verbum honorem; & ipsi verè serviam omnibus diebus vitæ meæ.

*Q.* Quodnam est officium tuum erga proximum?

*R.* Officium meum erga proximum est, ut eum diligam sicut meipsum, & id omnibus hominibus faciam quod ab iis vellem mihi fieri. Et ut Patrem meum & Matrem meam diligam & honorem, iisque succuram. Ut regem honorem, ipseque atque iis omnibus meis superioribus, Doctoribus spiritualibus, Pastoribus ac præceptoribus meipsum subijciam; submisse ac reverenter me geram erga omnes qui re ullâ me antecellunt. Neminem verbo factove lædam. Fidelem ac justum me in omnibus præstem: neque malitiam neque odium in animo meo foveam. Manus meas à furto & latrocinio cohibeam; & linguam à maledicentiâ, mendacio, ac calumniâ. Ut corpus meum temperanter, sobriè, atque castè custodiam. Bona aliena neque concupiscam neque aveam, sed discam artem ad vitam sustentandam idoneam, & in eâ gnaviter laborem; & meo officio fungar in eo vitæ statu, ad quem Deo visum fuerit me vocare.

*Catechistes.*

Mi puer, scias hoc, te ex teipso ista præstare non posse, neque in Dei mandatis ambulare & ipsi servire absque gratiâ illius speciali, quam omni tempore diligenter invocare discas oportet. Audiam itaque num orationem Dominicam possis recitare.

*Resp.* **P**ater noster, qui es in coelis, Sanctificetur Nomen tuum. Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in coelo, & in terrâ. Panem nostrum quotidianum da nobis hodiè. Et dimitte nobis

bis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem, Sed libera nos à malo. *Amen.*

*Q.* Quid petis à Deo in hac oratione?

*R.* Peto à Domino Deo meo, Patre nostro cælesti, omnis boni largitore, ut gratiam suam mihi, & omnibus largiatur, ut ipsum colamus, ipsi serviamus & obsequamur, prout tenemur. Deum etiam oro, ut nobis ea omnia impertiatur quæ sunt menti & corpori necessaria; utque sit nobis propitius, & peccata nostra nobis dimittat; ut nos etiam versantes in quolibet periculo tam animæ quàm corpori imminente, custodire ac tueri dignetur, & nos servare ab omni peccato, ac malitiâ, ab hoste animorum & ab æternâ morte. Et hoc confido ipsum pro clementiâ ac benignitate suâ præstiturum, per Dominum nostrum Jesum Christum. Ideoque dico, *Amen.* Sic fiat.

*Q.* Quot Sacramenta instituit Christus in Ecclesiâ suâ?

*R.* Duo tantum, quæ quidem in genere necessaria sint ad salutem consequendam, nempe Baptismum & Coenam Domini.

*Q.* Quid intelligis per vocem istam Sacramentum?

*R.* Externum & visibile signum intelligo, internæ ac spiritualis gratiæ, quod nobis datur, ab ipso Christo institutum, tanquam medium quo eam recipimus, & arrabonem ad nos de eâ certos faciendos.

*Q.* Quot sunt partes in Sacramento?

*R.* Duæ: externum visibile signum, & interna spiritualis gratia.

*Q.* Quodnam est externum visibile signum, aut forma in Baptismo?

*R.* Aqua: quâ quis baptizatur, *In Nomine Patris, & Filii, & Spiritûs Sancti.*



**Q.** Quænam est spiritualis & interna gratia?

**R.** Mori peccato, & denuo nasci iustitiæ: cum enim simus naturaliter in peccato nati, & iræ filii, hac ratione facti sumus Filii Dei.

**Q.** Quid ab iis requiritur qui baptizandi sunt?

**R.** Resipiscentia, quâ desérant peccatum; & fides, quâ firmiter credant promissionibus Dei sibi factis in eo Sacramento.

**Q.** Quâ fit itaque ut infantes baptizentur, quum ob immaturam ætatem ista præstare non valeant?

**R.** Quia utrumque promittunt per sponsores suos, quod promissum tenentur ipsi præstare, postquam adoleverint.

**Q.** Quamobrem Sacramentum Coenæ Domini institutum est?

**R.** Ad perpetuam memoriam sacrificii mortis Christi, & beneficiorum quæ inde percipimus.

**Q.** Quænam est pars externa, seu signum Coenæ Domini?

**R.** Panis & Vinum, quæ Dominus iussit accipi.

**Q.** Quænam est pars interna seu res significata?

**R.** Corpus & sanguis Christi, quæ verè & reipsa sumuntur & percipiuntur à fidelibus in Coenâ Domini.

**Q.** Quænam sunt beneficia quæ inde percipimus?

**R.** Animarum nostrarum corroboratio & recreatio per corpus & sanguinem Christi; quemadmodum pane & vino corpora nostra corroborantur ac recreantur.

**Q.** Quid ab iis requiritur qui accedunt ad Coenam Domini.

**R.** Ut probent seipsos, num verè præcedentium peccatorum eos poeniteat, firmum propositum habentes novam vitam instituendi; num fidem vivam habeant in misericordiam Dei per Christum, gratâ memoriâ mortem illius recolentes; num tandem eâ quâ par est charitate omnes homines amplectantur.

## G R A T I Æ.

*Ante cibum.*

**N**OS miseri homines & egeni, pro cibis quos nobis ad corporis subsidium benignè es largitus, tibi Deus omnipotens, Pater coelestis, gratias reverenter agimus; simul obsecrantes, ut iis sobriè, modèste atque gratè utamur. Insuper petimus, ut cibum angelorum, verum panem coelestem, verbum Dei æternum Dominum nostrum Jesum Christum, nobis impertiaris; utque illo mens nostra pascatur, & per carnem & sanguinem ejus foveamur, alamur, & corroboremur. *Amen.*

*Post cibum.*

**O**Mnipotens & misericors Deus, qui donis tuis nos exsatiasti, effice ut quicquid per nos fieri aut prætermitti velis, diligenter observemus, mandata tua universa prompto atque fideli obsequio obeuntes, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

*Antiph. Domine salvum fac Regem.**Resp. Et exaudi nos, quando invocamus te.*

## II.

**D**Eus in cujus manu sunt corda regum, qui es humilium consolator, fidelium fortitudo, protector omnium in te sperantium; da Regi nostro *Georgio* populoque Christiano, ut te Regem regum, & dominantium Dominum, agnoscant semper & venerentur; & post hanc vitam regni tui æterni fiant participes; per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

## III.

**D**Eus, a quo derivatur omnis munificentia & bonitas, debitas tibi gratias agimus, quod felices memoriae Regem *Henricum* ejus nominis octavum, ad Ecclesiam hanc fundandam animaveris; & rogamus pro summâ tuâ misericordiâ, ut cum nos hoc tanto beneficio adjuti, ad laudem tui Nominis profecerimus, unâ cum omnibus qui jam in Domino dormierunt, beatam resurrectionem, & æternæ felicitatis præmia consequamur; per Christum Dominum nostrum. *Amen.*

**F I N I S.**



ni-  
cis  
ad  
ro  
e-  
nà  
m  
e-